

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПЕТНАЕСТА ПОСЕБНА СЕДНИЦА
У ЈЕДАНАЕСТОМ САЗИВУ

Први дан рада

28. мај 2018. године

(Седница је почела у 10.10 часова. Председава Маја Гојковић,
председник Народне скупштине.)

*

*

*

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо народни посланици,
отварам Петнаесту посебну седницу Народне скупштине Републике
Србије у Једанаестом сазиву.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика
констатујем да седници присуствује 110 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали
молим да убаците своје идентификационе картице у посланичке јединице
електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање
утврђено да је у сали присутно 146 народних посланика и да имамо услове
за рад.

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине
обавештавам вас да сам позвала да данашњој седници присуствује
председница Владе Републике Србије, госпођа Ана Брнабић, сви чланови
Владе, као и кандидат за члана Владе, господин Сениша Мали.

Сагласно члану 86. став 2. и члану 87. став 2. Пословника Народне
скупштине обавештавам вас да сам ову седницу сазвала у року краћем од
рока утврђеног у члану 86. став 1. Пословника и изузетно за понедељак,
мимо дана утврђених у члану 87. став 1. Пословника, због потребе да
Народна скупштина размотри предлог и изабере министра финансија.

Поштоване даме и господо народни посланици, као што сте видели,
за Петнаесту посебну седницу Народне скупштине Републике Србије у
Једанаестом сазиву на основу члана 121. став 1. Пословника Народне
скупштине утврдила сам следећи

Дневни ред:

1. Избор и полагање заклетве члана Владе

Прелазимо на рад по дневном реду.

Примили сте предлог кандидата за члана Владе, који је сагласно члану 133. став 8. Устава Републике Србије и члану 25. став 2. Закона о Влади поднела председница Владе, госпођа Ана Брнабић, а којим је за министра финансија предложен Сениша Мали.

На тај начин, а сагласно одредбама Устава Републике Србије, Закона о Влади и Пословника Народне скупштине стекли су се услови да отворимо претрес о кандидату за члана Владе, да изаберемо члана Владе и да члан Владе пред Народном скупштином положи заклету.

Молим посланичке групе, уколико то већ нису учиниле, да одмах поднесу пријаве за реч са редоследом народних посланика.

Сагласно члану 269. Пословника Народне скупштине отваравам претрес о Предлогу кандидата за члана Владе.

Питавам предлагача, председницу Владе Ану Брнабић, да ли жели да образложи предлог?

(Ана Брнабић: Да.)

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хвала вам.

Поштована председнице Народне скупштине, поштовани народни посланици, задовољство ми је да данас имам прилику да предложим за место министра финансија господина Сенишу Малог.

Пошто очекујем да ћемо током дана имати генералну расправу која ће укључивати разне ствари, ја бих се у овом свом уводном излагању фокусирала углавном на оне ствари које су њега, пре свега, и препоручиле за место министра финансија.

Оставићу за касније дебату о несумњивом знању, професионалним квалификацијама и искуству Сенише Малог. Мени се чини, оно што је мени било важно, да је Сенишу за место министра финансија пре свега препоручио успех у решавању огромних финансијских и развојних проблема Града Београда које је он наследио када је преузео место градоначелника 2014. године.

Године 2014. ситуација у Београду је била следећа – Сениша Мали је као градоначелник преузео Град који је имао 1.118.000.000 евра дуга, 14 милијарди динара неплаћених обавеза и рекордни буџетски дефицит од 20,25%. Каква је ситуација у Београду данас? Дуг Града Београда је преполовљен. Исплаћене су све обавезе Града Београда. Дефицит Београда смањен је за четири пута.

Београд је у својој историји добио први кредитни рејтинг и то у октобру 2016. године од међународне рејтинг агенције „Мудиз“ и тада је кредитни рејтинг Београда био Б1 са позитивним изгледом. У марту 2017. године кредитни рејтинг Београда унапређен је на Ба3 и очекујемо да ће се до краја године кредитни рејтинг Београда додатно унапредити. Подсетићу вас да је ово први пут у историји да је Град Београд добио кредитни рејтинг, што је изузетно значајно за привлачење страних инвестиција и за предвидивост пословања домаћих инвеститора.

Оно што Синишу Малог пре свега препоручује за место министра финансија јесте то да је Београд данас стабилна локална самоуправа и далеко највећа инвестициона дестинација у овом делу Европе.

Током мандата Синише Малог као градоначелника спроведена је и консолидација јавних и јавно-комуналних предузећа. У прве три године мандата од минуса од две милијарде динара јавна и јавно-комунална предузећа у граду дошла су до нето добити од 10 милијарди динара. „Београд пут“ је, на пример, уместо губитка од преко милијарду динара из 2013. године данас профитабилно предузеће које прави профит од 507 милиона динара. Ово је, наравно, направило основ за улагања, па је „Београд пут“ после десет година имао прву озбиљну набавку камиона. „Зеленило Београд“ је такође добило нову механизацију, „Градска чистоћа“ нове камионе, „Београдски водовод и канализација“ улажу у нове километре водоводне и канализационе мреже.

Пошто је сређено стање у градским финансијама, што је био, сложићемо се сви, веома изазован и тежак задатак, покренут је коначно у Београду озбиљан, прави инвестициони циклус. Промењен је приступ инвеститорима тако да се данас грађевинске дозволе у Граду Београду издају за свега 12 дана. Процес је, као и у целој Србији, у потпуности електронски да би се спречила могућност било какве корупције. У последње четири године издате су грађевинске дозволе за више од два милиона квадратних метара. Претходна градска власт је за период од шест година издала грађевинске дозволе за дупло мање квадратних метара. Само током 2017. године издато је дозвола за више од милион квадрата.

Као председница Владе лично могу да посведочим да је, захваљујући великим инвестиционим пројектима Града Београда, нарочито станоградње, БДП Републике Србије одржан, грађевинска индустрија стварно и искрено значајно унапређена. Поново је покренута и јака међународна сарадња Града Београда која је у време мандата Драгана Ђиласа мислим па скоро потпуно замрла и мислим да је то нешто у чему ћемо ми морати да се сложимо.

На иницијативу Синише Малог и тадашњег премијера Александра Вучића 2015. године покренут је инвестициони форум „Београдски

инвестициони дани“, који се од тада одржава сваке године као јединствена платформа за привредну сарадњу, привлачење инвеститора и промоцију Београда. Данас „Београдски инвестициони дани“ постају једна од главних регионалних иницијатива која окупља привреду из целог света у Београду, међународне финансијске институције, стране и највеће домаће инвеститоре. Београд је, такође, те 2015. године био домаћин Самита главних градова централне и југоисточне Европе, на ком су представљени инвестициони потенцијали Београда и Србије и могућности за регионалну сарадњу.

У време мандата Синише Малог покренути су велики инвестициони пројекти, од којих је свакако најзначајнији „Београд на води“. У току његовог мандата, између осталог, отворена је робна кућа „Икеа“, посао који није могао да се заврши преко 15 година пре свега зато што „Икеа“ не долази у локалну самоуправу или у земљу где постоји корупција. То да је шведска „Икеа“ у Београду и Србији показује да се Србија успешно бори са корупцијом и да има транспарентно пословање. Такође је отворен хотел „Хилтон“. После више од 10 година Београд је добио и прву фабрику у Обреновцу – „Меита“.

Све што је урађено у последње четири године допринело је смањењу незапослености у Београду, која је сада на историјском минимуму. За време мандата Синише Малог број незапослених у Београду смањен је за око 25.500 људи, са 109.652 незапослена у априлу 2014. године на 84.139 незапослених у априлу 2018. године.

Захваљујући одговорном вођењу градске касе Београд је и сам ушао у велики инвестициони циклус како би се побољшао квалитет живота свих његових становника.

Ја ћу сада за грађане Србије да образложим неколико пројеката који су, чини ми се, посебно важни.

Комплетно је реконструисан Трг Славија и велике саобраћајнице попут Булевара Ослобођења, Рузвелтове и Улице Мије Ковачевића. Железничка станица Београд центар, односно Прокоп, после 40 година почела је са радом. Изграђене су и приступне саобраћајнице на тој станици. Отворен је Пупинов мост на Дунаву. Изграђен је нови булевар од Моста на Ади до Тошиног бунара, завршена је изградња фабрике воде „Макиш 2“. Почели су радови на претварању центра града у пешачку зону. Обилићев венац је у потпуности реконструисан и затворен за саобраћај, а реконструисани су и Косанчићев венац и Улица Вука Караџића. Рестаурирано је више од 200 фасада у центру града.

Изграђене су стотине километара асфалтних путева, као и водоводне и канализационе мреже. Укупно је урађено више од 200 зелених површина. Урађено је 36 теретана за вежбање на отвореном, 42 спортска

терена, више од 70 дечијих игралишта. Почела је комплетна реконструкција парка Ушће и изградња пешачке пасареле између Калемегдана и Бетон хале. Почела је изградња нове аутобуске станице у Блоку 42 на Новом Београду. У току су припремне фазе за изградњу метроа чија се изградња очекује у другој половини 2020. године. Потписани су уговори за изградњу фабрике за прераду отпада у Винчи, фабрике за прераду отпадних вода у Великом Селу и за изградњу топлодалековода Обреновац – Нови Београд.

За време мандата Синише Малог отворен је и оживео Научно-технолошки парк на Звездари, где сада 560 младих инжењера ради у 64 стартап иновационих компанија које су за само годину дана имале профит од 14 милиона евра.

Реформисана је и модернизована Градска управа увођењем електронске управе. Каталог електронске управе у граду Београду тренутно садржи преко 150 услуга, а грађанима је омогућено да подносе захтеве, пријаве инспекцијама, обједињене процедуре за издавање грађевинских дозвола, пријаве за бебе, упис у предшколске установе итд.

Преко 40 здравствених установа је реконструисано и модернизовано. Отворени су нови здравствени објекти у Малом Мокром Лугу, на Лабудовом брду, у насељу Степа Степановић и у Јајинцима.

Подједнако се улагало у центар града и у приградска насеља, а уложен је додатни напор да се приградске општине боље повежу са центром. Тако је уведено 10 нових аутобуских линија које повезују даље делове града са центром. Поред тога, Београд је добио 107 нових аутобуса, међу којима су и први електрични аутобуси.

У 2017. години Београд је имао више од милион туриста, што представља раст од 20% у односу на 2016. годину. Пре четири године Београд је имао 67 хотела, данас их има 104.

Услуге личних пратилаца данас бесплатно користи 330 деце и младих са сметњама у развоју. Град плаћа и услуге персоналних асистената за 52 особе са инвалидитетом. После две деценије прихватилиште за децу са улице ће се преселити у нови и много бољи простор на Звездари.

Две посебно важне ствари, које су током изборне кампање можда највише и пребациване а које можда ми нисмо довољно ни јасно објаснили, а које су важне за грађане Србије, посебно за грађане Београда, захваљујући сарадњи са приватним вртићима данас више од 72.000 деце иде у вртић у Београду, од чега је 58.500 деце у државним и 14.000 у приватним вртићима. У 2013. години је у вртиће у Београду ишло 47.500 деце. То је више од 14.000 нових места за децу у вртићима, што је више од два пута од 6.000, колико је некадашња градска администрација успела за

шест година уз иста новчана улагања. За време мандата Драгана Ђиласа родитељи у Београду плаћали су 9.700 динара месечно рачун за државни вртић. Он данас износи 5.590 динара месечно.

У граду Београду, захваљујући фискалној консолидацији, финансијској дисциплини, добром управљању београдском касом, породиљама је обезбеђена једнократна новчана помоћ у износу од 10.000 динара за свако новорођено дете, док социјално угрожене породиље добијају додатних 25.000 динара. Ову врсту помоћи данас прима 14.000 ових мајки. Раније је тај број био 3.500. Београд је, такође, данас једини град у Србији који се потрудио да родитељи могу одмах у породилишту, у склопу електронског сервиса е-Беба 2, заједно са родитељским додатком да се пријаве и за сва локална давања.

На рачуну Града Београда данас имамо 12,8 милијарди динара. Желим да нагласим и да не дужим даље, да је ово само један део успеха који је Синиша Мали као градоначелник са својим тимом успео да заврши у Београду у претходне четири године. На почетку свог мандата Синиша Мали је обећао да ће спровести фискалну консолидацију и увести фискалну дисциплину у руковођење Београдом и то је испоручио. Обећао је да ће Београд бити град кранова и то је испунио. Синиша Мали је показао да је тимски играч, да се не плаши напорног рада, да се не плаши критике, да не одустаје због измишљених афера и да се не плаши тешких одлука у интересу Београђана и у интересу свих грађана Србије.

Његови успеси, његово знање и ове његове особине које сам набројала су оно због чега ја верујем да је Синиша Мали најбољи кандидат за министра финансија у овој Влади Србије и због чега молим поштоване народне посланике да ми у овоме дају подршку. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо, поштовани народни посланици, дозволите ми, пре него што пређемо на расправу, да у ваше и у своје име поздравим председника Парламента Републике Гане, Његову Екселенцију професора Арона Мајка Окваја, који се налази са својом делегацијом у званичној посети Републици Србији.

Прелазимо на расправу.

Први пријављени је Балинт Пастор.

Изволите.

БАЛИНТ ПАСТОР: Госпођо председнице, поштована председнице Владе, господине Мали, даме и господо народни посланици, Савез војвођанских Мађара ће подржати избор Синише Малог за министра финансија у Влади Републике Србије. То ћемо учинити из два разлога.

Први је разлог тај што је Савез војвођански Мађара део владајуће коалиције. Имамо коалициони споразум са Српском напредном странком. Та коалиција функционише. Остварују се зацртани приоритети из тог

коалиционог споразума. Ево, сада је 11 месеци откад Ана Брнабић води Владу и можемо да констатујемо на основу протеклог времена да се оно што је договорено и остварује и логична последица тога јесте да ми подржимо предлог који је она пред Народну скупштину изнела.

У земљама са парламентарним обликом државне власти Скупштина бира Владу и није лоше тога се подсетити због тога што у јавном говору све чешће имате оцене, и то говоре чак и неки министри, да министре именују, постављају итд. Значи, чланове Владе и Владу бира Парламент и то је увек прилика да се подсетимо свега што је урађено и да евентуално укажемо на неке циљеве који се још у потпуности нису реализовали.

Рекао сам да је први разлог што ћемо ми гласати за избор господина Малог то што смо део коалиције и што се та коалиција остварује, а други је разлог што ми сматрамо, на основу свега што је изнето и на основу свега што смо видели из досадашњих активности кандидата за министра финансија да постоје веома велика шанса и вероватноћа да он буде успешан министар финансија у Влади Републике Србије.

Ми живимо на подручју АП Војводине тако да нисмо у свакодневном контакту са Београдом на начин као што то јесу грађани Београда, али из свега онога што смо искусили, што смо видели и што смо чули, сигурни смо да је Град у протекле четири године од стране још увек градоначелника био вођен на прави начин и да га то свакако квалификује за место министра финансија у Влади Републике Србије.

Имао бих један савет, онако добронамерне природе, за будућег министра финансија. Немојте мислити да је шала. Ја знам да ви трчите полумаратоне. Пошто ћете се сада бавити мало озбиљнијим стварима, ја вам препоручујем да почнете да тренирате за маратоне, јер ће вам требати више стрпљења, требаће вам и више издржљивости. Тако да, то је један овако добронамеран савет од мене и видећете да ће вам то користити у обављању функције министра финансија.

Што се тиче до сада урађеног и што се тиче реализованих циљева из нашег коалиционог споразума, желео бих да подсетим јавност да се финансира завршетак неколико за нас изузетно битних пројеката, и то говорим због тога што ће и господин Мали бити у ситуацији да одобрава трошење средстава у будућности. Наравно, и буџет доноси Народна скупштина и у том смислу буџет одређује шта ће се финансирати. Али што се тиче тих административних ствари које ипак нису ситнице, ту је главна реч министра финансија.

Желео бих да вас замолим да учините све да се неки пројекти након неколико година, па чак и деценија, заврше. Ти пројекти нису били финансирани до 2014. године, а од 2014. године се финансирају и има шансе да се заврше у неколико година. Први пројекат је изградња и

реконструкција зграде Народног позоришта у Суботици. Ово није један градски пројекат. Ово је пројекат од регионалног значаја и од 2014. године је Влада Србије и за време Владе господина Вучића и за време Владе Ане Брнабић обезбедила три милиона евра за овај пројекат.

Други такав пројекат, исто од регионалног значаја, јесте обилазница око Суботице, тзв. „У крак“. За финансирање тог пројекта је обезбеђено од 2016. године више од девет милиона динара. Тај пројекат се гради дуже од 30, сада већ скоро 40 година и више је урађено у ове две године него у претходних двадесет и нешто година. Тако да, ја вас молим да се овај темпо одржи и у будућности и да коначно завршимо овај пројекат који није важан само за грађане Суботице, већ је врло битан за привреду не само Суботице, не само севера Војводине и Србије него за читаву Републику Србију.

Исто тако, од 2014. године, значи, и за време Владе господина Вучића и за време Владе Ане Брнабић, неке војвођанске локалне самоуправе су добијале значајна средства из буџета Републике Србије и промењена је парадигма у смислу да смо ми до 2014. године слушали – ако имате неки пројекат, имате ви Фонд за капитална улагања Војводине па се сналазите. На тај начин је некако било сугерисано да Војводина није део Србије. То је било сугерисано из тадашњих влада, значи, до влада до 2014. године, па и до 2012. године и влада господина Дачића је већ у том смислу била позитиван искорак, али до 2012. године су војвођански пројекти били финансирани искључиво из покрајинских средстава.

У последњих неколико година су значајна средства из републичких извора добијале Сента, Кањижа, Бачка Топола и Суботица, осим ових регионалних пројеката о којима је било речи. Ја вас молим да се то и у будућности настави, поготово што се побољшава ситуација у вези буџета и мислим да има могућности, има простора да се пројекти финансирају.

Желим вам пуно успеха.

На крају бих желео да укажем на још три циља или да говорим о три приоритета који нису само наши приоритети, из СВМ, него су приоритети и Владе, али би требало мало брже да се ради на њиховом остварењу. Кажем да су приоритети Владе пошто чине део коалиционог споразума о којем је било речи.

Први приоритет се односи на коначно решавање проблема пољопривредних произвођача. Постоји једно решење годинама, деценијама, које је једноставно неодрживо и са економског аспекта и са аспекта правичности, а ово решење које је на снази једноставно није у складу ни са људском логиком. Значи, по садашњем стању сваки пољопривредни произвођач који има регистровано газдинство плаћа исти износ доприноса у буџет Републике Србије, без обзира на то да ли обрађује

пола хектара или 120 хектара или 10.000 хектара. То једноставно није логично, због тога што ни код запослених људи износ доприноса није исти када зарађујете 27.000 динара и када зарађујете 337.000 динара. Треба да постоји пропорција.

Ми се залажемо за то да износ доприноса за обавезно социјално осигурање, које треба да плаћају сви, буде у складу са величином обрађене земље, са једне стране, и висином прихода оствареним од пољопривреде.

Последњих година је постојала једна међуресорна радна група која је израдила одређене предлоге. Ово је једно међуресорно питање, није у надлежности само Министарства финансија, нити само Министарства пољопривреде, па вас молим да у својству министра финансија учините све да се ово питање реши, да терет буде правичнији, а са друге стране да приходи буду већи, јер сам уверен да би људи плаћали у већој мери ове доприносе и то би значило повећање за буџет.

Друго питање или друга тема је питање реституције. Реституција, повраћај одузете имовине функционише и мислим да Агенција за реституцију одлично обавља тај посао. Значи, имам само речи хвале за њихову активност, али одређене оквире тог процеса треба да дефинишу Влада и Парламент. Ми се залажемо и за измену Закона о реституцији да би се омогућила супституција у одређеним питањима и неки коефицијенти треба да буду дефинисани. У том смислу вас молим да учините све што ће бити у вашој надлежности да се у року од неколико година на правичан начин заврши процес реституције у Србији, јер нема консолидоване демократске државе без завршене реституције.

Треће питање о којем не желим пуно да говорим јер је свима јасно о чему се ради, у више десетина наврата сам о томе говорио у овом цењеном дому – рекао сам да се финансирају у много већој мери пројекти са подручја АП Војводине, али не може да протекне расправа о избору министра финансија и да се не каже да је неопходно донети закон о финансирању АП Војводине. Молим вас, госпођо Брнабић, да заједничким снагама и то питање завршимо. Не желим да политизујем то питање, не желим да улазим у детаље, али једноставно, то је уставна обавеза овог парламента и ја се надам да је коначно дошло време када ћемо ставити тачку и на то питање.

Унапред, то ћу учинити наравно и званично када се Народна скупштина изјасни, али пошто сам уверен да ће господин Мали бити изабран, желим вам пуно среће на новом положају и много успеха у интересу свих нас и свих грађана Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо.

Реч има Драган Марковић.

Изволите.

ДРАГАН МАРКОВИЋ: Даме и господо, поштовани Синиша, ја нећу много да вас хвалим, или да те хвалим. Пошто је Парламент, хајде да вам персирам.

Оно што сте ви радили до сада као градоначелник Београда са моје стране оцењено је веома високом оценом, имајући у виду да ја знам како се град води. Знаш шта сте наследили, а исто тако знам како данас Београд изгледа.

Оно што је најважније јесте, на неки начин сте, нећу рећи да сте узимали оно што ја радим, јер ја то нисам патентирао, а сигуран сам да сте и сами долазили до одређених идеја...

Међународна сарадња градоначелника Београда је допринела, иако у формалном смислу не траже, односно не говоре да ми који водимо градове правимо међународну сарадњу, да велики број инвеститора дође у Србију, да велики број туриста дође у Београд. Када туристи дођу у Београд из целог света, они обилазе и остале туристичке дестинације, тако да захваљујући вама није само Београд имао користи док сте ви водили Београд.

Да вам кажем, ви министри, лако је бити министар кад имаш Зидана и Роналда у лику Александра Вучића и он све обезбеди и створи услове, али оно што је најважније јесте међународна популарност. Међународна популарност је допринела да велики број инвеститора дође у Србију. На тај начин се пуни буџет Републике Србије, буџет градова у Србији од изворних прихода и од пореза на плате, који су седамдесет и нешто посто у буџетима општина и градова.

Само ћу да вам наведем један пример, а био сам у Турској, то ми нису ингеренције. У Турској ме је примио председник Скупштине Турске, заменик председника Владе Турске и Ердоганов заменик АКП партије и са њима сам разговарао и дошао сам до закључка да је Турска Србији постала велики пријатељ, што није био случај ранијих година када је Ердоган долазио на Косово и Метохију, када је одлазио у Рашку област и неке друге градове и слао милитантне поруке. Данас Ердоган шаље пријатељске поруке. Данас је највећи број туриста који долази у Србију управо из Турске. Данас постоји континуитет, последње три године, за долазак турских инвеститора.

Када сам био у Турској, обишао сам неколико фабрика и обишао сам фабрику чарапа која хоће да отвори фабрику у Србији, да запосли две хиљаде радника. Зашто баш у Србији? Зато што постоји економска сигурност, финансијска стабилност, а ви као министар финансија морате да се борите и даље да курс евра остане исти, што је веома важно, да када неко узме кредит, у тренутку узимања кредита постоји кредитна способност, али да се не деси као пре пет-шест година да прво иде 30% од

плате за кредит, а да само годину и по или годину-две дана рата буде 70% запосленом лицу које је узело кредит за стан.

Значи, веома је важна стабилност динара јер нам на неки начин то доводи сигурне инвеститоре. Дакле, 95% инвеститора који су дошли у Србију су инвеститори са тржиштем. Када вам дође инвеститор са тржиштем, онда постоји сигурност запослених радника у тој фабрици, у том предузећу. Сигурне су плате. Немају обавезу Влада и држава као некада да, не знам, фабрике не могу да измире своје обавезе, да одлазе у стечај итд. Не знам која је то фабрика која је јака, а дошла је из европских земаља, отишла у стечај.

Вас очекује веома велика обавеза и није лако обезбедити средства да се пуни буџет, али исто тако је важно да ми не мењамо законе, као што је било ранијих година, пореске законе сваких седам-осам месеци и да неко ко жели да отвори неку фабрику, предузеће или радњу није сигуран да ли ће његов производ или артикли који се производе у његовој фабрици моћи да зараде плате за раднике и оно што је обавеза у једној фабрици.

Не могу да схватим критике. У реду, опозиција треба да критикује, али када се нешто прави, нешто што је лепо на површини, на локацији где су биле шупе праве се прелепи објекти и не само да ће то бити прелепи објекти, већ је изградња тих зграда и тог пословног центра запослила све произвођаче у Србији, оне који се баве производњом грађевинског материјала, столаријом, каблом, да не набрајам све артикле.

Али шта је најважније? Најважније је то да ће ту радити две хиљаде људи. То је најважније. Две хиљаде нових радних места. Ја то причам из искуства. У Јагодини на неколико локација где су биле коприве, коров и трава, ми смо направили туристичку дестинацију. Имамо преко 33 зграда у пречнику од 750 метара. Дошли смо до пара од плацева, дошли смо до пара од комуналија за изграђени пословно-стамбени простор и до нових радних места.

Знате, то може да критикује само онај ко се није бавио привредом, само онај ко не зна како се зарађују паре. Могу да вам кажем да сте ви један од ретких министара где критеријум није подобност. Не мислим на ове министре данашње и на оне министре из претходне, ове последње Владе. Мислим на министре пре 2008. године. Критеријум није подобност, него је критеријум способност.

Шта су ваше карактеристике? Зашто сте ви предложени за ту функцију и шта се очекује од вас?

Морам да вам кажем, и да ми не замере остали министри, ценим све министре и поштујем, јуче сам за „Новости“ рекао, али ја и немам права можда то да кажем, нисам рекао то у име Владе, рекао сам оно што мислим

када су ме питали, а нисам ја наметнуо то питање, питали су ме новинари, рекао сам да два министра можда не раде...

(Војислав Шешељ: Е, то нам кажи – који?)

То ћу вама да кажем 32. јуна у 15.00 часова по подне.

Знате шта? Не могу сви исти да буду. И у фудбалском клубу неком, нећу рећи „Звезде“ и „Партизану“, постоји 18 играча који су у протоколу, и увек се шлепају два-три зато што су дошли из неких клубова, не знам, „Звезде“, „Партизана“ или неког другог клуба, „Војводине“, то су наши најтрофејнији клубови у Јагодини.

Генерално Влада добро ради, али резултат који постиже ова Влада, и свако од вас који говори да има резултата, прва реченица је – захваљујући Александру Вучићу. Страшно ми смета када нпр. неко пет пута каже у 15 минута, ја као тај и тај функционер, или ја као министар. Чији си, бре, ти министар? Ја као члан Владе, кога је предложио Александар Вучић, а не зато што се, не знам, тренутно налазите на тим, или на тој функцији.

Ивица Дачић добро обавља свој посао када је у питању међународна политика и захваљујући Ивици Дачићу...

(Војислав Шешељ: Што га смењујете?)

Молим? Не смењујем ја Ивицу Дачића. Ја не смењујем ниједног министра, јер ви знате да ми из ЈС нисмо гласали за Владу, немам ни право да смењујем, поштујем Владу. Хвалим Владу где год одем, да знате. Значи, причам да је то веома добра Влада. Влада је колективни орган и за мене су Влада сви министри у Влади, али увек ми је она прва реченица у глави – захваљујући Александру Вучићу.

Видите, ја сам био у петак код Александра Вучића и он ми је показао како је дошао до повећања пензија и оно шта је његов критеријум. Ја који се бавим привредом преко 37 година и мало се разумем како се зарађују паре и имам визију и осећање некада шта ће бити наредних пет, шест година итд., веома сам пријатно изненађен. Тако да и ви, Сениша Мали, кажете – захваљујући Александру Вучићу и Влади, ево, пензије ће бити повећане, не знам, бенефити ови, они итд.

Захваљујући Александру Вучићу велики број инвеститора је дошао из Немачке. Захваљујући Александру Вучићу односи са Босном и Херцеговином су овако позитивни. Да је било ко био уместо Александра Вучића у Сребреници и да је доживео оно што је доживео, сигуран сам по повратку када дође у Србију, променио би реторику или поруке када је у питању сарадња са Босном и Херцеговином итд. Шта је урадио? Позвао је Изетбеговића, одвео га у Кнез Михајлову улицу и играо шах са њим. Па ајмо да и ти Бошњаци и ти други народи, када неко оде из Србије у те бивше републике, буду гостопримљиви као што смо ми Срби гостопримљиви.

Ево, Војислав Шешељ је купио кућу у Хртковцима и послао ми поруку да му помогнем за кућу. Ја кажем: „Војо, немам паре, али када човек улази у кућу, ја ћу ти поклонити усисивач, један фрижидер и телевизор“. Је л' тако било, Војо?

(Војислав Шешељ: А замрзивач?)

Замрзивач нећу, јер ти нећеш да живиш у тој кући него ћеш повремено да одлазиш и да видиш оно што је твој план и циљ.

Тако да Синиша Мали има резултат и Синиша Мали је са биографијом и CV Синише Малог је можда на 50-ак А4 страница, зато што је он учио финансијски посао и у Америци и у неким другим државама, али не само да је учио, него је савладао.

Било је министара од 2008. године, кажу: „Па, ево, ми ћемо да научимо овај посао“. Па није то, бре, раднички универзитет па да учиш шта је суфицит, шта је дефицит, шта су изворни приходи. Ја вам гарантујем, да ми не замере неке колеге, али сада да донесете неколико налога за уплату или да их питате шта је цесија, шта је нивелација, шта је калкулација, шта је асигнација, бог ме убио ако знају.

Али не морамо ми да знамо те термине. Морамо да знамо да када у нешто уложимо паре, да то нешто ствара приход овој држави. И да се то нешто зове приход, постоји континуитет три године, као што Зидан и Роналдо три године освајају и постају прваци Европе у фудбалу.

Знате да ја ником не ласкам, да ја оно што мислим то и кажем, зна то и Воја. Ево, додацује – знамо. Значи, ја кажем за оно што сматрам да је лоше, похвалим оно што је добро итд. Тако и када видим председника Вучића, кажем му шта мислим да је лоше. На моју срећу, имам све мање лошег да му кажем и то се спремам за тај састанак са њим. Све су позитивне ствари.

Сада је тема Косово и ви ћете имати стално, сигуран сам, то оптерећење, али како је Вучић наследио Косово, и ова влада? То је била једна лепа башта; ушли су зечеви, појели купус и остали само кочањи, и са кочањима да прехране Србију и да сачува Косово и Метохију. Косово и Метохија је српска територија која је отета.

(Војислав Шешељ: Какви су то били зечеви?)

Били су зечеви неки, али они сада знају, каже – када се врати зец на старо легало, убије га ловац. Тако да ти зечеви сада више нису на неким позицијама, што је добро за Србију.

Косово и Метохија су веома велики проблем. Немојте сада унапред да причамо да ли ћемо да радимо ово, оно или не знам шта. Још увек званичан ултиматум и услов не постоје да бисмо ми ушли у ЕУ да морамо да признамо независно Косово, али дијалог да, компромис да. Ако је Вучић добио 55% гласова као кандидат а данас председник Србије, он има

и велику одговорност и грађани Србије морају да га подрже. Ми из ЈС ћемо подржати оно што је државотворна политика и сигуран сам да та политика неће штетити ни појединцу, ни колективу, ни Србији.

Морам да кажем да у Београду данас свако дете које се роди после годину дана има место у вртићу, што није био случај. Године 2012. се 32 породице из Београда доселило у Јагодину, зато што је Јагодина имала најбоље услове и најбољи социјални програм и борбу против беле куге. Направили смо четири вртића и било је довољно места за сву децу из других градова која су желела да живе у Јагодини. Данас у Београду то није случај. Знате, када бринете о онима који су будућност ове државе, онда сам сигуран да је будућност ове државе веома добра и сигурна.

Шта је још важно – који је проценат незапослености данас у Београду? Јесте да је Београд интересантан за све грађане из унутрашњости и ви имате тај проблем да месечно можда статистички не знате колико је, не знам ни ја, месечно долазе у Београд да живе у Београду. Шта још? Наши студенти из унутрашњости који дођу у Београд из оних мањих градова и општина 95% тих студената се не враћа у општине и градове одакле су.

Када сам код тога, морам да кажем да и о томе брине Вучић, па отвара фабрике у Лебану, Прокупљу и у неким другим мањим општинама које из године у годину имају све мањи број становника. Тако да, будући министре, пошто сам сигуран да ћете бити изабрани, чека вас тежак посао, али када ви знате тај посао и постоје мотив и воља да радите, а већ сте имали прилику да се покажете, Јединствена Србија ће вам дати подршку и гласати за вас и да се поносите што сте једини министар из Владе за кога је гласала Јединствена Србија. Желим вам пуно среће! Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има народни посланик Војислав Шешељ.

Изволите.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Даме и господо народни посланици, ми српски радикали гласаћемо против избора Синише Малоба за министра финансија, иако је премијер Ана Брнабић овде прочитала једно срцепарајуће слово, да умало у једном тренутку нисам заплакао од толиких похвала срочених на једном месту, на једну тему, о једном човеку. Помислио сам у тренутку – можда га предлажу, пошто је тако добар градоначелник био, да буде још један мандат. Међутим, они њега гурају сад у један осињаку. А како ће се Синиша Мали снаћи у том осињаку? Откада је овај режим на власти, то ће бити трећи министар финансија.

Прво су довели једног јетима, нема ништа увредљиво у тој речи, то је сувише млади човек, јетим се каже, који је мислио да је Влада згодно место за играње кликера. Нахвалише га, представише га светским генијем,

а на крају ништа не би од њега. Хајде, добро је да нисам чуо да је био у некој криминалној афери, па ми је ипак лакше.

(Радослав Милојичић: Само је рушио Савамалу.)

Ниси чуо о коме говорим, Кено. Сада тренутно о теби говорим, па се мало залетео.

Сада имамо одлазак другог министра који је представљан такође врхунским стручњаком, а Влада и премијер Ана Брнабић никако да нам кажу због чега је отишао Душан Вујовић, а ја сам о томе јавно говорио више од месец дана пре његовог одласка. Ја сам у јавности изнео криминалне афере у које је он умешан. Зашто ово говорим сада пред будућим министром, јер очекујем да имате гласачку машину која ће га сигурно изабрати? Да извуче неке поуке из свега тога. Међутим, Влада уместо да је стрпала у затвор Душана Вујовића, видим данас из неких новина да га планирају за саветника. Не може да буде министар јер је ухваћен у криминалу, али може да буде саветник, може и из затвора да саветује. Ја сам оног несрећника Томислава Николића саветовао из затвора узалуд, чак и писмено му слао инструкције, али чим њему зазвече новцем, њему мозак испари потпуно. Мирис новца је толико опојан.

Шта је радио Душан Вујовић? Прво, правио је велике манипулације око Комерцијалне банке у којој држава још увек има 36% учешћа, па је тамо, иако је био задужен да надзире ситуацију у Комерцијалној банци, због нечињења у најмању руку све кренуло у правцу срозавања вредности банке како би се она што јефтиније продала. Ту је на делу ухваћен министар Душан Вујовић. Али то није најкрупније дело.

Душан Вујовић је ухваћен на још крупнијем делу, да је у сарадњи са кијевским нацистима, а то су наследници истих оних који су у току Другог светског рата као Хитлерови савезници формирали СС дивизију „Галиција“, постао тзв. независни саветник украјинских државних железница са извршним овлашћењима у огромном послу пребацивања тих железница са широког тзв. руског колосека на европски тзв. нормални колосек. То је огроман новац који се извлачи од Европске банке за обнову и развој. У то се Душан Вујовић уградио, а Украјина нема шанси да тај кредит икада врати, јер ако ишта има нерационалније да у овом тренутку ради украјинска држава, јесте онда то да мења ширину железничких шина. Сва се роба сада транспортује контејнерима. Лако се контејнери на граници пребацују са тог средњег или нормалног колосека на широки и обратно. То је час посла. А све шине скидати, па стављати нове на свим железничким пругама у Украјини, то је укопавање Украјине 15 метара под земљу. Није мени жао што ће пропасти Украјина, односно жао ми је украјинског народа, тамо највише Руса живи, сви су они Руси у ширем

смислу, жао ми је те сиротиње, али ми је драго што ће тај режим тамо сам себе да укопа.

Зашто ви као премијер нисте изашли у јавност и рекли због чега је морао да оде Душан Вујовић? Нисте нам то рекли. Пошто сам ја све то саопштио на конференцијама за штампу, стигла је освета за коју сам сазнао пре неки дан. Одем у „Комерцијалну банку“ да отворим девизни рачун да бих купио кућу у Хртковцима, позајмио сам новац, ево, од пријатеља којима сам тражио једино Палма није хтео да да готовину, остали су дали. Од премијера Брнабић нисам ни тражио, наравно, она је сувише висока власт за мене да бих се усудио. И они ми отворе девизни рачун. И ја одем да донесем паре да положим на тај рачун, кад зове ме после два сата усплахирена службеница, добили налог из централе, од директора, да ми одмах затворе рачун. Траже да ја хитно дођем да потпишем сагласност да ми се затвори рачун. Због чега? Пословна тајна банке. И ја не одем, наравно. Имам још увек тај рачун, али на њега не смем ништа да улажем. Мој син Михајло отвори у другој банци, у „Интеза“ банци. Платимо кућу колико је коштала, кад после два дана и тај рачун њему затварају.

Шта је посреди? На предлог министра Вујовића Влада Републике Србије је мене и моје синове ставила на списак терориста. Питам неке ministre са којима сам у мало бољим односима, кажу – они се не сећају да је то било на седници Владе. Да ли се сећа премијер Брнабић? Ваљда ће нам она то рећи данас овде.

У сваком случају, Влада ме је ставила на тај списак. Можда је то урадила и телефонским путем. Можда је то Министарство у име Владе само спровело. На тај списак се лица стављају на предлог надлежних државних органа, на основу оправданог уверења да је лице терориста, да финансира тероризам и да је укључено у активности терористичке групе или вршење терористичког акта. Ово су крупне речи и није довољно ставити ме на тај списак. Ваљда треба и даље нешто предузети ако је то тачно. Ја ћу сада морати да се судим са Владом Србије зашто сам на том списку, због чега.

Ја знам шта је хтео Душан Вујовић. Он зна да ја у „Сити банци“ у Њујорку, а заправо седиште је у Порторику, тако да не подлежем законима САД-а, имам 70.000 долара. Пошто ме ставља на овај списак, уместо да ми те паре сада врате кад ми је хашка пресуда правоснажна, сад ће их опет заробити и нема повратка. Све док не умрем. Бићу терориста док не умрем. Како сам данас терориста, бићу и сутра и прекосутра и сваки дан и не могу бити мањи терориста него што јесам. Могу да будем само већи и већи.

Ето, то вам је тај министар Вујовић на чије место долази данас Сениша Мали.

(Маријан Ристичевић: А Вук Јеремић?)

А Вук Јеремић, па добро, он је терориста са оне друге стране. Синиша Мали, Горан Весић још мањи, али он не долази у Владу, је ли, шта би с њим? Још се не зна. Добро. Морао сам мало и да се нашалим, пошто ме је туга овладала.

Шта ће да ради нови министар? Упозоравали смо министра Вујовића, упозоравали смо Владу, премијера Ану Брнабић, да морају напоскон да подносе сваке године завршни рачун буџета. Вујовић то из ината није чинио. Вујовић је пркосио Народној скупштини. Хоћете ли ви, господине Мали, да се држите закона и да у законском року подносите завршни рачун? Ми чујемо и Ану Брнабић и Александра Вучића, пуни су хвале да имају буџетски суфицит. Међутим, немамо доказе на чему се заснива тај суфицит. Да видимо како стоји завршни рачун, да није случајно суфицит заснован на томе што неким корисницима буџета паре нису исплаћене, или нису исплаћене на време, или што нису плаћене неке државне обавезе фирмама које су радиле за државу, онима који су давали услуге држави итд. Да видимо. Ја не видим ништа док немам папир пред собом. Треба да се покаже свака ставка, да видимо где је тај суфицит настао, па да вас похвалим ако је заиста чврст суфицит, ако сте све обавезе исплатили, или да вас критикујемо ако нисте. То је, ваљда, основна ствар.

Даме и господо, у овим мутним временима мора Влада хитно да се реконструише. Ја сам запрепаштен да сте се ви, госпођо Брнабић, одважили да идете само на избор једног министра, а да нисте одмах прионули реконструкцији целе Владе. До нас стижу веома опасне информације. Те информације званични државни органи потврђују, сам председник Вучић то потврђује и зато Влада мора да се консолидује. Из Владе се мора избацити свако ко има у себи евентуалне, или ко је сумњив, мора се избацити из Владе. Министру се не мора доказивати зашто се избацује из Владе. Није по вољи премијера, избацује се; ко је сумњив да је спреман да се стави у улогу пете колоне новог Милана Недића.

Да видимо ко то преноси из Владе све информације западним амбасадама у Београду. Зорана Михајловић – је л' се тако презива? – то је она што је трошила државне паре преко своје министарке картице да купује најскупљи доњи веш на свету у Њујорку. Ето вам кандидата за такву ситуацију. Или, да се смени Златибор Лончар. Највећа корупција овога режима је корупција у медицини, у сфери набавке техничких средстава и лекова. Ја сам и о томе износио податке на неколико конференција за штампу, и пре три године, и недавно итд. Износио сам и документе и сличне ствари.

Сам Вучић је једном приликом недавно изјавио да нетрагом у Министарству здравља нестане милијарда евра. Је л' се сећате те изјаве?

Није то нетрагом. Зна се где она нестане. Она нестане у сфери јавних набавки. Највећа афера у последње време је била у Клиничком центру у Нишу. И то сам изнео прецизне податке, имате их још на интернету. Скинули су ме и са Фејсбука тамо. Више немам ни Фејсбук налог, ни Фејсбук профил, ништа више немам. Мислите да ме можете угасити? Не можете. Једноставно, нико од вас не зна где се ја гасим. То је проблем.

Каже Вучић јуче... Је л' то рече јуче? Похвалио је полицију. Добро, можда полиција заслужује да буде похваљена. Људи раде за мале плате а обављају огроман посао и свака им част. У борби против крупног криминала мало су заказали, јер и режим ту заказује, режим нема добру вољу да се те афере до краја раскринкају, и у томе морате да пожурите. Вучић каже – сад је сигуран да нико премијера не може да убије, хвалећи полицију да је способна да то спречи.

Међутим, има ту једна друга опасност. Ја не верујем да било ко данас у Србији планира да убије премијера, јер се премијер не уклапа у колекцију. Ми Срби смо у последњих 150 година убили једног кнеза, кнеза Михајла Обреновића, па једног краља, краља Александра Обреновића, па смо убили једног премијера, Зорана Ђинђића, значи, место премијера је ту попуњено. По страним интересима, али су Срби били извршиоци, отприлике, ја бих рекао.

(Маријан Ристичевић: Нису то Срби.)

Код Ђинђића је, по свој сумњи, неки Енглец то урадио, али је то убиство заташкано од стране досманлијског режима. Ја упорно покушавам да ствари вратим на почетак и да се ти процеси обнове, па да кренемо од тога ко је стрељао Душана Спасојевића и Милета Луковића Кума па надаље, да се разјасни то. То ми је циљ, али сада је то мала дигресија.

Па смо ми Срби убили једног министра. Не знате ког, је л' тако? Једино би могао да зна то Лазански. Министра Милорада Драшковића у Делницама 1921. године.

(Ко га је убио?)

Убио га је један Србин муслиманске вере. Шта хоћете, ми смо га Срби убили, неко међу нама.

И, ко још није никада убијен у Србији? Председник Републике. Е, ту је, дакле, кључни проблем.

Јесте ли довољно забринути због опасности које прете? Ваше режимске новине објављују информације о томе. Ја лично имам нека сазнања. Све што сазнам ја изнесем у јавност. Ја сам и уочи Ђинђићевог убиства изнео све што сам знао, да ће доћи до крвопролића у Србији. У Народној скупштини сам рекао, кад сам држао говор, Владан Батић ми нешто добацивао и још неки – Хаг, Хаг, Хаг, тебе чека Хаг! Јесте, кажем ја, мене чека Хаг, а вас чека 28. мај. Ја ћу се једном из Хага вратити, а кога

ћу овде затећи, у овој хали и ето, бог даде да многе нисам затекао. Чак ми је за неке жао, а за неке није. То је нормално, ваљда, људски, некога жалите а неког не жалите. Али не би ваљало за Србију да нам се то деси. Е, зато Влада мора бити консолидована.

Наравно, он воли да путује. Мора се чувати тровања или да му не оборе авион. Где год позову, он воли да путује. То није добро.

А шта, на пример, ако би се то десило, шта би Влада? Шта би наш премијер када би ушао амерички амбасадор, па и британски амбасадор заједно са Зораном Михајловић и рекао – ево, она ће од данас бити главна у Влади? Имате ли ви механизме да то спречите? По данашњој структури Владе, по мом мишљењу, немате. Реконструишите Владу што пре. Реконструишите Владу да бисте се могли суочити са најгорим проблемима који прете да тек долазе.

И немојте да штедите никога, ни Зорану Михајловић, ни овога Златибора Лончара, а и овог што се спортом бавио, јадник, и он тамо мора негде да се у нешто упетља да се огребе. Како се зове овај? Вања Удовичић. Ваљда ми не замерате што не памтим дуго имена спортиста.

То сам хтео да вам кажем поводом данашњег избора новог министра финансија. Да видимо хоће ли нови министар радити по закону и да ли ће удовољавати својим обавезама, да ли ће радити контрола трошења буџетског новца, да ли ће министарства бити контролисана. Досад нису била контролисана.

ПРЕДСЕДНИК: Време. Захваљујем.

Поштовани посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ставови 2. и 3. Пословника, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18.00 часова.

Реч има председница Владе Ана Брнабић.

АНА БРНАБИЋ: Хвала вам.

Прво желим да вам кажем да ми је изузетно драго да су вас моје обраћање и извештај о постигнутим резултатима Сенише Малог као градоначелника Београда тако емотивно дирнули и да сте се нашли погођени свим тим успесима. И ја сам исто, када сам преко викенда писала све шта је завршено у четири године, верујте, била пресрећна.

Нема ту ништа нарочито срцепарајуће у том смислу осим што су стварно велики успеси. То је све проверљиво и све је црно на бело. Дакле, лако се провери и какав је био дуг Града и да је он преполовљен, лако се провери какав је био дефицит у градској каси и да је он сада смањен за четири пута, лако се провери и да је Београд први пут добио кредитни рејтинг у историји и да се он већ повећао у односу на 2016. када је добијен. Лако се провери какво је стање у каси, да данас имамо 12,8 милијарди динара у градској каси. Лако се провери да данас има 72.000 места за децу

у вртићима, да је било само 47.500 и да данас вртић родитеље у Београду кошта месечно неких 5.590 динара, а да је коштао 9.700 динара и да данас 14.000 нових мајки добија подршку државе, а да је пре било 3.500 мајки које су добијале подршку Града Београда и да је смањен број незапослености за 25.500. То су, на крају крајева, резултати које говори Републички завод за статистику.

Тако да ја мислим да би било фер да СРС гласа за подршку да уведемо Синишу Малог у Владу да помогне да такве сличне резултате имамо и у Републици и да настојимо да радимо и на фискалној дисциплини. Мислим да је то добро за грађане Србије и да ће то, на крају крајева, онда водити и већим платама и већим пензијама, оном тренду који већ имамо у последње три године, као и да ће, у ствари, довести до тога да имамо и што више инвеститора, било домаћих, било страних. Када дођу овде и отворе овде компаније, запосле наше људе, тада они постају домаћи инвеститори.

Тако да из свих ових разлога, опет само сам желела да се јавим да вам кажем да су ово лако проверљиви резултати и да сте у праву што су вас емотивно погодили. Што сте тиче овог да сте ви са породицом на списку терориста, то није била одлука Владе Републике Србије и први пут чујем за тако нешто, тако да ћу лично проверити. Моје лично мишљење је да то није у реду и тиме ћемо се позабавити.

Што се тиче завршног рачуна буџета, свакако је важно да кренемо да радимо то, и небитно што то до сада није рађено, ја мислим ретко од 2000. године на овамо, ево Синиша Мали је као градоначелник сваке године подносио Градској скупштини завршни рачун, тако да ћемо видети да се и ова пракса промени.

За све ове остале ствари ја само желим да вам кажем и да кажем свим грађанима Србије да је Србија стабилна, безбедна држава данас, да колико год је могуће да нема никакве опасности, да је захваљујући огромним улагањима и у Војску и у Полицију данас безбедност и председника Републике и мислим свих чланова Владе Републике Србије на завидном нивоу. То наравно не зависи само од нас и наше Војске, Полиције и безбедносних служби, али колико можемо, ми смо Србију подигли на један завидан ниво безбедности.

Дакле, грађани Републике Србије не треба да брину због тога, а оно што је посебно важно и што мислим да ћемо се сложити заједно, то је да је Србија показала да ниједан страни фактор ни на који начин не може да утиче на политику коју води Влада Републике Србије, председник Републике и Народна скупштина, То, истина, ја се слажем са вама, није била ситуација у прошлости, али је данас Србија независна, стабилна, безбедна држава. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реплика, две минуте.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Госпођо Брнабић, изненадило ме је да ми на два главна питања нисте одговорили. За афере Душана Вујовића, то је ваљда најважније сад. Обећали сте, и то ми је драго, да ћете донети бар за прошлу годину завршни рачун па да видимо како сте трошили новац и да ли сте заиста имали редован суфицит.

Што се тиче министра Малог, па то остаје тек да видимо какав ће бити. Не може бити гори од Вујовића ваљда. То што сте импресивну његову биографију изнели, свака вам част. Имао сам ја такву биографију из гимназије, са факултета, али после ми није вредело много. Али да видимо ове афере Душана Вујовића и да видимо шта ћете са том реконструкцијом и хоћете ли одстранити овај најгори баласт из Владе.

Смете ли ући у једну кризну ситуацију која може доћи изненада, непланирано? Ево, чујемо, 18 милиона долара већ одобрили Американци да се крене. Новине пишу да је седиште у Скопљу, некад је било у Будимпешти. Сад не могу у Будимпешти, јер у Мађарској је на власти пријатељски режим и Мађарска неће у то да се уплиће, али из Македоније. Да видимо хоће ли Влада бити спремна да се томе супротстави. Ако ћете ви као раштимовани оркестар и даље да наступате, онда ви нећете бити у стању.

И зашто опасне елементе држати у Влади? Ако држите корумпираног човека, знајте да странци имају много више података о њему него наше службе и да га они највише држе у шакама. Ако држите онога за кога се зна да је шпијун, шта онда?

ПРЕДСЕДНИК: Време. Хвала.

Реч сада има Александар Стевановић.

АЛЕКСАНДАР СТЕВАНОВИЋ: Даме и господо, прва ствар, један мали формални приговор на начин како је формулисан дневни ред.

Наиме, ту пише – избор кандидата и полагање заклетве, али ми у моменту формулисања дневног реда не знамо да ли ће кандидат бити изабран, тако да треба да стоји једно „ако“, посебно имајући у виду да у последње време имамо јако много амандмана и да је и опозиција и владајућа већина наоштрена да критикује. Па можда и кандидат каже – ово је много опасан посао, можда је боље да се вратим на место градоначелника. Никад се не зна.

С великом вероватноћом сам сигуран да ћемо га изабрати за министра.

Имам неколико питања која се тичу начина како кандидат мисли да води Министарство финансија у неким областима за које мислим да су изузетно битне како за привреду, тако и за грађане Србије.

Од 2014. године до 2018. године чињеница је да је претходни министар успео да сасече један велики скривени дефицит који је постојао и да стабилизује јавне финансије. То је резултат који је неспоран.

Када је реч о стабилизацији јавних финансија, то је, како да кажем, један занатски посао који захтева спремност на неке болне потезе, захтева политичку подршку, али суштински, то је посао техничке природе. Оно што је истински изазов јесте како да, када једном стабилизујете јавне финансије, систем који постоји у Србији почне да производи економски раст. И ту је улога министра финансија доста велика. Он није онај који кључно на то утиче, али утицај тога каква вам је фискална политика је изузетно значајан.

Оно што ми данас имамо, а што нам говоре нека објективна огледала, ја верујем огледалима и ММФ-а и Европске банке за обнову и реконструкцију и Светске банке, јесте да је највећи проблем Србије то што имамо ниску стопу инвестиција, а када рашчланимо стопу инвестиција која постоји у Србији, кажу – стране инвестиције су доста велике у Србији. Можемо се сагласити или не да ли су субвенције најбољи начин да их привлачимо, али су домаће инвестиције ниске.

Сад се поставља питање, ја ћу употребити метафору коју уважени кандидат сигурно зна, а то је да коња можете довести пред реку, али не можете га натерати да пије воду. У овом моменту у тој нашој реци, која је прилично бистра, пливају ниске каматне стопе, плива обиље капитала, како банковног тако и неког другог, али домаће фирме се не усуђују да инвестирају. Имају неке разлоге. Када посматрамо који су разлози, можемо рећи – океј, ако се плаше што нисмо реформисали правосуђе, то је посао који не траје 200 година, како би неки рекли. Колико је требало Англосаксонцима да направе предивни правни систем? Али не траје ни годину или две. То не можемо отклонити у две-три године. На томе треба да радимо, током евроинтеграција понајвише, и то ће нам бити највећи посао. Али шта можемо тренутно урадити да се повећају домаће инвестиције?

Домаћа предузећа су много пута то рекла – смањите нам намете на најниже плате. Док је постојао буџетски дефицит, могло се рећи да можда није право време за то. У овом моменту, када смо се похвалили да у првом тромесечју које није баш најбољи индикатор за прогнозирање раста на нивоу године имамо значајан раст, поставља се питање како ћемо раст искористити. Да ли ће раст бити искоришћен за то да симултано повећамо плате и пензије, што је потребно радити посебно тамо где су пензије привремено биле смањене? Треба размислити и о обвезницама за враћање онога што је узето у претходним годинама. Да ли ћемо то употребити за још више јавних инвестиција или ћемо један део раста ослободити за

генерисање одрживог раста, ослободити га за смањење пореза и доприноса за најниже плате? Тиме бисмо дали удар и сивој економији, не тако што бисмо ударили, него тако што бисмо дали добар подстицај људима да им се не исплати да неког запосле на црно за плату која је на нивоу минималца или ближа минималцу, јер их кошта и да на црно подигну кеш са рачуна.

Дакле, подстицај би нестао. Имали бисмо једнократан ефекат на раст, на регистровани БДП и дали бисмо замајац у годинама које нису као ове. Ми живимо у годинама феноменалне конјуктуре и зато је конјуктура погурала раст Србије, али релевантне међународне организације кажу – ако не урадите неке реформе које би подстакле раст инвестиција домаћих и малих и средњих предузећа и оних мало већих, мрка капа. Нећемо моћи бити, рецимо, као Пољска која је у време највеће кризе 2009. године у Европи једина имала раст. Нећемо имати стопе од 6% или 7%. Србија то може да има ако реши све проблеме и ако направи разуман правни систем, а изнад свега, ако смањи неке порезе. То је једно битно питање.

Друго питање које се наслања на ово прво – урађене су неке ствари које су јако битне код менаџмента јавног дуга. Прва ствар која је јако битна у целој тој причи јесте да су прекомпоновани неки зајмови који су узимани по нереалним или у том моменту по могућим каматним стопама које не могу наћи оправдање у брзини раста БДП-а у Србији.

Оно што је јако битно за будућност раста у Србији јесте да се промени рочност дуга, па да нам дуг, који у овом моменту износи колико износи, опада, да терет отплате буде мањи ако га распоредимо на 20 а не 10 година у просеку, или 12. Ако бисмо радили добар менаџмент рочности дуга Републике Србије, нама би остало довољно места да радимо развојне ствари у буџету, односно да због смањења терета на јавни дуг на годишњем нивоу отплате, који бисмо имали, то можемо употребити да смањимо порезе и да подстакнемо инвестиције и да се тај план направи тако да дугорочно привреда има обећање да ће сваке године бити све боље и боље када раде. То је, у ствари, најбољи потез који држава може да уради, да покаже привреди да брине о њој.

Ту се јавља једно велико питање, где опет имамо добар део одговора у надлежности Министарства финансија, а то јесте – шта покреће раст и како ми да привучемо пореском политиком оне гране које производе велику додатну вредност? Ми смо сада урадили шта смо могли да, како да кажем, смањимо незапосленост кроз послове који не дају велику додатну вредност за Србију. Додуше, и мала је боља него никаква, али је питање како да подстакнемо отварање радних места са великом додатом вредношћу. Јер то подстиче продуктивност, то подстиче инвестиције, брз раст БДП-а и остатак људи у Србији – велика додатна вредност.

И то, када посматрамо на нивоу Србије, бива болно, очигледно, рецимо Београд, који је центар индустрије, са великом додатом вредношћу, приметите колико одскаче од региона, где смо се фокусирали на гране које немају велику додатну вредност.

Оно што је моје питање јесте – како ћете искористити ово јако добро време и кад је у питању јавни дуг и кад је у питању могућност да се смањи порез, јер позната је ствар да се земље много боље развијају, привреда, када су порези нижи и, наравно, кад је правни систем перфектан? Ми ово друго не можемо брзо решити.

Такође моје питање за кандидата јесте – да ли сте ви за то да се уведу у Србији врло јасна фискална правила? Ми у овом моменту имамо у Закону о буџетском систему јасно дефинисано колика је максимална висина дуга консолидоване државе Србије. То се не поштује и не мења се у закону. Да ли сте за то да имамо јасна правила колики може бити максимални јавни дуг Републике Србије? Каква је политика када се ради о дефициту и суфициту, односно како постижемо да имамо дугорочно уравнотежен буџет и када можемо ићи у дефицит? Да ли се то ради у време када имамо кризу па делујемо контрациклично или се некада, када имате велику стопу раста БДП-а коју очекују сви релевантни међународни фактори, тада може отићи у дефицит и тај раст унапред приграбити? Дакле, не чекате да ли ће бити 4% или 5%, него кажете – ми смањујемо порезе и доприносе јер знамо да ће се то десити. То је начин. Наравно, моје је мишљење, не морате га поделити, да у економији има много различитих мишљења како можемо из фазе када је фискус срећен доћи у фазу када наша привреда расте.

Дакле, један велики посао је решен, али ја тврдим да је једноставнији. Следује нам велики посао који је структурне природе и који није једноставан, али који производи много више задовољства ако се добро уради.

Четврто питање, које ми је исто јако битно. Постоји једна ствар која је управо била последица тог, како бих рекао, несрећног начина како смо ми имали неке јавне финансије које су годинама имале мањак и онда сте имали стално пребацивање са једног на други ниво власти. Неком узмете више да бисте на другом месту закрепили и то је прилично логична ствар када имате проблем. Када то радите, обично нарасте нешто што не желите, а то се зове парафискал. Дакле, кад некоме узмете нешто из јавног сектора, он каже – чек, сад ћу ја да видим како могу да се снађем.

Дакле, питање за кандидата за министра је – да ли имате план како да се настави један посао који је добро започет два пута у задњих шест година и да пробамо парафискале да сведемо на најмању могућу меру? Јер држави Србији је прилично свеједно из колико извора захвата, него је

битно да извори буду издашни и једноставни. Привреди је прилично битно, ако водите мало и средње предузеће, јако је битна ствар да не морате да размишљате о томе како ћете платити 10, 12, 15 намета ако можете то једноставно да урадите са два или три.

Парафискали јесу проблем и дају се решити. С те стране ја могу послати похвале за рад ЦЕС-а на београдском нивоу, где се с тим проблемом ухватило укоштац. Али овај пут Србија је јако велика и проблеми су јако дубоки, а парафискали су нешто што заиста смета привреди, што није издашно за буџете а што за привреду ствара оптерећење и административних операција и, између осталог, непредвидивости, јер је некоме ко води релативно мали бизнис некада проблем да испрати шта све треба да плати, а некада су у питању намети који су, чак се може рећи симболични, али изискују време и, наравно, прете санкцијом ако се то не уради у правом року.

Моје пето питање, које исто сматрам да је јако битно. Изузетно је битно избећи сваке злоупотребе код ПДВ-а. ПДВ је најиздашнији извор прихода у државном буџету, и то није спорно, и ПДВ је најбољи начин да напуните буџет. Наравно, битне су и акцизе, да се не лажемо. Све земље значајно пуне буџете и од акциза, али ПДВ је на првом месту.

Добра, јако добра ствар је што се води рачуна о томе и ко може добити ослобођење, и да неко ко то не може по закону не добије ослобођење зато што је, хајде да кажем, био креативан у тумачењу закона.

Међутим, много људи у привреди се жали да им касни повраћај ПДВ-а. Добра је ствар што тренутно кредити за ликвидност нису скупи, али моје питање је – шта ћете урадити да се тај процес убрза? Ја знам да се е-гавермент не уводи брзо у Србији и да је то један велики и добар посао. Више сам пута рекао да сам био тужан кад сам видео неке лудистичке напоре који су се дешавали у Србији против нових технологија. Питање које се овде поставља јесте – шта ћете урадити да се повраћај ПДВ-а убрза, јер јако је битно за нека предузећа да не упадну у неликвидност иако имају добре пословне подухвате?

Једно потпуно побочно питање, али мислим да је битно са једног социјалног аспекта – да ли ћете укинути ПДВ на донацију лекова? Ја знам да смо морали да штедим, али ми од 2012. нисмо увели ниједну иновативну терапију у Србији, а свет је ишао напред. Дакле, моје питање је – да ли ћете укинути ПДВ на донације лекова? Подстакло би многе фармацеутске компаније да донирају не генеричке, него чак и лекове новије генерације.

Коначно, још једна ствар која је заболела многе људе у Србији који се баве малим бизнисом – да ли ћемо дочекати тај дан, а ја верујем да ви разумете мали бизнис, поштовани кандидату, да људи који су у

паушалном систему опорезивања знају на почетку године колики ће им бити паушал, а не годину и по након тога? Јер, знате, за некога је и разлика од сто хиљада динара на годишњем нивоу као кућа.

Задатак политике и задатак Владе и задатак министра финансија није превасходно да се брине о онима који ће опстати у сваком систему. Велики опстају. Задатак привреде, задатак сваке политике, ја дубоко верујем у то, јесте да брине о онима који су на маргини да ли ће бити у бизнису или неће бити у бизнису, да брине о онима који су на маргини да ли ће остати, бити запослени или незапослени. Цела економија је наука о маргиналним величинама и задатак јесте да што већем броју људи који су можда сами своје газде и немају запослених пружимо шансу да остану у бизнису, јер боље је имати некога у бизнису ко чак и не зарађује много више од људи који раде за плату, али да не буде на терету буџету или да не буде на терету на неки други начин. То је једна битна ствар, да ли ћете решити проблем са паушалима.

Од мене ових пет питања. Надам се и очекујем, у ствари сигуран сам да ћу добити квалитетне одговоре, а свима вама хвала на пажњи.

Наша посланичка група ће имати још једну краћу серију питања.

ПРЕДСЕДНИК: Председница Владе.

АНА БРНАБИЋ: Хвала вам.

Прво желим да кажем да су стварно сва питања на месту и мислим да у томе имамо у потпуности разумевања. Оно што ми је важно, а што нисам рекла у свом уводном излагању и ви сте ми дали добру основу да кажем нешто мало више и о томе због чега додатно мислим да је Синиша Мали тренутно најбољи кандидат за министра финансија – зато што будући министар финансија има, за мене макар као председницу Владе, два основна изазова испред себе, два основна задатка.

Један је да задржи финансијску дисциплину, да уради све да ми задржимо тренутно стање у буџету и да имамо одговорно трошење какво смо успели да имамо захваљујући свему ономе што је претходна Влада урадила а ова Влада наставља. То је први задатак. Други задатак је, свакако, да се направе услови за много бржи и много динамичнији економски раст, дакле, много бржи раст БДП-а.

Синишино искуство из привреде је, мислим, оно што даје прави микс његових вештина и знања између финансија и привреде. Мислим да је министар финансија који ће успети да ради са целим тимом у Влади Републике Србије да направимо такво финансијско и економско окружење где ћемо моћи да имамо много бржи економски раст.

Оно што је свакако добро то је да смо ми као Влада, и ја сам то рекла у свом експозеу, наш основни задатак је био да у будућности имамо и створимо основе за много бржи, али и одрживи економски раст. Добро је

што смо имали први квартал који је јако добар, са БДП-ом од 4,5%, што је једна од највећих стопа у Европи. Мислим да у Европи једино Мађарска има 4,7%, али ЕУ има раст од 2,4%, тако да је 4,5% фантастично и нешто за шта морамо да дамо све од себе да и одржимо.

Дакле, то је један од разлога зашто мислим да је Синиша Мали јако добар кандидат за оно што стоји као велики задатак пред Владом Србије.

Што се тиче ниске стопе инвестиција, она је свакако све боља. Што се тиче страних директних инвестиција, ми смо имали прошлу годину која је историјски била једна од најбољих, са привучених укупно 2,6 милијарди директних страних инвестиција без икаквих приватизација. Имали смо, такође, историјски највећи буџет за 2018. годину, за јавна улагања од 128 милијарди динара, и мени је драго да ми успевамо коначно да имамо добро извршење буџета што иде у прилог томе да ћемо имати, надам се, и бољи раст од предвиђеног, а он је био за ову годину 3,5%. У овом тренутку гледамо како то да одржимо за 2019. годину и имаћемо у буџету више новца од 128 милијарди динара за јавне инвестиције.

Наша мала и средња предузећа бележе добар тренд и то је Агенција за привредне регистре и рекла. Ја ћу пробати сада да нађем колико смо ми имали за прошли пут. Немам у овом тренутку, али јавићу се поново, наћи ћу овај податак.

Оно што је такође важно јесте да ми, захваљујући механизму који је увела НБС, у овом тренутку пратимо и колико је запошљавање у сектору малих и средњих предузећа. И то и број радних места у малим и средњим предузећима је све већи.

Оно што и јесте био огроман проблем малих и средњих предузећа у Србији и препрека њиховом расту и већем броју јесте била сива економија. Због тога је претходна Влада Републике Србије усвојила одлуку да 2017. и 2018. година буду године борбе против сиве економије. Ми смо то наставили. Један од највећих позитивних помака у том смеру јесте то што је усвојен Закон о инспекцијском надзору 2015. године уколико се не варам, који инспекцијски надзор чини много транспарентнијим, много предвидивијим за инспекције. Он у огромној мери смањује корупцију инспекција тиме што по закону, и сада је то имплементирано, имате јасно објављене контролне листе за свих 40 и нешто инспекција, тако да када инспектор дође, не може да вас пита све и свашта и да провера све и свашта, већ знате тачно шта ће вас питати и шта проверава и уколико изађе из оквира тих контролних листа, нисте дужни да на то одговарате.

Поред тога, оно што ми је било најневероватније јесте што сте ви први пут тим законом о инспекцијском надзору увели инспекцијски надзор над нерегистрованим објектима, што значи да је, практично, пре 2015. године држава сама стимулисала мала и средња предузећа да раде у

сивој зони зато што инспекције за вас нису биле надлежне. Иако постојите, инспекција није надлежна за вас уколико сте нерегистровани, тако да смо, практично, као држава пре 2015. године сами гурали привреду у сиву зону.

Ово ће се додатно унапредити и додатно ће доћи до транспарентности која ће обезбедити фер услове на тржишту за све од септембра ове године, када коначно уводимо пет највећих инспекција под јединствену платформу е-Инспектор, а онда до маја 2019. године и све инспекције заједно, када ће рад инспекција бити у потпуности транспарентан за све привредне субјекте у Србији.

Што се тиче намета на плате, ми смо кренули прошле године у буџету за ову годину када смо повећали неопорезиви део личног дохотка, и то значајно, са 11.790 динара на 15.000 динара. Ту смо и даље доста конзервативни због фискалне стабилности, али је то нешто што ћемо гледати, на чему ћемо радити и са новим министром финансија.

Постоје два најважнија елемента бржег раста. Једно су јавне инвестиције, и то је оно што смо урадили, друго су мањи намети на привреду, и то је оно што смо почели а што ћемо и даље гледати са новим министром финансија али и као целокупни тим Владе Републике Србије и са новим аранжманом ММФ-а, који има јасан циљ. Циљеви су бржи и динамичнији одрживи раст БДП-а, раст српске економије и већа примања за грађане Републике Србије.

Што се тиче отварања радних места са великом додатом вредношћу, мислим да морамо да се сложимо да не постоји Влада која је више о томе причала и више на томе радила него Влада Републике Србије. У том смислу као први приоритет је дигитализација. Мислим да је то једна од ствари која је кључна у прављењу много другачије и много боље будућности за грађане Републике Србије.

Посебно ми је драго да могу да предложим Синишу Малог као кандидата за министра финансија, као градоначелника који је то у потпуности препознао и у чијем мандату је коначно отворен научно-технолошки парк. Рећи ћу вам сада, није само до тога када је тај научно-технолошки парк као инфраструктурни објекат завршен, зато што је он завршен пре мандата градоначелника Синише Малог, ако се не варам, можемо да проверимо. Инфраструктурни објекат, изградња научно-технолошког парка је завршена 2008. или 2012. године. Мислим да је 2008. године, али треба проверити. Од тада нико није имао довољно разумевања да да подршку да тај научно-технолошки парк... Као научно-технолошки парк он је стајао, пропадао и на крају је, замислите, државна управа кренула да се уселјава у њега, државна управа коју ми у овом тренутку још увек иселјавамо из научно-технолошког парка.

Дакле, Синиша Мали је као градоначелник препознао важност стартап компанија, иновационих компанија, препознао је важност послова са додатом вредношћу захваљујући чему се за само годину и по дана у научно-технолошки парк уселило преко 60 стартап иновационих компанија и ми данас имамо преко 500 инжењера који тамо раде и стварају додатну вредност за Републику Србију, тако да, у том смислу мислим да је он тренутно најбољи кандидат за оно што Влада Републике Србије намерава и у овом тренутку ради.

Што се тиче парафискала, то је огроман проблем привреде Србије. У децембру је Министарство финансија ишло у јавну расправу о законима о парафискалима и о накнадама и надам се да ћемо тај захтеван посао да завршимо пре краја ове године. То је свакако једна од ствари која ће се наћи у новом аранжману са ММФ-ом како бисмо имали контролу и додатни притисак и објективне партнере који ће са нама радити у реформи ове важне ствари. То је свакако једна од великих ствари која ће бити један од приоритета на агенди новог министра финансија.

Што се тиче повраћаја ПДВ-а, нажалост, ту је било велико кашњење зато што се појавила, веровали или не, ПДВ мафија, па смо у међувремену морали да имамо много строже контроле коме се враћа ПДВ, зато што је долазило до огромних злоупотреба. Питала сам директорку Пореске управе како то сада иде и она каже да се враћамо у оквиру законских прописа, односно на рок од 45 дана за повраћај ПДВ-а. Извозници претежно у овом тренутку добијају повраћај у оквиру 15 дана, уз пуну испуњеност свих услова за повраћај. Уколико је контрола у току, у том случају се ПДВ не враћа док се контрола не заврши, али на овоме радимо са Пореском управом.

На крају, реформа паушала је нешто у шта улазимо у овом тренутку и нешто што ће бити на агенди министра финансија. Могу да вам кажем да је мој тим у ових 15 дана откада сам преузела улогу вршиоца дужности министра финансија организовао на ФОН-у заједно са стартап иновационим компанијама један заједнички рад о томе како можемо да уђемо у реформу паушала а то је да направимо једноставну, потпуно транспарентну, електронски доступну матрицу како би сваки паушалац могао да укуца своје параметре и да одмах за себе зна колико ће бити паушално опорезивање а не да, као досад, сваки порески инспектор, практично, може да одреди основицу.

Драго ми је да вам кажем да мислим да се у потпуности слажемо са тим шта министар финансија треба да уради у том смислу, пошто ми се чини да сам успела да кажем Српској радикалној странци да је оно што је Синиша Мали као градоначелник успео да уради за градску касу потпуно проверљив резултат. Иако су били емотивно погођени свим тим успесима,

очекујем да ипак гласају, ако им је срце на правом месту, за Синишу Малог као министра финансија.

Очекујем и молим вас да гласате за Синишу Малог као министра финансија зато што је управо он особа која је показала да има довољно знања из финансија и да има довољно знања и искуства из привреде да можемо да испунимо циљеве који су пред Владом Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Јован Јовановић.

ЈОВАН ЈОВАНОВИЋ: Хвала.

Симболично добијам реч тачно у подне.

Након свега што смо чули у образложењу председнице Владе поставља се логично питање – ако су сви ти успеси заиста такви, зашто господин Мали није кандидат за председника Владе већ само за министра финансија? Али господин Марковић је већ рекао оно што ми сви знамо, ко одређује, у ствари, министре у Влади – да то није председница Владе већ председник државе. Наравно, њен изговор је да је она технократски премијер, међутим, Устав не познаје категорију технократског председника Владе и то што је технократски премијер не може да буде изговор да не користи своја уставна овлашћења.

Оно што је кључно за данашњу расправу јесте да се на овој седници у ствари не бира нови министар финансија већ чувар трезора заробљене државе, односно оних који су ту државу заробили, и чији је део најужег тима, или боље речено екипе, господин Синиша Мали.

Његов претходник, министар Вујовић, поднео је оставку јер више није желео да толерише растуће негативне тенденције на које, очигледно, није могао да утиче – јачање неформалног паралелног система, константан пораст политички мотивисаног трошења средстава буџетске резерве, одсуство контроле над Пореском управом, проблем управљања на свим нивоима, односно одсуство координације.

Да не би изгледало да имам много лепих речи о бившем министру, као и да бих на одговарајући начин осликао контекст у коме ће се наћи новоизабрани министар, осврнућу се прво на резултате министровања Душана Вујовића.

Оно што му највише замерам јесте што је терет стабилизације јавних финансија превалио на пензионере, лекаре, здравство, просвету, државне службе, а истовремено практично нетакнуте оставио привилегије јавних предузећа, уместо да уради управо супротно, као и да растерети домаћу привреду. Оваква политика довела је до даљег уништавања друштва што је проузроковало масовно исељавање школованих људи млађе и средње генерације, као и до правог егзодуса лекара и здравствених радника уопште, што је погубно за будућност земље.

Са друге стране, највећи део средстава је повучен у републички буџет како би се обезбедио привид стабилизације буџета, па су локалне самоуправе доведене до банкрота, а јавна предузећа до тога да немају не само средства за инвестиције, него ни средства за текуће одржавање. Цена таквог поступања је минимални привредни раст, најмањи у нашем региону у последњим годинама. Подсетићу да су све земље региона погођене различитим кризама и проблемима, али да је наш привредни раст нпр. вишеструко мањи од раста нашег суседа Румуније, можда и због тога што је ова земља већ више од 10 година у ЕУ. Наравно, изостанак привредног раста није само последица овакве фискалне политике, већ је великим делом и последица изузетно раширене корупције, непотизма и партијског запошљавања, непоштовања закона, као и урушавања и обесмишљавања институција, укључујући и ову у којој данас седимо.

Коначно, изузетно ограничена средства која Србија има, троше се на нетранспарентан начин и на пројекте чији је допринос привредном расту у најмању руку дискутабилан, попут „Београда на води“, где држава улаже милијарде у инфраструктуру, а профит одлази приватном инвеститору одабраном без икакве процедуре, затим на ремонт авиона добијених на поклон, изградњу јефтиних а скупо плаћених кич-фонтана, јарбола, споменика и сличних бесмислених пројеката. Већина претходно наведених пројеката је оно што повезује министра Вујовића са његовим наследником, о којем ћу сада нешто више рећи и жао ми је што је изашао.

Морам пре свега да истакнем да ми нимало није једноставно да говорим о господину Малом, јер га познајем готово 20 година. Наиме, упознали смо се у Вашингтону у време када смо били на постдипломским студијама преко Рон Браун стипендије намењене младим лидерима из Централне и Источне Европе. Али баш зато што га познајем и што припадамо једној изузетној мрежи која у Србији окупља неколико десетина, а у региону неколико стотина успешних људи, имам посебну обавезу да говорим и искажем мишљење о његовом раду које дели већина оних до чијег мишљења би и те како требало да му буде стало.

Стога овде морам да исправим председницу Владе, која је ових дана истицала како је Синиша Мали фулбрајтовац, а он то није. Фулбрајтова стипендија се пре свега додељује за постдокторске истраживачке пројекте. Иначе, у име Рон Браун стипендиста учествовао сам 2002. године у обнови Фулбрајтовог удружења тада још увек Југославије и под кишобран овог удружења увео и Рон Браун стипендисте, као и стипендисте још неких програма америчке владе.

Сложићу се, свакако, са већином критичара номинације господина Малог који му највише замерају велики број неразјашњених афера, као и начин на који је неколико година водио главни град. Уместо решавања тих

бројних афера, господин Мали ће за награду бити унапређен. Имајући у виду приоритете које је имао као градоначелник главног града, оправдано се поставља питање какве ће приоритете имати као министар, односно у каквом ће стању оставити јавне финансије по завршетку свог мандата.

Сетимо се свих неизбрисивих ожиљака које је оставио на лицу престонице, највећег већ поменутог „Београда на води“, као и ноћно рушење под маскама у Савамали када је суспендован правни поредак на једном делу територије Србије, затим накарадних и некавалитетних реконструкција Трга Славија и Цветног трга, као и многих других делова града, односно свеопште бетонизације Београда, беспотребне и прескупе вишемесечне новогодишње расвете, новогодишње јелке вредне 83.000 евра, а да не помињемо „Ер Србију“, која се претворила у компанију која пружа услуге нискобуџетних авио-компанија уз високе цене карата, или пак станове у Бугарској.

Међутим, оно што му свакако највише замерају људи из средине која би требало да му буде најближа, па самим тим и ја, јесте неразјашњена афера плагирања доктората. Та афера је управо оно што је у потпуној супротности са оним због чега је добио стипендију да студира у САД-у, а посебно са оним најважнијим што је тамо, ако већ не пре, требало да научи, а то су академска честитост, као и пословна етика. Један не тако мали део мене био је доста дуго вољан да му верује, док остатке те вере није коначно уништио после потписивања споразума о „Београду на води“, изјавом на једној ТВ станици да су грађани који су протестовали против овог споразума тог дана на кружном току испред Геозавода зауставили трамваје. А сви грађани који су тамо били, укључујући и мене, били су сведоци да је возачима ГСП-а наређено да трамвајима препрече простор између Геозавода, у који су долазиле званице, и демонстраната како би се овим првима заклонио поглед на друге. И како онда њему, после такве једне очигледне неистине, веровати за шта било?

Сада бих оставио на страну прошлост и усмерио се на будућност, односно на нову функцију господина Малог и његову компетентност за ову позицију. Иако је економиста по струци и био је градоначелник, он је досад углавном радио на пословима у вези са привредом, односно предузећима. Другим речима, није макроекономиста нити има превише искуства у вези са тим пословима, за разлику од његовог претходника Душана Вујовића. Мени је јасно зашто предлагач као његову јаку страну истиче да је градоначелник поправио стање градских финансија, али надлежности града су ипак различите у односу на републички ниво, који обухвата и пензије и здравство и економску политику итд., а он у томе нема довољно искуства.

Господин Мали је, како је то досада већ доста људи истакло, пре свега оперативац. Зато, ако је већ постојала намера да буде постављен за министра, сигуран сам да би му много ближи био ресор привреде, нарочито због чињенице да и даље имамо проблем са предузећима у реструктурирању, а он у томе свакако има искуства. Сама чињеница да је схваћен као оперативац указује на то колико ће имати аутономије у свом раду. Овде се поставља и питање на какву подршку академских економиста може да рачуна, имајући у виду да, благо речено, у академској заједници није омиљен због претходно поменутог питања доктората.

Кључно питање које се поставља јесте да ли господин Мали као министар намерава нешто да мења у односу на свог претходника. Ту пре свега мислим на његов став о нерационалним субвенцијама за стране инвеститоре којима се често гуши домаћа привреда, смањивање пореских оптерећења домаћој привреди, реструктурирање јавних предузећа, финансирање локалне самоуправе, развој финансијског тржишта, односно берзе. По ова два последња питања министар Вујовић практично ништа није урадио, а господин Мали сигурно има искуства у томе.

Додатно ме занима какво мишљење има о јаком динару, који је додатно оптерећење за наш извозни сектор, а истовремено доводи до тзв. непокривеног каматног паритета. Другим речима, због вишег приноса на наше хартије од вредности у односу на друге европске државе динар би требало да слаби, како би се реални принос изједначио. Међутим, Народна банка Србије чува вредност динара, што омогућава инвеститорима, укључујући и оне спекулативног типа, да зараде одличан реалан принос.

Нарочито ме занима, имајући у виду да председница Владе, и данас је то учинила, ставља посебан нагласак на процес дигитализације, уз најзначајнију улогу ИТ сектора као на неку врсту универзалног лека за све наше проблеме, истичући да је то кључ развоја – да ли су у плану пореске повластице за овај сектор? О нечему је већ данас и причала. Наиме, нагли развој домаће ИТ индустрије није узрокован повољним окружењем, већ ниском ценом наше радне снаге на светском ИТ тржишту и могућношћу да се таква радна снага ангажује индиректно, радом из Србије. Прва и основна препрека даљем развоју ИТ сектора је несмањена тенденција напуштања земље од стране домаћих ИТ стручњака. Стога је потребна нова пореска политика према ИТ сектору која би се сводила на максималне олакшице за сектор едукације, производње и развоја, сектор хардвера и сектор електронске комуникације. Стога је моја порука председници Владе да је владавина права, а не дигитализација, кључ развоја, односно равноправни и фер услови за све грађане. Нажалост, председница Владе је само још једна у низу жртава илузије да се техничким решењима могу решавати суштински проблеми.

Да закључим – номинацијом господина Малог шаље се само још један у низу погрешних сигнала свим оним савесним, вредним, стручним и поштеним грађанима да се такво понашање у Србији не исплати и да је, уколико им се укаже прилика, најбоље да напусте земљу. Иако желим да нисам у праву и да ме господин Мали и резултати читаве Владе демантују у будућности, мораћу, нажалост, излагање да завршим речима нашег познатог писца и председника СР Југославије Добрице Ћосића, који такође сноси велику одговорност за ситуацију у којој се данас налазимо, који је изговорио непосредно уочи неуспелог покушаја потписивања тзв. Венс–Овеновог плана давне 1993. године: „Стрепња ми је дубља од наде“. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Председнице Владе, изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хвала.

Две основне поруке имам, прво о министру у Влади. Жао ми је што ја морам то да кажем једном народном посланику – не поставља председник државе министре у Влади и Владу, већ их постављају народни посланици и Скупштина. Дакле, Србија је парламентарна демократија. Да их поставља председник државе, то би била диктатура. Ја се надам да се ви не залажете за то и да вам то није план, а ако јесте, онда би свакако требало да транспарентно кажете грађанима да бисте ви, уколико дођете на власт, распустили Скупштину, а председник би бирао све.

Дакле, ја немам изговор да сам технократски премијер, то је чињеница. Ја разумем да ви очигледно имате, из вашег излагања, проблем са чињеницама. Разумем да су то неке паушалне изјаве, паушалне критике, без бројева, без доказа, без икаквих података, да дајете само, ето, имамо минимални привредни раст, „Београд на води“ само гура профит у џепове приватних инвеститора, „Ер Србија“ је катастрофа, ниска цена ИТ снаге је основа раста, без икаквих података. Да имате податке, да вас није мрзело да седнете и да се припремите и да кажете – у реду, моја теорија је да је ниска цена ИТ снаге основа раста у Србији; имам викенд пред собом, хајде да погледам колика је цена ИТ услуга, или ИТ људи у Србији, а колика је нпр. у Украјини, у Белорусији, у Молдавији, у Словачкој, у Пољској. Онда бисте видели да ИТ услуге у Србији нису конкурентне зато што су јефтине, него зато што су квалитетне, и да је то један од основних показатеља снаге нашег ИТ сектора.

Али ја разумем да је лакше само рећи – ИТ у Србији је јефтин, ето зато је основа раста таква. Нажалост, мислим да је важно да говоримо на основу података, на основу чињеница. Тако је чињеница да сам ја технократски премијер, што није новина у свету, а није новина ни у Европи, и да као особа која није ни члан странке, а нема ни странку иза

себе као такву, треба да се ослањам на парламентарну већину. Ја се ослањам на подршку Александра Вучића, и као председника Републике и као председника СНС-а и, пре свега, ових људи овде који мени дају подршку и мојој Влади. То је демократија, то није изговор.

Враћам се поново, јако ми је тешко... Моја друга порука грађанима Србије јесте – ако некад не одговарам на сва питања, јако ми је тешко да одговарам само на паушалне тврдње, јер покушавам овде, и мислим да ви сви видите, и да сви грађани Србије знају да долазим припремљена у Скупштину, са бројевима, са чињеницама. Тешко ми је да одговарам када неко каже – имамо минимални привредни раст и он је најмањи у региону. Кад је најмањи у региону? У првом кварталу, кад је био 4,5% 2018. године, је л' тада био најмањи у региону? Ви кажете – у реду, најмањи привредни раст од 2,8% био је у 2016. години. У години, подсетићу вас, тешких мера фискалне консолидације. Када имате штедњу, невероватно је да уопште имате привредни раст. Ми смо успели, тј. претходна Влада, и да имамо фискалну консолидацију и да имамо озбиљне резултате у смањењу дефицита, и коначно, у постизању суфицита, али исто тако и да имамо какав-такав привредни раст. Привредни раст од 2,8% ипак није какав-такав привредни раст, посебно у време када имамо мере фискалне консолидације и када је он заснован на производњи, дакле на продуктивности и на извозу.

Лако је имати привредни раст од 4,5% када само увозите и када све дате у потрошњу, као што је била ситуација 2007/2008. године па сте онда дошли 2012. и 2013. године на три месеца од банкрота. Лако је. Али ова Влада Републике Србије и ова већина у Скупштини не прибегава лаким мерама. Ми прибегавамо храбрим мерама. Али сада ћу да вам дам, за мене је то невероватан показатељ тих паушалних критика, нпр. на привредни раст. Био је привредни раст 1,9% 2017. године, и ми смо први рекли – да, то је јако лоше. Добра ствар тога је што постоје показатељи, а то је рекао и Фискални савет, опет, као једна стварно објективна институција, добра ствар је што је очигледно да сви економски параметри показују добар опоравак српске економије, да је овакав привредни раст због тога што смо имали јако тешку зиму због чега је први квартал прошле године трпео због рударства и зато што смо имали јако тешко лето, са сушама, због чега су трпели пољопривреда и енергетски сектор због лоше хидрологије, и да није било оваквих временских прилика, привредни раст би био у оквирима предвиђених, планираних, а то је 3% у 2017. години.

Тада су сви рекли, ево и народни посланик исто врти главом, тада су сви рекли – ма какве су то глупости, ма ево још један изговор, не би био 1.9% и шта сте ви урадили и то је то. Када смо рекли – људи, видите, грађани, фантастично, привредни раст у првом кварталу 4,5%,

невероватна ствар, одлична ствар за српску економију, одједном, шта кажу сви критичари – ух, ала вам је то неки привредни раст, па да вам није био онако лош привредни раст, односно први квартал прошле године, да није било суше и хладне зиме, ви би имали 3%, значи ових 3% плус 1,5%, а сада је 3% био раст у прошлој години. Дакле, шта год да кажете, било је ово друго, само да ви имате лоше резултате. Ми се лошим резултатима не радујемо. Ми лоше резултате исто тако признајемо и гледамо шта треба да променимо да би били бољи, па зато раст од 4,5%, али добро, он је најнижи у региону, као што каже народни посланик.

„Београд на води“ ћу узети као пример за профит одлази у џепове приватних инвеститора. А у ствари, да ли знате зашто су у свакој земљи толико значајни инфраструктурни пројекти, а посебно пројекти станоградње? Из два разлога. Први је зато што они на најбољи начин повлаче за собом раст грађевинског сектора, што се управо десило са пројектом „Београд на води“. Коначно је наша грађевина почела поново да расте.

Један од доказа за то је, опет, ја сам пробала да се спремим из поштовања према народним посланицима и овом дому... Један од доказа за то је што је друга највећа компонента раста нашег спољнотрговинског дефицита, а пошто спољнотрговински дефицит расте, ми смо гледали, пошто то није добар индикатор, зашто је то, да бисмо као Влада одмах имали мере да га доведемо поново под онај баланс и да имамо суфицит, али поред тога што имамо повећање увоза погонских машина захваљујући огромном расту приведи и пре свега страних директних инвестиција, други основни разлог је увоз грађевинских услуга, зато што ми у Србији немамо довољно ни грађевинских, ни пројектантских компанија да прате овако велики пројекат. То је један од основних бенефита овог пројекта, станоградња.

Други најважнији економски показатељ зашто је она важна јесте, људи моји, порез на имовину. Порез на имовину, који је сопствени приход локалних самоуправа, који је одржив приход, један од најважнијих прихода локалних самоуправа. Па неће порез на имовину да носи инвеститор приватни. Порез на имовину ће увек и заувек остати у граду Београду. То је најважнији приход овог пројекта и због тога је овај пројекат важан и треба овакве пројекте да има што више локалних самоуправа.

„Ер Србија“, опет смо имали неку паушалну тврдњу. Из свега овога што сте читали, покушавала сам да извучем само неке ствари. „Ер Србија“ је катастрофа, постаје лоукост компанија, „Ер Србија“ има катастрофалну услугу, као да неко бије грађане по ушима да се возе „Ер Србијом“ и да купују карте „Ер Србије“. Дакле, имамо повећање броја путника 90% у

2017. у односу на 2013. годину. Па како сада грађанима није добра „Ер Србија“? То је опет једна паушална тврдња. Зашто нисте погледали податке? Да сте погледали податке, уписали бисте себи у припрему – „Ер Србија“ је катастрофа, погледам податке, пораст броја путника 90%; упс, дајте да не причам такве ствари у Народној скупштини, није у реду.

За ниску цену ИТ услуга већ сам рекла, нећу даље да понављам. Дакле, ево, ја вас молим, узмите погледајте, донесите ми податке, па ако ја нисам у праву, ево, ја се извињавам, ви сте у праву. Не, ИТ услуге у Србији расту због квалитета, а не зато што су јефтине.

Чула сам доста и о вашој биографији, што ми је посебно драго. Не знам, да ли се ви препоручујете за место у Влади Републике Србије? Драго ми је што сте Рон Браун и Фулбрајт стипендиста и што сте довели то у Србију. Свакако је то лепо.

Што се тиче доктората Синише Малог, ако се ја не варам, али, ево, ви ме исправите, Комисија је већ два пута, већином гласова, потврдила да је докторат Синише Малог аутентичан, да није преписан или плагиран. Два пута! Два пута није било довољно, тако да Универзитет у Београду по трећи пут образује Комисију која ће поново сагледати све чињенице.

Факултет организационих наука такође је потврдио да је реч о аутентичном академском делу, али нема везе, и ја мислим да сте ви у праву. Ово треба гурати и нема везе, ако треба сто комисија, сто комисија, док не дођемо до те која ће доказати да сте ви у праву, а не ових претходних 99. Ја мислим да је то владавина права у Србији. То је владавина права у вашој изведби.

Овамо, када је нешто нелегално, изводиш багер. То опет није владавина права. То тако не може. Значи, постоје принципи. Владавина права не може да се мења из дана у дан како ви мислите да је нешто добро или да је нешто лоше. Владавина права је владавина права, и ова Влада Републике Србије је поштује. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам.

Реч има Јован Јовановић, два минута, право на реплику.

Изволите.

ЈОВАН ЈОВАНОВИЋ: Хвала најлепше.

Ја не разумем зашто је председница Владе толико нервозна ако су ти резултати који су изнети толико добри. Мислим да у паушалним изјавама, пре свега, предњаче она и представници власти, и они имају највише проблема са чињеницама.

Што се тиче припреме за састанак, треба увек имати у виду како се сазивају ове седнице, да је у петак по подне дошао захтев за понедељак пре подне. То треба имати у виду. Посланици су се, наравно, спремили,

али овде не треба затрпавати и грађанство гомилом информација, које свакако поседујем.

Што се тиче извртања речи, ја сам се позвао на речи господина Драгана Марковића који је рекао да председник одређује министре. Нисмо рекли да поставља, него да одређује ко ће бити. Наравно да Народна скупштина изгласава те министре. Тако да бих молио да убудуће не изврћете моје речи. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има премијерка.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Само једну реченицу.

Дакле, када ми кажете да не треба замарати грађане претераним информацијама и подацима, претпостављам да кажете да не треба овако добро да се спремам за Скупштину?

Друго, немојте да потцењујете грађане Србије. Они апсолутно желе да знају и информације и податке и умеју за себе да их протумаче, што показују резултати на изборима од 2013. године наовамо. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем.

Реч има народни посланик Санда Рашковић Ивић.

Изволите.

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Госпођо председнице Владе, господине Мали, даме и господо народни посланици, ми данас или сутра, како нам време буде отицало, треба да одлучимо да ли ће господин Сениша Мали сести у фотељу министра финансија.

То је фотеља у којој су својевремено били Коста Цукић или Лазар Пачу. Коста Цукић је својевремено, у 19. веку, био човек који је консолидовао финансије Србије, који је лансирао динар, који је укинуо зеленаше. Или један Лазар Пачу, који је био познат по својој штедљивости и који је, ето, имао и посебно мастило којим је писао државна писама, државно мастило, и своје лично мастило којим је писао своја лична писма.

Данас смо чули цео низ еулогија, односно похвала, пре свега од госпође председнице Владе и чули смо јако пуно тога о биографији господина Сенише Малог, која углавном изгледа као да све почиње од његовог ангажмана као градоначелника Београда.

Наравно, ја сада нећу се бавити Београдом, зато што је то ствар коју треба да оставимо иза нас. То је ствар за Скупштину града. Овде треба да се бавимо неким другим стварима, а то је господин Сениша Мали као кадровско решење, јер ми овде нисмо расправљали, нити ми се чини да ћемо расправљати о неком предложеном финансијском концепту, него о личности, односно о кадровском решењу.

Да се вратимо на саму биографију. Врло је интересантно да сте, госпођо Брнабић, заборавили, или превидели, да кажете да је господин Синиша Мали радио од 2001. до 2003. године као помоћник министра за приватизацију и да је био директор Центра за тендерско-аукцијску приватизацију. Значи, то је нешто око чега наше колеге из СНС-а за тај период, и за све људе који су у то време били активни и обављали функције, имају врло велике примедбе, било да се ради о приватизацијама, а господин Синиша Мали је био њихов виновник, било да се ради о дружењу или везама са тајкунима, што такође важи и за господина Малог, и једном великом богаћењу, што такође важи и за господина Синишу Малог.

Госпођа Брнабић је у својим препорукама за господина Малог рекла да он има сјајна искуства у привреди. Ево, рецимо, ово је једно од искустава, ово што сам рекла, та његова функција између 2001. и 2003. године, која га никако у вашим редовима не би могла квалификовати за ово место. С друге стране, управо у то време почиње и финансијски успон господина Малог, који тада постаје директор различитих офшор фирми. Помињу се четири офшор фирме које је основала *Trident Trust Company Limited*. То је једна фирма која региструје офшор фирме и та агенција крије тајну о власницима, али не крије тајну о директорима. Знамо да је господин Синиша Мали био директор свих ових фирми и да су све оне деловале као офшор компаније.

Дакле, ја имам проблем с тим да министар финансија Републике Србије буде човек који је радио из офшора и који је радио као директор офшор фирми. То су фирме које не плаћају овде порез држави Србији. Да не кажем да је и то бивствовање у офшор фирмама праћено целим низом афера, па тако имамо и ову чувену аферу „24 стана у Бугарској“, у летовалишту Свети Никола, од којих је господин Мали купио један стан за себе, а 23 стана је купио на име и за рачун те фирме. То је коштало око пет милиона евра, а господин Мали је, када је 2014. и 2013. године куповао те станове, већ био финансијски саветник господина Вучића, који је тада био први потпредседник Владе.

Што се тиче тих других фирми, имамо и фирму *Alessio investment LTD*, која је основана 2007. године и такође је ангажована преко ангажмана *Trident Trust Company Limited* агенције. Директорка ове фирме је била госпођа Марија Мали, о чијим исказима смо имали довољно да слушамо у медијима. Али ова фирма је била повезана са још једном малверзацијом, о којој ћу говорити касније, а ту је један човек добио, чини ми се, неку условну затворску казну.

Ја бих само рекла, што се тиче ова 24 стана, да је господин Мали заборавио или избегао да пријави да је ове станове купио. Он то није

пријавио Агенцији за приватизацију Републике Србије. Дакле, ја овде не говорим ни о томе шта пише „Таблоид“, ни о томе шта пише „Крик“, ја говорим о Агенцији за приватизацију Републике Србије, која је институција Републике Србије.

Поред овога, ја бих такође поменула и бугарску финансијску обавештајну службу, односно агенцију, која је наведена у извештају саме агенције Републике Србије. Наша агенција каже да је добила обавештење од бугарске финансијске обавештајне службе да је велики број трансакција у вези са куповином апартмана у Бугарској сумњив, јер се ради о „готовинским уплатама или безготовинским приливима у великим износима у кратком временском периоду и без неке јасне логике“.

Господин Мали је рекао да ти потписи нису његови потписи, да ће он подастрти о томе доказе. Међутим, ми о томе доказе нисмо добили ни до данашњег дана, а демантовао га је бугарски пословни регистар, који је рекао да су његови потписи валидни.

Даље, долазимо до следеће афере, а то је афера „Савамала“. Наиме, у ноћи између 24. и 25. априла 2016. године маскирана лица са фантомкама су порушила шири центар града Београда, у Херцеговачкој улици, и госпођа Мали је тада и рекла да се њен тадашњи супруг хвалио тиме, односно да је само саопштио да је тамо нешто полупао, да није урадио ништа страшно, да нико није страдао, али да је он то урадио.

Наравно, ја морам овде да подсетим и народне посланике и наше грађане да је и тадашњи премијер господин Вучић, а данашњи председник Републике, рекао да иза рушења у Савамали стоји сам врх градске власти, а и те рушитеље је назвао комплетним идиотима. То нисам ја рекла, то је рекао господин Вучић и ја га овом приликом заиста само цитирам.

Следећа афера јесте отимање 10 хектара државне земље. Наиме, фирма градоначелника Београда и његове породице незаконито је присвојила 10 хектара државне земље надомак Вршца. Ову земљу на којој се производила детелина користила је државна компанија „Алфа протеин“ и бизнисмен Срђан Гајић је приватизовао фирму у време када је Сениша Мали радио у Агенцији за приватизацију, а убрзо је ово државно земљиште незаконито покљонио приватној фирми „Компост груп“ у власништву Сенише Малог и његовог оца, Борислава Малог. Према судским списима земљу никада нису платили, а на њој је градоначелник покренуо производњу компоста. Гајић који је ту умешан, био је осуђен у фебруару 2015. године на две године условне казне, док истрага против чланова породице Мали није никада вођена.

Након што је „Крик“ објавио ову причу у октобру 2015. године, судски поступак којим држава покушава да врати власништво над земљом је настављен после шест година прекида. Међутим, то стоји. Стоји у

тужилаштву и ово око 24 стана и још се преиспитује, да не кажем да се кисели.

Даља, афера је и сумња у праће новца, односно пола милиона евра. Наиме, Сениша Мали је своју фирму „Ферди ценетикс“ продао за пола милиона евра офшор компанији *Alessio Investment*, коју сам помињала. То је било 2009. године. У тренутку продаје директор и власник офшор компаније је такође био он. Значи, сам себи је продао фирму и ту је прошло 525.000 евра, што је банка преко које је трансакција ишла означила као сумњу на праће новца и то је пријављено Агенцији за борбу против корупције. Агенција је то прихватила као недозвољену радњу. То је, такође, случај који је на провери у тужилаштву.

Господин Мали има 45 банковних рачуна, 17 је на његовом имену, 21 је на имену његове супруге и малолетне деце, а три рачуна су на именима других људи. То је господин Вучићевић, бизнисмен, не овај из „Информера“, и то је господин Урошевић, архитекта, и трећег имена сада не могу да се сетим. Углавном, госпођа Мали је с тих рачуна пребацила 125.000 евра, што је негде Агенција за корупцију означила као 95.000 евра више него што је она могла да заради.

Ја наравно о јелци, о фонтани, о свему осталом што се дешавало, расвети, нећу говорити јер, кажем, то није тема за овде. То је тема која би требало да буде третирана у београдској скупштини.

Свакако, ја морам као члан академске заједнице да поменем плагирани докторат господина Малог. Није баш све тако као што је госпођа Брнабић изнела. Наиме, ФОН је одбио да направи ревизију тог доктората и направљена је комисија. Та комисија није могла да се састане зато што су сви чланови комисије дали оставку.

Иначе, професор Раша Карапанца је у ауторском тексту за „Пешчаник“ закључио да је Мали плагирао докторат и преписао најмање 33% текста. Јавио се и реаговао је академик Душан Теодоровић, који је ректор Универзитета у Београду, обратио се дописом и послао доказе на скоро 20 страна, који, како је рекао, поткрепљују тврдње да је рад Сенише Малог плагијат.

Сенат Универзитета у Београду је потом затражио од ФОН-а да формира стручну комисију за анализу градоначелниковог доктората почетком априла прошле године. Та анализа је одложена јер, као што сам рекла, сви су чланови дали оставку.

Такође бих рекла у вези са плагирањем да је господин Мали имао намеру да делове тог доктората објави у часопису „Организација и менаџмент“, а господин Шимон Циферт је тај текст повукао уз тврдњу да је текст преписан од Стефаноса Хаилемаријама.

Дакле, ја нећу даље да дужим, али ово су заиста озбиљне афере и ја бих волела да на то чујемо одговоре, али не одговоре оног типа – а шта сте ви радили, а шта ради свако од нас овде који смо у опозицији или они који су у опозицији а нису овде у овом скупштинском сазиву? Оног момента када се и ако се ти људи или било ко од нас буде бирао на било какво место у Влади, тада ћемо ми бити тема. Сада је тема Синиша Мали. Ја заиста очекујем да ми причамо о овоме и да причамо о Синиши Малом као кадровском решењу, а не о неким другим људима.

Напомињем да су ово озбиљне оптужбе, да се њима не баве само медији, да имамо налазе Агенције за борбу против корупције, српске, агенције бугарске, и да о свему молим народне посланике да добро размисле, јер гласањем за господина Малог, који по мом мишљењу, уколико су тачне, а ове афере су неразрешене, он нема ту достојност да седне на главну столицу, на најважније место, најважнијег министра поред председника Владе, министра финансија. То вам је, што би народ рекао, да се да гладном вуку јагње на чување. Мислим да Србија то није заслужила. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Право на реплику, помињање странке, овлашћени представник СНС, народни посланик Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Па нећемо дозволити, господине председавајући, да данас морално развучимо господина Синишу Малог зарад оних који би да стекну јефтине политичке поене и да онда оправдају сав онај новац који су узимали од тајкуна из различитих делова света, који су иначе јуче и похапшени. Ту је господин Патрик Хо из Хонгконга, из Сенегала шеик Гадио и из Кине господин Џанг Минг.

Према томе, осам милиона евра треба оправдати за председничку кампању и оправдати све оне афере које су продуковане на основу тих пара, а највећи терет треба да трпи Синиша Мали и то, једноставно, данас нећемо дозволити, јер ни у једном тренутку се није говорило о избору министра финансија и о економској политици Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Томић.

Реч има председница Владе Републике Србије Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Истина је да нисам причала и рекла сам на почетку свог излагања да нећу причати у овом тренутку о биографији Синише Малог, да ћу причати више о ономе што ја мислим, и шта су били најважнији резултати Синише Малог што га је препоручило за место или за мој предлог Народној скупштини да буде министар финансија.

Поред тога, наравно, сви народни посланици су добили биографију Синише Малог, тако да није ни било нарочито потребно да у самом излагању ја трошим и ваше време и време грађана на то.

У биографији Синише Малог је потпуно транспарентно стављено да је он 2001. године постављен за помоћника министра за приватизацију у Министарству за привреду и приватизацију. Важно је, ја мислим, да напоменемо, а требало је и ви то да кажете ако хоћете да будете фер, да је на том месту био до марта 2003. године и да не постоји ниједна спорна приватизација у том периоду.

Ја мислим, ви знате боље од мене да до марта 2003. године и није било спорних приватизација. У проблемима са приватизацијама, мешетарењима, муљањима, остављањем људи без посла, продајом у бесцење да би се извукле машине, као што данас имамо да су фирме продате у бесцење за мање него што су те машине вределе, да су машине вађене и да су постављане у Турској па ми сада имамо од тих машина које су биле наше увоз из Турске, у тим неким стварима Синиша Мали није учествовао, али је учествовала Влада у којој је тада ваша странка била један од стожера те Владе.

Тако да, једноставно, није фер и треба рећи, када је постављен 2001. године, докада је био тамо и када је одатле отишао.

Грађани Републике Србије знају када су рађене најпроблематичније приватизације и због тога нико од вас не прича никада до када је Синиша Мали био у Агенцији за приватизацију. Синиша Мали има искуство у привреди и има међународно искуство. Он је радио и као консултант у *Deloitte* и у Београду и у Прагу. Радио је за реномирану међународну фирму *Credit Suisse* у Њујорку. О ономе шта је Синиша радио у приватном сектору са другим приватним фирмама никакве везе нема са било каквом државним или јавним институцијама. Године 2005, 2006, 2007, 2008. и 2009. је бесмислено да причамо, зато што је човек био у приватном сектору и бавио се својим послом за који је студирао, који је магистрирао, који је након тога докторирао, и потпуно је беспредметно причати шта је човек радио у приватном сектору. То никакве везе са државом нема, нити са њим као данашњим кандидатом за министра финансија.

Да ли је водио офшор фирме? Да. Да ли је то незаконито? Дакле, човек је радио и у Прагу и у Њујорку, и у неким другим градовима света, и тамо постоје офшор фирме, законите су у тим земљама, законите су у Републици Србији, 2009. године. Не знам зашто не би то радио као човек у приватном сектору који се тиме бави и то је његов посао. Оно што је мени важније из те 2005, 2006, 2007, 2008. године, а што код мене мислим да га и препоручује за ову позицију, јесте то што се човек са таквим квалификацијама и са таквим образовањем вратио у Србију и ставио на

располагање држави Србији. То је оно што је мени важно из тих година, не да ли је имао или водио офшор фирме.

Што се тиче доктората, поново, исто као и у случају приватизације, сви кажемо – е, био је у Агенцији за приватизацију. Не кажемо откад докад, и да ли је имао успешних приватизација или није имао успешних приватизација. Поново, зато што би то биле чињенице и зато што чињенице вама не иду у прилог и онда се чињеницама не бавимо, него се бавимо паушалним тврдњама. Зато се фокусирамо на докторат, зато се не фокусирамо на то да је Синиша Мали и дипломирао и магистрирао не Економском факултету Универзитета у Београду, да је добио награду као студент генерације, да је након тога добио награду за најбољи студентски рад, зато што се та истина не би уклапала у ту причу коју ви желите да испричате о Синиши Малом, па онда хајде да бирамо о чему ћемо да причамо да бисмо направили добру причу којој истина не сме стати на пут.

Синиша Мали је након тога, 1999. године, као стипендиста Рон Браун и Фулбрајт магистрирао на *Washington University* у Сент Луису у САД на смеру финансије. Радио је током студија као асистент на пет предмета из области пословних финансија и добио је награду као најбољи студент у области финансија и награду да је међу 10% најбољих студената на топ 20 пословних школа у САД те године. О томе не причате пуно, зато што се не уклапа у причу коју желите да испричате о Синиши Малом.

Зашто би Синиша Мали као најбољи студент генерације Економског факултета Универзитета у Београду, као човек који има две мастер дипломе, једну са Економског факултета Универзитета у Београду, поново, за коју је добио награду за најбољи дипломски рад, и као човек који је такође и у САД-у као Рон Браун стипендиста добио награду за најбољег студента у области финансија, дошао у Србију и на ФОН-у плагирао свој докторат? Па, не би.

Али када два пута комисија каже – није плагирао, ви кажете – то нема везе, важно је шта Раша Карапанца каже за „Пешчаник“, јер је то ултимативни ауторитет. Не комисија Универзитета у Београду, не Факултет организационих наука, него шта је Раша Карапанца рекао за „Пешчаник“. Добро, океј. Универзитет у Београду сада трећи пут образује комисију која ће поново сагледати све чињенице. Ако и та трећа комисија каже ово што су рекле претходне две комисије, ја претпостављам да ћете тражити четврту комисију.

Синиша Мали је, такође, 2003. године као први Србин добио звање *Chartered Financial Analyst*, односно CFA, који у финансијском свету заиста значи много, али такође ни то није било довољно важно из његове биографије да данас о томе причате.

Двадесет четири стана, једна од најзабавнијих афера, макар за мене, у мандату Синише Малог као градоначелника. Дакле, имали смо доказ да је његов потпис фалсификован не од стране српских графолога него бугарских графолога. Али то није важно. Доказ да су сви ти документи фалсификовани не може да упропасти добру причу коју сте смислили. Ја мислим да је истина важна.

Шта се десило са та 24 стана? Мислим да грађани Србије питају – човече, ако је Синиша Мали имао 24 стана, шта се десило са њима? Јесу ли они и даље код Синише Малог? Је л' их је он као Синиша Мали продао? Шта се десило ако је он имао, а није имала фирма коју је он напустио пре него што је ушао у Владу Републике Србије? Реците ми одговор на једно логично питање – шта је било, је л' и даље има 24 стана или прихватате да су то станови једне фирме која се тим послом бавила, а да је ту фирму Синиша Мали напустио пре него што је ушао у Владу Републике Србије тада као саветник премијера?

Савамала...

(Радослав Милојичић добацује.)

Не, поштовани народни посланиче који добацујете, ја знам да су у вашем систему за мандата ове и претходне владе сви криви док се не докаже да су невини, а да су у вашем систему сви невини заувек и заувек, укључујући и вас, који стварно о буџету и финансијама локалних самоуправа баш немате пуно права да причате.

(Радослав Милојичић добацује.)

И знам да је манир ваш да причате о породици, и мојој и Синише Малог. То није мој манир. Ја о породицама нећу причати, зато што ја не водим таблоидну политику, за разлику од вас...

(Радослав Милојичић: Породицу Синише Малог нисам поменуо. Вашу јесам.)

Ја се тиме поносим. То грађани очигледно цене и то је још једна снага Србије данас. Ви наставите да се бавите таблоидним стварима.

(Радослав Милојичић: Ваш брат је 13 пута... Вашег брата јесам.)

Дакле, нећу причати о изјавама супруге Синише Малог, бивше супруге Синише Малог, зато што мислим да то такође...

(Радослав Милојичић добацује.)

(Председавајући: Колега, молим вас, тише. Дозволите председници Владе Републике Србије да се обрати народним посланицима. Молим вас, тише. Не обраћа се вама. Молим вас, немојте водити дијалог на овакав начин, молим вас.)

(Радослав Милојичић: Рекли сте да сам ја то поменуо.)

Ја опет мислим да није фер позивати се ни на једне изјаве бивше супруге а не позивати се на званичне изјаве исте те бивше супруге код

тужиоца. Мислим да између тога шта је бивша супруга рекла за неки новинарски портал и тога шта је рекла код тужиоца, већу снагу треба да има њена званична изјава код тужиоца него за портал, а ви нисте рекли да је код тужиоца изјавила да је само хтела да науди бившем мужу, опет зато што се то не уклапа у причу. Не уклапа се у причу коју желите да кажете, па онда да изоставимо истину зато што ће да нам поквари добру причу.

Наставићемо, наравно, сигурна сам, да разговарамо око биографије и афера Синише Малог, али хоћу да вам кажем да сам сигурно, и око јелки и свега осталог, пробала још једном што боље да се спреим за Скупштину Србије и да имам податке и да пробамо онда да причамо о чињеницама, а не паушалне тврдње зато што ће онда ова расправа трајати много, много дуже зато што ћу вам одговорати на сваке паушалне тврдње чињеницама, бројевима и јасним подацима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Желите реплику, колегинице?

Изволите.

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Госпођо председнице Владе, морам вам рећи да ме нисте уверили у вашем вишеминутном одговарању које се свело на неко оправдавање и на неку врсту напада на нас, односно на мене конкретно, која сам овде поставила одређена питања.

Пре свега морам да кажем да сам се заправо згранула када сам вас чула да кажете да се вас не тиче шта је господин Синиша Мали радио док је био у приватном сектору. Ви сте председница Владе Републике Србије, ви предлагете министра финансија. Мислим да та прича – па шта онда, сви имају офшор компаније, раде са офшор компанијама, то није грех. Не, то није кривично дело, али стављамо човека који је искључиво радио са офшор компанијама на место министра финансија, а овамо се спремамо да ову сиротињу и јаднике што продају на картонским кутијама гаће и неке шаргарепе јуримо. Са те стране ће он да буде тај који ће их јурити, а са друге стране офшор компаније су сасвим океј.

Оно што бих хтела да вам кажем јесте да сам се ја осврнула на то шта је рекла госпођа Марија Мали не као бивша супруга него као грађанка Мали која је говорила о једном функционеру државе Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има председница Владе Републике Србије Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хоћу само да кажем због грађана Републике Србије да је мени, наравно, јако важно шта је неко радио у свом животу и какво му је искуство, шта је неко радио у приватном сектору док год је радио у складу са законом, а Синиша Мали је радио у складу са свим

законима. Не могу и не желим да улазим у оцене да ли мислим да је то морално или није, да ли ја мислим да је пословање офшор фирми морално или незаконито. Знате ли колико данас имате грађана Републике Србије који раде или воде офшор компаније зато што су паметни, образовани, квалификовани и зато што их је неко из Америке, Луксембурга, са Малте запослио да им воде фирме? Хоћете да кажете да су сви ти људи неморални, да сви ти људи сутра, за пет-шест година, не смеју да имају никакву државу функцију?

Онда предложите као Скупштина да их осудимо све или да им дамо то као јасну поруку, па да тим младим људима кажемо – ви се иселите из Србије зато што, ако радите за офшор компанију неку, ви не можете да живите у Србији зато што сте криминалац. Дакле, ви шаљете једну опасну поруку свим младим људима који у овом тренутку планирају своју каријеру и раде све што могу да се даље каријерно испуњавају, да расту и да имају добре плате, да обезбеде своје породице.

Дакле, важно ми је шта је неко урадио, али док год је радио у складу са законима, онда је то приватни сектор и тај приватни сектор држава нема право да дира и не може на њега да утиче. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Ристичевићу, желите повреду Пословника?

Само тренутак, мораћу да обришем листу пријављених народних посланика да бих вам омогућио да говорите по повреди Пословника.

Пријавите се.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, члан 107. достојанство Народне скупштине.

Господине председавајући, ви сте допустили претходној говорници, народном посланику Санди Рашковић Ивић, да грубо увреди не Синишу Малог, већ све људе који раде у приватном сектору. Дакле, она која никад није у реалном сектору, у привреди, пољопривреди, индустрији зарадила бели динар, она која је искључиво паре добијала из буџета, а буџет се пуни из привреде, она замера неком ко у белом свету ради са офшор компанијама.

Притом је заборавила не само да је од избеглих, док је са колегом Мићуновићем делила добро и зло, а углавном добро, узела 500.000 динара, и сада моралише. Она је заборавила да је у време Коштунице, код кога је такође била, баш тим, не овим офшор, већ другим офшор компанијама продата готово комплетна српска привреда. Заборавила је да је „Делта“ регистрована на Кипру, заборавила је где је Беко регистровао своје фирме. Није јој сметало што је за 10 пута мању цену продата српска привреда, али се сетила неких приватизација у којима готово ништа није продато.

Она је углавном новац добијала из буџета. Она није ишла у Крим. Она, десна рука Вука Потомка Јеремића није ушла у Крим, она је ишла у Рим, јер се у Риму врло лако лове те скупе бунде итд. Зато, господине председавајући, замерам што сте госпођи допустили да на груб начин вређа све оне који раде у реалном сектору, јер од њих се пуни буџет Републике Србије, од тога живимо сви ми. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу.

Морам да вас питам да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника. (Не.) Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Бошко Обрадовић.

Мораћу поново да избришем листу да бих вам омогућио да се јавите.

Пријавите се, молим вас, колега Обрадовићу.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, па ево да једном избришете листу и због нас из опозиције а не само због Маријана Ристичевића.

Иначе, колега председавајући, повређен је члан 108. став 1 – о реду на седници Народне скупштине стара се председник Народне скупштине, тј. ви, јер је малтене свако јављање по повреди Пословника колеге Маријана Ристичевића повреда Пословника, па вам препоручујем да на то обратите пажњу.

Сад могу да вам појасним у овом случају како је то изгледало. Дакле, овде је један народни посланик опозиције сасвим нормално, парламентарно и демократски говорио о кандидату за министра финансија у Влади Републике Србије. Ви сте онда дозволили једном народном посланику владајуће већине да говори о народном посланику опозиције, који је говорио о кандидату за министра финансија, кроз лажну форму повреде Пословника и да тиме увреди, практично, не знам колико стотина хиљада људи који раде у државном сектору, у јавном сектору државе Србије, између осталог и председника Србије Александра Вучића, који никада није радио ништа друго сем на државној плати.

Дакле, дозволили сте да се вређа и председник Србије и сви други запослени у јавном сектору некаквом тирадом лажног овде народног посланика, који је, иначе, лично умешан у бројне криминалне афере и да не говорим шта све не и не би смео да се јави за реч уопште када би неко морално достојанство и неки морални карактер владао у Народној скупштини. Дакле, молим вас, следећи пут када се јави Маријан Ристичевић, да одмах обратите пажњу да се јавио да би кршио Пословник о раду Народне скупштине и да би прозивао опозицију, јер му је то задатак, и зато не носи он наногицу него његова жена.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу, молим вас да убудуће не злоупотребљавате на овакав начин Пословник о раду Народне скупштине и да се на овакав начин не обраћате директно народним посланицима.

Веома поштујем члан 108. став 1. и старам се о реду на седници Народне скупштине. Не могу да утичем на то о чему ће говорити народни посланици и ту нема двоструких аршина и двоструких стандарда и то ћу вам поновити по ко зна који пут и управо је то потврђено. Омогућио сам вам у два минута која сам вам дозволио да укажете на ставове за које сматрате да нису у складу са Пословником.

Још једна ствар, колега Обрадовићу. Немојте вређати достојанство Народне скупштине на тај начин да кажете да треба спречити народне посланике да говоре. На мени је да омогућим народним посланицима да говоре онда када је то дозвољено Пословником о раду Народне скупштине Републике Србије и то свакако чиним. У складу са тим, никако и ни на један начин нисам прекршио члан 108. став 1.

Морам да вас питам – да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Повреда Пословника, народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, члан 103, 109. и 27. Господине председавајући, морали сте скренути пажњу, поштујем вашу толерантност, господину Бошку Обрадовићу да се не износе приватни детаљи из живота особа. Моја жена не носи наногицу. Он је то могао проверити. Била је недавно у Руској амбасади па је могао видети. То је прва лаж коју је изрекао, говорећи да сам ја лаж или лажни народни посланик. За разлику од њега, ја сам прави народни посланик.

Рекао је да сам увредио све оне из јавног сектора. Нетачно. Рекао сам да ми живимо од реалног сектора. Значи, то није увреда. Ми из привреде узимамо новац, значи, неко тај новац мора да заради. Морам да поштујем оне који зарађују тај новац, као што морам да поштујем и оне који добијају тај новац. Они то не раде, ја то радим. Дакле, особа која никада није ништа зарадила имала је приговор на начин на који је то зарађивао кандидат за министра финансија.

И даље стојим при свакој својој речи. Ако будемо говорили о женама, биће врло непријатно за Бошка Обрадовића, и ја то не желим, поштујући његову жену и његову породицу, али морам рећи да се опет јавио један из јавног сектора који је био портпарол чачанске библиотеке. Замислите то радно место које су господин Веља Илић и Коштуница својевремено измислили! Зато је он и стао у одбрану бившег народног

посланика, бившег амбасадора Коштунице и Веље Илића. Дакле, замислите када портпарол чачанске библиотеке прича о реално зарађеном новцу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ристичевићу, да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Повреда Пословника, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: И члан 104, господине председавајући, поред чланова на које је већ указано, ту пре свега мислим на члан 103. пошто је оно што је урадио Бошко Обрадовић била очигледна злоупотреба права на реплику. Он се као јавио да то осуди, а у ствари је баш то урадио. Очигледна злоупотреба права на реплику, што се види из садржаја онога што је изрекао сам. Осетио се, верујем, лично погођен претходном дискусијом оног момента када је, тобоже, устао у заштиту јавног сектора. У праву је колега Ристичевић. Осетио се лично погођен.

Дакле, бранио је људе који примају плату искључиво из буџета, не само самог себе већ и све који су у његовом окружењу. То је општепознато. Мислим да овде сваки дан говори о том јавном сектору у духу онога како тамо раде само људи који су из СНС-а или су њихови чланови. Да ли покушава да избегне да оптужи сам себе и своје окружење да су онда сада они неки чланови СНС-а, у то нећу да улазим.

Други основ је опет лични интерес господина Бошка Обрадовића. Читао је новине ових дана, изгледа. Читао је новине па би желео да се мало примакне том казану на ком су већ били господа Патрик Хо, шеик Тидијан Гадио, Емилио Лозоја, још један господин, господин Џанг Минг, дакле све саме водите бизниса и политике које су Вуку Тадићевом Јеремићу и његовој фирми донирале оне чувене милионе о којима бруји цела Србија. Неко би сада изгледа волео да прође довољно близу тих милиона, па се овде јавио да брани представнике Вука Тадићевог Јеремића.

Да је то баш тако – обраћам се вама, господине председавајући – говори досадашња пракса. Када сте видели Бошка Обрадовића да се јавља да се заузме за некога? Никада, ни за кога. Тек сада, када се појавила ова прича о овим милионима или можда она прича да је решио да се врати у старо јато, наравно, мислим на господина Ђиласа. Може да буде фасциниран Александром Вучићем колико год жели, никада му се неће испунити жеља да буде Александар Вучић. У таквом друштву може да буде само, може и сам да провери шта. Нека оде са Јеремићем и осталима да посети ову господу са којима се сада налазе, видеће својим очима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Видим да се више посланика јавило да укаже на повреду Пословника. Малочас је неко указао на члан 108. став 1, да се председавајући стара о реду у Народној скупштини, што ћу ја управо учинити. Нећу дозволити да седницу наставимо у овом правцу и овим током. Инсистираћу да се вратимо на дневни ред. Зато, сходно члану 112. дајем паузу од пет минута.

(После паузе)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо са радом.

Реч има народни посланик Милорад Мијатовић.

МИЛОРАД МИЈАТОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштована председнице Владе, Социјалдемократска партија Србије ће подржати ваш предлог да Сениша Мали буде изабран за министра финансија. Његов досадашњи ангажман га у потпуности квалификује за ову изузетно важну функцију и потпуно сам сигуран да ће је успешно обављати. Када кажем да Социјалдемократска партија Србије подржава ваш предлог, желим да нагласим да ми подржавамо политику ове Владе, ми учествујемо у овој Влади као коалициони партнер. Управо та чињеница говори да дајемо и свој допринос у реализацији политике ове Владе.

Желео бих да нагласим неколико резултата који су постигнути. Од 2014. године када се кренуло у реформе, постигнути су заиста импресивни резултати у неким областима. Пре свега говорим о финансијској консолидацији. Као што вам је познато, Србија је те 2014. године била близу банкрота. Требало је само 75 дана да држава прогласи банкрот. Паметном политиком финансијске консолидације, која није била ни лака ни једноставна, ми смо успели да дођемо у ситуацију да смо прошле године имали суфицит, а и у овој години ми очекујемо суфицит. Такође, у овој години ми смо определили 128 милијарди средстава које смо ми остварили за капиталне инвестиције, што се веома види, види се у чињеници да ће ова Влада завршити Коридор 10. То стално наглашавам. Да, ова Влада ће завршити Коридор 10, и то не источни крак, јужни крак. Исто тако, ова Влада ће завршити део Коридора 11 до Чачка. То су велики резултати, то треба напоменути. То треба напоменути због чињенице да су многи покушавали то да ураде, а нису урадили. Ова Влада ће то урадити. Да ништа више не уради ова Влада, мислим да је то веома велики резултат. То треба стално наглашавати јер изгледа да заборављамо те чињенице. Далеко се бавимо неким другим стварима, а оно што остаје за будућност, за будуће генерације, то не желимо да истичемо.

Када сте били изабрани за премијера, рекао сам две ствари. Прво да је ово Влада континуитета. Тај континуитет се осећа. Ова Влада је Влада стабилности. Србија је стабилна земља у сваком погледу. Расте нам БДП, то видимо, то осећамо већ другу годину, а то је оно што је најважније овог пута. Знате, немате земљу и не можете пуно радити ако вам БДП не расте. Мислим да мерама које је Влада постигла ми имамо раст БДП-а.

Морам да нагласим да будућем министру финансија неће бити лако. Неће му било лако јер долази на место једног изузетног стручњака, бившег министра Душана Вујовића, који је као члан Владе, део једног тима, урадио много. Ми смо имали буџете који су били стабилни, буџете који нису ништа скривали. Да напоменем, а дуго сам већ посланик, много је било у буџетима нешто испод линија, испод црта, и стално је, када смо добијали буџет, нешто искакало. Не, сада имамо јасан, транспарентан буџет, добро скројен и надам се да ће будући министар тај посао наставити као што је радио Душан Вујовић. То је врло битно.

Грађани Србије морају да знају да се овог пута троши само оно што је створено, оно што је зарађено. То значи да нема више задуживања, и управо ћемо се тако врло одговорно понашати и то понашање ће бити и убудуће, јер управо је то оно што Србију мора да води напред да не бисмо имали изненађења.

Госпођо председнице Владе, искористићу да нагласим једну чињеницу. Прво поздрављамо укидање Закона о привременом смањењу пензија. То смо инсистирали господин Момо Чолаковић и ја још при усвајању буџета за 2018. годину. Ви ћете то учинити, и то је веома добро.

Такође, поздрављамо и чињеницу да се води рачуна о најмањим пензијама. Зашто? Ми знамо да су пензије стечено право, да су људи издвајали из својих прихода да би могли имати пензију и да би живели у старости. Међутим, морамо да знамо да су пензиони фондови заиста девастирани били. И поставили смо један веома велики циљ, да сада из буџета за пензије иде 30 и нешто процената, а ишло је 50 процената. То је знак, на једној страни, да имамо више запослених, али то је знак и да се у ПИО фонду добро ради и добро економише.

Очекујем да ћемо у овој и следећој години разговарати и о реформи пензионих фондова. Зашто? Ми смо држава која стари. Имамо много старих људи и ове генерације неће моћи саме да издржавају. Ви знате како се пензије исплаћују. Они који су запослени уплаћују у ПИО фонд, и из тих средстава се пензије исплаћују.

Оно што је најважније, пензије су сигурне, пензије се редовно исплаћују, а и плате, и зато ћемо поздравити све оне одлуке које ће значити и повећање плата и пензија, али из реалних средстава. Не задуживање, не јефтина популистичка политика да би се нешто куповало, већ као озбиљна

држава. Као држава у којој знамо шта хоћемо, ми морамо имати ситуацију сигурности и стабилности у нашим финансијама.

Наравно, знам сигурно да је Влада један тим. Министар финансија је део тог тима, а колико видим из школовања, господин Сениша Мали је управо на финансијама и магистрирао и то је оно што треба овог пута да нагласим.

На крају, Социјалдемократска партија Србије ће гласати за ваш предлог и даље ћемо подржавати ту политику коју води ова Влада, учествоваћемо у њој и даћемо свој допринос. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Мијатовићу.

Реч има народни посланик Бранислав Михајловић.

БРАНИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Хвала.

Поштовани грађани Републике Србије, на данашњој седници разматрамо предлог председника Владе Републике Србије да се за члана Владе изабере Сениша Мали за министра финансија. Уз предлог смо добили и његову биографију из које бих ја врло кратко изнео неке основне цртице – да је био градоначелник од 2014. до данас, да је покренуо програм финансијске консолидације у циљу постизања одрживе фискалне стабилизације, да је преполовио дуг Београда и буџетски дефицит свео на четвртину, да је повећао кредитни рејтинг Београда, да је покренуо велике инвестиционе пројекте од којих нарочито треба истаћи „Београд на води“, да је незапосленост свео на историјски минимум, да је покренуо нови инвестициони циклус на значајним, пословним, инфраструктурним пројектима.

Дати су подаци из његове каријере да је до 2000. године радио у Њујорку, да је од 2001. године постављен за помоћника министра за приватизацију у Министарству за привреду и приватизацију, да је био директор Центра за тендерску приватизацију у Агенцији за приватизацију, да је био финансијски саветник у приватном сектору и консултант *Deloitte & Touche* у Београду и Прагу, да је био специјални саветник за привреду и финансије премијера Александра Вучића. Од образовања дати су подаци да је дипломирао и магистрирао на Економском факултету у Београду и да је докторирао на ФОН-у на тему „Креирање вредности кроз процес реструктурирања и приватизације теоријске концепције и остварени резултати у Србији“.

Дате су његове референце, од којих је носилац значајних знања. Наведени су његови ауторски чланци, да је носилац лиценце за портфолио менаџера, да је био председник и члан више управних одбора као што су „Фијат“, „Комерцијална банка“, Клинички центар Србије и да је тренутно председник Надзорног одбора „Ер Србије“.

Ово сам све поновио, иако је председник Владе то већ навела у свом уводном излагању, да бих појачао интенцу да то представља једну импресивну референцу, али ја постављам питање да ли је у њој све написано. Имам утисак да су подаци дати у тој биографији селективно написани. Треба видети шта је то што ми сматрамо да је испуштено у биографији. Требало би се питати да ли је господин Мали стварно довео Београд у ред. Требало би питати Београђане да погледају, рецимо, у своје новчанике, па да нам они кажу да ли су за ове четири године живели боље или горе. Па да их питамо шта се дешава када крену у домове здравља, па онда морају да купе и ханзапласт када крену код доктора. Да погледамо улице и да питамо ли су оне чисте или прљаве. Да видимо зашто ГСП сваки дан напуштају возачи због тешких услова рада и малих плата. Да видимо зашто пола Београда нема канализацију и због чега смо једини велеград у Европи у којем се канализација излива у реке. Ето тако ми мислимо да су изведене ове штедње и да је изведено ово сређивање Београда и поред овако импресивних података наведених у биографији.

Такође, треба напоменути да ми имамо доста информација, да је јавност обасута информацијама да су лик и дело Сенише Малог већ 15 година оптерећени врло тешким аферама. Не желим овде да износим тврдње већ желим вас, председнице Владе, да питам – да ли је тачно, под један, да је у афери „Беопетрол“ из 2003. године Сениша Мали био у Агенцији за приватизацију а Савет за борбу против корупције је ту приватизацију оценио као спорну? Ви сте малочас навели да није било спорних приватизација док је Сениша Мали био у Агенцији за приватизацију.

Под два, поменућу само оно што садашњи дискусанти нису навели. У афери „Братство“ постоји сумња да је Сениша Мали, тадашњи службеник Агенције за приватизацију, помогао свом оцу да купи произвођаче вагона „Братства“. Да ли је то тачно или није?

Затим, да ли је ово што је поменуто у афери „Алфа протеин“ тачно, да је господин Сениша Мали учествовао, и да ли је тачно да приватна фирма породице Мали тренутно газдује на оних десет хектара „Алфа протеина“ из Вршца?

Под четири, да ли је тачно да је Сениша Мали учествовао у афери прања пола милиона евра тако што је једну своју фирму продао својој другој фирми? Ако је тачно, то представља врло тежак облик манипулације финансијским средствима.

Затим, да ли је тачно да је извршена 2008. године куповина Мерцедеса преко његове офшор компаније? Да ли је тачно да је Сениша Мали упумпао на рачун своје супруге 95.000 евра? Да ли је тачно да су купљени станови на Копаонику и у Оази?

Ово рушење у Савамали је поменуто, а ја само питам да ли је то тачно или није. Реците, не мени него јавности и грађанима Србије.

Под девет, поменуто је, можда је то дезинформација и можда задире у приватни живот господина Малог, али чињеница је да смо имали информације да је било великих проблема око старатељства над децом господина Малог, где је изражен велики степен агресије у приватном животу. Зашто ви мене тако гледате? Зато што у уређеним државама људи који се баве таквим стварима не могу доћи на велике... Ја питам да ли је тачно. Ви реците да није тачно.

Затим, да ли је тачно да је за наведене школарине за децу у нивоу од 60.000 долара месечно господин Сениша Мали на суду изјавио да су то средства која му донирају његови пријатељи ван Србије?

Да ли је тачно да је имао сарадњу са Станком Суботићем? Да ли је тачно да је помагао Мирославу Божићевићу тако што је вршио притисак на Национални инвестициони план и на поједине државне банке? Питам да ли је тачно, ништа друго не питам.

Затим, да ли је тачно или није, чули смо доста дискусија око ових 24 станова који су наставак афере „Беопетрол“ из 2003. године, а ово се дешавало 2012. године. Да ли је тачно да је Сениша Мали учествовао у томе или није? Само ми то реците, ништа више.

Затим, да ли је тачно да је Сениша Мали у великој мери учествовао у промоцији грађевинске фирме ГТЦ, у којој чак једна његова фирма има 1% учешћа? Да ли је тачно да је учествовао у афери новогодишње расвете? Тачно или није? И да ли је тачно да је Сениша Мали плагирао докторат или не?

На крају желим да кажем да је ДЈБ својевремено поднео кривичну пријаву против Сенише Малог због притиска на Фонд за развој и државне банке баш због неких од ових афера које су поднете.

Шта рећи после свега овога?

Ако се сећате, приликом конституисања ваше Владе чланови ДЈБ су врло оштро реаговали на биографије ваших сарадника, односно ваших министара. Изразили смо скепсу да поједине биографије ваших сарадника не одговарају захтевима који се постављају пред њих. Период од тог момента до данас је показао да многи министри не могу задовољити потребе радних функција на које су постављени. Због тога и постављамо питања. Ако је тачна макар једна од ових 15-16 афера, само једна ако је тачна, онда господин Мали не може задовољити критеријум да буде министар финансија.

Затим, постављам питање, као човек који долази из РТБ Бор, који је у задње две године направио штету држави Србији у износу од две милијарде долара само зато што је на челу РТБ Бор држан кадар који није

компетентан и није био способен да води компанију како треба, због тога што добро знам о чему причам и због тога што добро знам како се харче државни ресурси, сада ја питам. Ако је тачна иједна од ових 16 констатација које сам навео, питања која сам вам навео, онда постоји основана сумња да је господин Синиша Мали већ у досадашњем деловању нанео штету држави Србији. И онда, ако ми пренебрегнемо одговоре на таква питања, онда сасвим оправдано можемо изразити сумњу да ће он и у наредном времену наносити одређену штету држави Србији.

На крају, кључно питање које ја вама сада постављам и молим вас да ми одговорите – зашто се на кључна места у држави постављају кадрови са тако сумњивом прошлосту? То се не ради случајно, бар ја тако мислим. Лично мислим, ја налазим као једини разлог да је то у циљу учвршћивања партократског режима у Србији који се храни корупцијом.

Ја вас молим да ми одговорите и да ми кажете да нисам у праву. Ако јесам у праву, онда од тога грађани Србије сигурно неће имати користи и због тога захтевам од вас, госпођице Ана Брнабић, да повучете овај предлог јер ја мислим да господин Мали није достојан функције за коју га ви предлагете. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Михајловићу.

Реч има председница Владе Републике Србије Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: После вашег излагања и свих тих да ли је тачно ово и оно, и све оно што сам ја чуо, помислио, прочитао, учинило ми се, сањао сам, да ли је тачно сто пута, после ових невероватних података ја само могу да вам кажем да сте ви сигурни да је Синиша Мали најбољи кандидат за министра финансија. Ја бих мислила да сам ја у проблему као председница Владе и то ми је сада... Хвала богу па ви мислите да Синиша Мали није најбољи кандидат.

Невероватно ми је само да... Колико месеци после локалних избора у Београду, два, три?

СИНИША МАЛИ: Два.

АНА БРНАБИЋ: Два месеца. После два месеца од локалних избора у Београду мени у Скупштини неко, што би се рекло, потпуно озбиљан, делује као да се не шали, каже – да ли је Синиша Мали довео Београд у ред, то би требало питати Београђане. Па питани су пре два месеца. Хајде да их питамо на 15 дана. Ја мислим да локални избори у Србији треба да се одржавају на 15 дана. Пре два месеца смо их питали. Питала их је држава да ли су Синиша Мали и СНС са својим коалиционим партнерима довели Београд у ред у односу на 2014. годину и више, далеко више од пола изашлих, више од 50% Београђана је рекло – тачно је. А ви можете поново да их питате.

Док сте ви са вашом коалицијом... А морам исто да вам кажем сада, зато што сте ме изненадили сад вашим излагањем, нисам била спремна на ово, морам да вам кажем да сам била изненађена када сам видела коалицију вашу за локалне изборе, „Доста је било“ и „Двери“, али сад ми је све јасно. Ви имате ту теорију да светом владају рептили и да је сто пута „да ли је тачно?“ све што сам ја могао да смислим да питам. А да је све то тачно, ја морам да вам кажем, Синиша Мали не би био овде, Синиша Мали би био богат као Бил Гејтс и Ричард Брансон заједно да је то тачно. Не би седео човек овде и био министар финансија. Могао би све скупа, својом имовином да има републички буџет Србије.

Тако да хоћу да вам кажем бланко одговор на сто питања „да ли је тачно?“ – не, није тачно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ана Караџић.

Изволите.

АНА КАРАЏИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, данас се пред нама налази веома озбиљан задатак. То је избор министра финансија. Снага Србије је у јединству тима који је води и Посланичка група Покрет социјалиста – Народна сељачка странка – Уједињена сељачка странка сматра да је избор господина Синише Малог за министра финансија добар избор.

Сматрамо да ће, сходно резултатима које је остварио досад, на најбољи могући начин моћи да одговори изазовима ове функције, али не мање важно, да ће се веома добро уклопити у постојећи тим.

Влада Републике Србије предвођена Александром Вучићем, а затим и Аном Брнабић, од самог почетка се води истим циљем, а то је да Србија буде лепше место за живот свих њених грађана.

Бити део Владе није лако. Задуженост земље била је превелика. Од новца који је Србија позајмљивала финансирала се отплата кредита а не смањење дефицита. Грађани су поднели терет неизбежних реформи од којих смо резултате већ могли да видимо у 2016. години када је остварен суфицит од 1,8% БДП-а, затим у 2017. години када је остварено 3,4% и када је јавни дуг износио 63,7% БДП-а.

Фискална стратегија до 2020. године предвиђа смањење јавног дуга на 56,3% БДП-а. Створени су добри услови за динамичан привредни раст кроз инвестиције. Данас имамо инвеститоре који долазе у Србију због стабилне инвестиционе климе, изградње Коридора 10, радова на Коридору 11, пројеката попут ауто-пута Београд–Сарајево, пројекта брзе пруге Београд – Нови Сад итд. Све то значајно побољшава положај Србије.

Овим путем желимо и да се захвалимо министру Вујовићу на уложеном труду и резултатима које је постигао, али такође да кажемо да то обавезује да се свако после њега мора борити још посвећеније, мора бити још истрајнији како би оправдао поверење које је добио.

Прочитала сам биографију господина Синише Малог. Данас је доста коментаришемо и не могу да поверујем да било ко може да је оспори и да каже да није квалитетна и да не може да га квалификује за функцију на коју је данас предложен. Други део биографије, који се не односи на образовање, већ се односи на остварене резултате, говори о њему као о градоначелнику Београда и ове резултате нема потреба образлагати. Ми као грађани Београда, ми их живимо свакодневно, али и туристи су задовољни када га посете.

Од 2013. године обављала сам функцију члана Већа ГО Вождовац и први пут сам се сусрела са господином Малим када смо били у подавалском насељу Зуце. Било је у питању отварање постројења за пречишћавање отпадних вода и након тога је Зуце добило канализацију. Доста је било грађана подавалских насеља који су питали када ће добити ту канализацију јер чекају преко 60 година и с тим у вези бих похвалила све што је господин Мали радио током свог мандата везано за консолидацију јавних и јавно-комуналних предузећа, када говоримо о „Београд путу“, када говоримо о „Зеленилу“, али пре свега о „Водоводу и канализацији“, јер за нас Вождовчане је веома важно што је подавалски део Београда, део једне градске општине у Београду, коначно добио канализацију.

Синиша Мали показује да је иновативан, да је способан, да је посвећен, али пре свега да је део тима, а то је оно што треба Влади Републике Србије. Показао је да зна како да се бави касом, зато је квалификован и за државну касу. Као градоначелник покренуо је програм финансијске консолидације и преполовио дуг Београда, који је 2014. износио 1,2 милијарде евра. Смањио је буџетски дефицит за четири пута.

Због доброг руковања финансијама у Београду БДП Републике Србије је одржан, а покренута је и грађевинска индустрија. Веома важан резултат остварен је када говоримо о смањењу незапослености. И премијерка је данас поменула да је 25.500 људи запослено за време мандата Синише Малог, што је заиста огроман резултат.

Први пут Београд је добио кредитни рејтинг. Постали смо привлачна дестинација и за туристе. Сваке године имамо повећање од 20%, што граду доноси годишњу зараду од 800 милиона евра.

Најзначајнији пројекти јесу „Београд на води“, Робна кућа „Икеа“, Хотел „Хилтон“, Славија, Булевар ослобођења, Рузвелтова, Мије Ковачевића, Железничка станица... Могла бих цео дан овде да набрајам

шта је све то урађено за Београд, али нема потребе, зато што су грађани показали да су то препознали на изборима који су, као што смо рекли, били пре свега два месеца.

Постигнути су и резултати када говоримо о реконструкцији управе. Уведена је електронска управа која обједињује процедуре како за грађевинске дозволе, тако и процедуру “Бебо, добродошла на свет“, затим процедуре за пријаве за вртиће итд. Знатно је олакшано грађанима Београда увођењем електронске управе.

Бити део Владе дефинитивно није лако. Тешкоће са којима се свакодневно сусрећу захтевају пуну посвећеност, борбу и разумевање потреба грађана. Србија је кренула напред, креће се у добром правцу.

Политика коју Влада води, коју је министар финансија господин Вујовић спроводио, сама говори о себи. Створили су се предуслови да сваки министар може у оквиру својих надлежности умногоме да утиче на развој Републике Србије кроз буџет који је сада већи, који даје могућности за више рада и остварења различитих пројеката.

Кроз целокупно обраћање наглашавам важност тимског рада, тако бих и овде нагласила да смо се у претходном периоду уверили да је то једина формула за успех. Подсетићу вас да у периоду штедње, док је министар Вулин био министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, ниједан динар социјалних давања није умањен, а то је дефинитивно веома добар показатељ да се ради о тимском раду, о координацији између два министра, јер је било важно да не умањимо та давања за најугроженије.

Такође, данас, када је Србија пред још једним изазовом, а то је одржавање политике војне неутралност, види се да је то препознато, да постоји координација, јер сада је доста уложено и у буџет Министарства одбране, који никада није био већи. Улаже се у људе, улаже се у здравство, улаже се у образовање.

Надам се да ће господин Мали препознати добре пројекте које би требало финансирати, да ће резултати смањења јавног дуга бити све бољи, да ће ова Влада наставити тимски да ради на побољшању живота свих грађана Србије. Србија је данас безбедна, стабилна земља. О њој одлучују њени грађани. То је резултат политике Александра Вучића, резултат политике Владе.

У дану за гласање подржаћемо господина Малог за министра финансија. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Караџић.

Реч има председница Владе Републике Србије Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: За једну од ствари коју сте поменули ја такође мислим да је изузетно важна, око незапослености у Београду, која је, на крају крајева, и најбољи знак опоравка. У међувремену сам добила податке, процентуално, јер је један од народних посланика поставио и то питање. Дакле, ми смо имали 2013. године у Београду рекордну незапосленост од 15,9%, дакле мање-више 16%. У марту 2018. године незапосленост у Београду је достигла 10,8%, тако да смо је реално смањили за неких пет до шест процената само у ове последње четири године, што је стварно фантастичан успех и мислим да је једна од референци која препоручује Синишу Малог за ово радно место.

Такође сам хтела да се осврнем још једном, знам да ћемо имати паузу, на ово пословање офшор компанија, које никако не могу да му опросте, и хоћу да кажем људима који су у ствари поручили младим људима у Београду да, уколико раде, воде офшор компаније, за њих у Србији нема легитимне будућности, да припазимо ипак. Ево, још једном да позовем на то пред паузу, зато што се, рецимо, компаније као што је *Apple* или *Procter&Gamble* углавном воде преко офшор фирми. За све младе људе из Србије који данас, на пример, раде у *Apple* моја порука би била – не брините се, Србија ће увек бити отворена за вас, само се вратите; Овде ћете имати будућност. Зато што се надам да ће ова филозофија каква је уведена у Србију 2013/2014. године остати и ти млади људи ће моћи да се врате. Уколико, на неку несрећу Србије, опозиција у једном тренутку поново узме власт, онда је реално да ти људи немају где да се врате, зато што, уколико сте некада радили у „*Apple*“, ваша каријера је завршена.

Такође бих позвала да као чести гости, на пример, Н1 телевизије одсада одбијају свако своје гостовање на тој телевизији, зато што је и то офшор компанија па, пошто то није морално, у реду, и пошто неко ко је некада радио или водио офшор компанију не може да ради и води ништа у Србији, онда ја мислим да је морално да не гостујете на телевизијама које су офшор компаније.

Још једна ствар која је била посебно и важна и тешка када се говорило о услугама грађана у граду Београду и издвајањима и за социјално угрожене, али и за популациону политику...

(Радослав Милојичић: Да ли чујете да ова особа вређа посланике?)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Милојичићу, молим вас да не водимо дијалог на овакав начин. Имаћете прилике да говорите.

Изволите, председнице Владе.

АНА БРНАБИЋ: Оно што је била једна од социјално и финансијски најтежих ствари, то је да је, због виших цена обданишта, а ви ћете то знати јер сте били у Скупштини 2014. године када је Синиша Мали преузео мандат градоначелника, на адресу Града Београда стигло око 15.000 тужби

које је градска власт морала да исплаћује, што значи да је, закључно са јануаром, сада из буџета на име добијених тужби исплаћено људима 448 милиона динара зато што је неко надувавао трошкове и месечне рачуне за вртић и за предшколске установе у граду Београду. То су све оне ствари које показују да је Синиша Мали...

(Марко Ђуришић: Шта причаш, бре?)

Разумем, стварно могу да разумем да је тешко слушати о стању које је остављено у градској каси. Стварно разумем да је тешко.

(Марко Ђуришић: Шта причаш глупости? Срам вас било.)

Претите ми?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колеге, молим вас, имаћете прилику да говорите.

Председнице, изволите.

АНА БРНАБИЋ: Добро, разумем да је тешко слушати и о проблемима који су направљени, али сам се надала да је лакше слушати о томе како су ти проблеми професионалним радом и залагањем исправљени и како се ситуација у главном граду Београду, који представља 40% економског раста Србије, поправила. Надала сам се да ћемо сви заједно због тога бити срећни и да ћемо овде имати расправу која уважава те резултате који су постигнути.

У сваком случају, захваљујући том раду и труду није успостављена само фискална консолидација, исплаћени су дугови, дугови и јавно-комуналних предузећа и дугови које је Град имао према грађанима, оним најугроженијим и најосетљивијим групама према којима су ти дугови износили до сада више од 500 милиона динара.

Дакле, то су ствари које препоручују Синишу Малог за министра финансија. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Поштовани народни посланици, у складу са чланом 87. став 1. Пословника Народне скупштине, одређујем паузу.

Са радом настављамо у 15.00 часова.

Захваљујем.

(После паузе – 15.00)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господа народни посланици, настављамо са данашњим радом.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајући.

Колеге посланици, па могли смо да чујемо у преподневном делу расправе једну јако необичну ствар. Наиме, председница Владе Републике Србије промовисала је рад офшор фирми у свету и то је, чини ми се, незабележен пример данас у свету, да једна Влада промовише рад офшор фирми.

Неколико месеци, прошле године, у ствари, чини ми се, светска афера, тзв. „Панамски папири“ бацили су светло на функционисање офшор фирми у свету и реакција на то је била да су се све владе у свету обавезале и кренуле да спроводе мере како би се смањило пословање преко офшор фирми зато што је оно у великом броју случајева, доказаних случајева, служило за нетранспарентно пословање, за прање новца, као и за финансирање криминала.

Наравно, нико не спори право неком грађанину Србије да ради посао преко офшор фирми и само пословање преко офшор фирми, наравно, не може да буде одмах означено као криминално, али треба радити на промени амбијента. Владе свих земаља света се труде да и *Apple*, *Procter&Gamble*, како је рекла председница Владе, и друге велике компаније своје послове пребаце са офшор зона на матичне земље, односно да пословање воде у земљама у којима послују у складу са њиховим законима, јер је то што велике фирме раде и зашто су своје пословање пребациле у офшор зоне служило за избегавање плаћања пореза.

Ако говоримо о томе да је потребно увести ред и ако говоримо о томе да је потребно смањити сиву зону у српској привреди, која данас износи 30%, па онда ваљда један од приоритета треба да буде борба против пословања преко офшор фирми, а не њихово промовисање. Мислим да је по томе Србија јединствена, једина земља данас у свету која промовише такво пословање.

Зашто је у случају господина Сенише Малог то пословање преко офшор зона интересантно и зашто се тим пословањем баве и надлежни органи Републике Србије? Али, нажалост, баве се на такав начин да никада истрагу не заврше. Господин Сениша Мали је преко офшор зоне сам себи продао фирму за 525.000 евра, 2009. године чини ми се. На који начин су се те паре нашле на рачуну фирме чији је директор био Сениша Мали, и која је онда купила фирму у Србији која практично није пословала, тим случајем се бави тужилаштво, али, понављам, на начин да одговора нема.

Негде на почетку ове расправе господин Марковић је рекао како би биографија Сенише Малог, уместо ове две стране, колико смо добили, требало да буде на 50 страна. Ево, ово је биографија, односно прилози за биографију господина Сенише Малог на неких 30 страна и на свих 30 страна је све афера до афере, где по правилу на крају стоји реченица да

наводе проверава Агенција за борбу против корупције, да наводе проверава тужилаштво, да наводе проверава неки други државни орган, али нигде епилога нема.

О томе су говориле многе моје колеге пре мене. Ја се нећу понављати, набрајати шта је све спорно у биографији господина Сенише Малог, не само у последње четири године, колико је обављао функцију градоначелника Београда, него све оно време, како каже председница Владе, откад се он вратио у земљу да помогне. Вратио се не само он, него и многи други људи, али мало је оних који данас, после 18 година помагања Србији, имају милионе. Милионе! По томе је господин Сениша Мали јединствен.

Ево зашто је та његова биографија занимљива. Овде је Сениша Мали сугерисао председници Владе како је радио у Агенцији за приватизацију до марта 2003. године и тиме је хтео себе да амнестира од бројних спорних приватизација које се у јавности Србије спомињу годинама уназад.

Постоји један проблем. На сајту Београда још увек стоји биографија градоначелника Сенише Малог и у њој пише да је господин Сениша Мали на функцији дужности директора Центра за тендерску приватизацију био до краја 2003. године, а у биографији када је биран за градоначелника 2014. године писало је до октобра 2003. године. Зашто је тих неколико месеци овде важно? Зато што је једна од спорних приватизација приватизација „Беопетрола“, а тендер за ту спорну приватизацију, о којој често воле да говоре посланици владајуће коалиције, спроведен је августа 2003. године. Сада је питање да ли је господин Сениша Мали био или није био директор тог центра. Његова званична биографија на сајту Града Београда каже да је био; он је овде премијерки рекао да није био.

А зашто је та приватизација, једна од спорних, која није једина у мандату Сенише Малог, било их је... „Југоремедија“, „Вечерње новости“, „Керамика“ Кањижа, „Ветеринарски завод“, „Сартид“ – то се све дешавало до тог марта 2003. године, а ово се дешавало у августу, када не знамо да ли је био или није био, да ли је лагао у биографији која је важила до данас или тек сад говори истину.

Важна је зато што се послови господина Сенише Малог после одласка из Агенције преклапају са „Лукоилом“, преклапају се са људима који су били укључени у ту приватизацију. Преклапају се са 24 стана у Бугарској. Па каже премијерка – где су сада ти станови? Па каже премијерка како је господин Сениша Мали пренео власништво, односно право управљања компанија које су купиле те станове на другу особу, што званични органи Бугарске не признају. Тамо се водио господин Сениша Мали до 2017. године, уписан је као директор. То, чини ми се, државни

органи Републике Србије никако не успевају да растумаче и распетљају. И сада ми треба да очекујемо, рецимо, да господин Синиша Мали сутра као министар финансија и надлежан за рад Управе за спречавање прања новца, која се бавила његовим радом, и делом, и ликом, и пословањем, и чињеницом да је био власник или је располагао средствима са 45 рачуна, неће вршити утицај на рад те управе? Мада је та управа свој посао обавила, дала га тужилаштву, а одатле никаквог гласа немамо уназад.

Било би занимљиво да смо добили ту велику биографију од стране предлагача, да чујемо да ли је пред надлежним органима Републике Србије, пред судом, господин Синиша Мали рекао да 60.000 евра за школовање његове деце у приватним школама плаћају пријатељи из иностранства. Ја вас питам у којој би земљи неки политичар могао да изађе и да каже – школовање моје деце, које је у висини 20 просечних зарада у тој земљи, плаћају пријатељи из иностранства. Па то је есенција сукоба интереса и утицаја које закон дефинише. И преко тога се прелази. То нису новински написи, то је изјава пред судом. На страну оне друге ствари, зашто један високи државни службеник, међу највишима, нема поверење у државно школство него школује децу у приватним школама и шта ми који немамо те могућности ни пријатеље из иностранства и школујемо децу у државним школама можемо да очекујемо о знању и васпитању које ће наша деца да добију у тим школама.

Бројна питања се ту отварају, а на њих немамо одговор него се покушава да се опере биографија господина Синише Малог већ неколико месеци уназад, ваљда као припрема за ову функцију.

Последња ствар у тој припреми била је прича како ће се укинути Закон о привременом смањењу пензија. То је, извините, за нас посланике у Народној скупштини прича, јер ми тај предлог закона нисмо добили. Имамо најаву да ће бити од новембра, а вероватно следеће године. Па колико смо прича имали да ће нешто бити за две године, за две и по године, најкасније за три? Да ли су станови у „Београду на води“, за које је пред изборе у Београду најављено уселење на пролеће, уселени? Овде у биографији пише – покренута је изградња нове аутобуске станице. Ево, позивам вас, идите да видите да ли данас има једног јединог радника на том градилишту. Нема никог. После избора и сликања пред изборе – ништа. Стоји један багер, ено га зарђао тамо, није се померио ова три месеца. И наставља се за измишљањем.

Премијерка је овде, образлажући и одговарајући на одређена питања, говорила о расту БДП-а. Колико год смо ћутали прошле године, односно нисмо слушали те податке о расту БДП-а 2017. године, сада само о томе слушамо. Заглушујућа бука од 4,5% раста у прва три месеца ове године. Ја као грађанин Србије бих волео да се то настави и да имамо на

крају године толики раст, али хајде да погледамо уназад, да видимо резултате. Ево резултата земаља Западног Балкана од 2013. до 2017. године, збирни. Цео регион има раст БДП-а за пет година 2,3%. Земља са најнижим растом у тих пет година је Србија – 1,3%. Најнижи раст у пет година у целом окружењу имала је Србија, и то је резултат и континуитет рада ове Владе у претходних пет година. Да ли грађани имају наду да ће се нешто променити оваквим избором? Не. Не! Премијерка нам то и говори – ми ћемо наставити. Значи, најнижи раст.

Следећи податак, плате. Једино Албанија и Македонија данас, од свих држава у Европи, имају мање просечне зараде него грађани Републике Србије. Просечна зарада исплаћена у марту 2018. године – припремио сам се, како је то сугерисала председница Владе – била је 49.400 динара, или 418 евра. Медијална зарада је, значи пола изнад те зараде прима више а пола прима мање – 38.238 динара, или 323 евра. А најчешће исплаћивана зарада у Србији је мало више од 25.000 динара, односно минимална зарада, 212 евра.

Такви резултати, таква политика Владе довела је до тога да је сиромаштво у Србији највеће у Европи. То су катастрофалне последице политике ове Владе.

Да имамо могућности да водимо нормалан дијалог, сигурно би резултати избора били другачији. Али не можемо о овоме нигде да говоримо, осим у Парламенту, у ретким приликама, а често, нажалост, ни овде.

Оно чега се бојим јесте да господин Сениша Мали избором на функцију министра финансија неће моћи да уради најважније ствари које су у овом тренутку потребне. То је реформа Пореске управе, која би морала да буде не батина којом држава удара привреду и грађане, него да буде сервис грађана.

Господин Сениша Мали би морао коначно да испуни, односно Министарство финансија и Влада, обавезе ФАТФ-а, који је ставио Србију на црну листу због немања механизма за спречавање прања новца и финансирања тероризма. Прво смо слушали од председнице Владе да је Србија испунила све, а онда смо пре неколико недеља усвајали законе који су нам фалили да бисмо могли да испунимо све. Али ми морамо да имамо имплементацију тих закона. Како сада да очекујемо да Сениша Мали, као шампион пословања у офшор зонама, буде носилац борбе за транспарентно пословање и за борбу против прања новца? Врло смо скептични по том питању.

На крају, надам се да ће нови министар испунити обећање старо више од шест година, које је СНС дао, а то је усвајање, односно да се пошаље у Скупштину закон о пореклу имовине. Ако не зна како да га

напише, ево, слободно нек узме наш предлог. Желимо што пре један такав закон у Србији. Што пре да се утврди колико ко има, свако од носилаца јавних функција, како је то стекао, да бисмо коначно прекинули ову врсту расправе где се бесомучно напада бивша власт за све и свашта, а припадници садашње власти постају милионери, милионери у еврима, са десетинама некретнина у Србији, са десетинама некретнина ван Србије, са милионима на офшор рачунима ван Србије, са милионима на рачунима у банкама Србије.

У последњем извештају који је господин Сениша Мали поднео Агенцији за борбу против корупције нема фамозног стана. Једног. Не 24, него оног једног за који је признао да га има у Бугарској. Не знам шта се десило са тим станом, али, кажем, много је питања на које грађани Србије пре овог избора заслужују одговор.

Наравно, ту је и питање спорног доктората. И мени је, такође, интересантно питање које је поставила председница Владе – а зашто би требало господину Сениши Малом, који има образовање које је стекао на Економском факултету, магистрирао је на Економском факултету у Београду и ово међународно образовање, да плагира докторат? Ја то исто не разумем. Ја то не могу да разумем. Да ли јесте или није, пошто је очигледно да Универзитет нема снаге да утврди, утврђиваће можда, ја се надам, једног дана суд, јер су на крају људи чије је реченице прекопирао господин Сениша Мали у свом докторату решили, пошто држава и Универзитет не реагују, да га туже.

Председнице Владе, ето, ту ћемо на крају дочекати, надам се, једног дана одговор да ли је тај докторат плагиран или не. Али је срамота за земљу Србију да се то питање околико дуго поставља и да на то питање до дана данашњег, ево, кад треба господина Сенишу Малог да изаберемо на једну од најодговорнијих функција у Републици Србији, ми немамо одговор. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има председница Владе Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Све што сте рекли и све тврдње које сте изнели би можда биле озбиљне и на њих би можда било тешко одговорити да не знамо да сте ви довели Србију на три месеца од банкрота и тако...

Мени није смешно. Не знам, мени то, озбиљно, није смешно.

... Град Београд оставили са милијарду и 118 милиона евра дуга, 14 милијарди динара неплаћених обавеза и дефицит од 20,25%. Онда некако, кад знамо да се тако водила држава и да сте оставили државу са таквим резултатима, онда је некако стварно јако тешко размишљати о томе како сте ви баш знали како се штити привреда и како сте промовисали мала и средња предузећа и бранили владавину права и како је то све тада супер

функционисало, а сада баш никако не функционише и како је тада Србија била Швајцарска, а плате у Србији су биле једне од највећих у Европи у то време, него су сада, као последица рада ове Владе и претходне Владе, доста пале, али тада су биле јако високе. Додуше, незапосленост је била једно 26%, али нема везе, то је сада некако потпуно ван теме.

Рекли сте да промовишем рад офшор фирми. То је доста површна и доста провидна замена теза за коју, у реду, желим да одговорим, мада верујем да грађани Србије то и сами виде, без тога да ја говорим о томе. Дакле, нисам ја промовисала рад офшор фирми. Ја сам бранила људе који раде у компанијама које су у власништву компанија које послују у офшор зонама и тако оптимизују порез. Ја не промовишем то. Ја бих највише волела да су све те компаније регистроване у Србији, да плаћају све порезе у Србији и да ми можемо у потпуности да пратимо њихово пословање. Али не желим никако да инкриминишем људе који за те компаније раде, зато што они нису законодавци и они раде легално у легалним компанијама. Док сам председница Владе, борићу се против тога да зато што неко ради у офшор фирми или ради у фирми која је регистрована у Србији или је, на пример, регистрована у Луксембургу а у власништву је офшор фирме, буде на било који начин дискриминисан зато што сутра, када они буду желели да обављају јавну функцију, неко као ви ће моћи да им каже – е, какви сте били, јер сте радили у офшор фирми. Мислим да ти људи нису криви и да имају једнака права и једнаке обавезе као и сви остали грађани Републике Србије.

Када смо код промовисања фирми, оваквих и онаквих, као што сам рекла у преподневном излагању у одговарању на питања, оно што је мени невероватно, али цела привреда може о томе да посведочи, ви сте били ти који су промовисали сиву економију, ви сте били ти због којих мала и средња предузећа у Србији нису постојала. И она која су постојала су стагнирала. Зашто? Зато што се нико пре 2015. године није сетио да каже да су инспекције задужене и за нерегистроване фирме. Тако да ви, на пример, имате вулканизере једног поред другог или фризерски салон један поред другог у којима је један регистрован и код њега долази инспекција, гледа, тркељише све папире, наплаћује казне, изађе одатле, уђе у другу, поред, вулканизерску или фризерску радњу и они кажу – господо, ми нисмо регистровани; а они кажу – јао, извињавам се што сам ушао код вас, зато што по Закону о инспекцијама ми за вас нисмо надлежни; ви наставите да послујете у сивој зони, а ја ћу да кажњавам оне који су регистровани и да покушавам да им нађем неке ствари које су можда прескочили или заборавили законски да ураде. Тек 2015. године се то променило, да бисмо увели фер тржиште, пре свега за мала и средња предузећа у Србији. Тако да око тога ко је шта промовисао и колико је то

добро за Србију, поново имам примере који говоре о томе да је тада промовисана сива економија, а да се ми данас боримо за све запослене, за све компаније и за фер тржиште.

Причате о томе да је мали број људи који се вратио у Србију из иностранства, као што је Синиша Мали, а данас има милионе. Ја се слажем, мали је број људи који се вратио у Србију и данас има милионе, али не постоји нико у Србији, ја мислим, осим Драгана Ђиласа, ко се вратио из иностранства у Србију и има пријављених само 25 милиона евра. Ја мислим да је он, човек, шампион у томе. Али ви хоћете да кажете ...

(Балша Божовић: По Пословнику.)

Хоћете да кажете да постоји проблем када се људи из иностранства врате у Србију и овде раде и успешни су? Синиша Мали нема милионе. Он је свакако успешан пословни човек, човек који је каријеру у приватном сектору, добро плаћену каријеру, напустио да би био на служби грађанима Београда и сада, надамо се, грађанима Србије.

Када говорите о „Беопетролу“, требало би да проверите и да видите да сама приватизација „Беопетрола“ није спорна, да је оно што је спорно активирање гаранције коју је тадашња ДСС под притиском укинула, а коју је Синиша Мали у приватизациони уговор убацио. То је било спорно код „Беопетрола“.

Молим вас, стварно, још једном, зато што релативно често имамо изборе у Србији, када поставите питање да ли грађани имају наду и онда тако театрално изговорите „не“, онда треба да седнете, да погледате резултате избора и да видите да грађани имају наду, да су од 2014. године грађани повратили наду и у своју земљу, и у своју економију, у своју скупштину, и у председника, и у Владу Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Балша Божовић.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Господине председавајући, рекламирам члан 107, достојанство Народне скупштине, из простог разлога што сте прећутали када је председница Владе Србије поменула Драгана Ђиласа са очигледним оптужбама које више него не стоје. А када председник Владе било које у свету, а у овом случају Србије, помиње ничим изазвано човека који није народни посланик у овом парламенту, који није присутан на овој седници, који нема права да одговори, а у директном смо преносу, онда то представља својеврсни прогон који председница Владе Републике Србије мора вама као председавајућем да објасни и да се извини за оно што је малочас рекла.

Време прогона у Србији седму годину заредом траје према људима који су часно, поштено и одговорно радили свој посао. Ако је неко нешто скривио, ако је неко прекршио неки закон, председница Владе је ту да упуту надлежног министра да спроведе онда истрагу и да видимо да ли је грађанин Драган Ђилас заиста у кривичном делу или не. У супротном очекујемо извињење, због грађана Србије, јер како данас о њему, сутра могу о било ком грађанину који није члан овог парламента да се на овако паушалан начин износе оцене, јер човек има породицу, доводи га у велику опасност износећи личне податке о њему.

Исто тако, нисам никада био за то да онај који није у сали буде предмет критике на овај начин а да нико не може у његове име да одговори.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Председница Владе није прекршила Пословник. Изнела је податке из времена када је Град Београд водио тада градоначелник Драган Ђилас и споменула је његову пријављену имовину, коју можете да видите на сајту Агенције за борбу против корупције и ви и сваки други грађанин Републике Србије. Мислим да ту ништа није спорно. Никакав нови податак, ништа што већ није доступно јавности није споменуто. Тако да не видим у чему је председница Владе погрешила.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјашњава о повреди Пословника? (Да.)

По Пословнику прво Владимир Орлић, па затим Бошко Обрадовић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Члан 106, господине председавајући, на тему ометања онога ко говори и док говори, због добацивања, гласног, шта је то било, негодовања, а много више је звучало као хорски смех и добацивање онога ко је рекламирао Пословник сада.

Очигледна је овде намера да се стане у заштиту Драгана Ђиласа. Честитам на ефикасности приликом састанака у кафићима, очигледно имају резултат. Једна напомена и одмах се враћам на образложење – уколико је ово што је речено малопре основ за неки прогон, онда је Александар Вучић најпрогоњенији у Србији, а нигде није у прилици да одговара као народни посланик, не учествује с вама у тим расправама и дуетима, а не излази вам из уста.

Сада да се вратим на ово образложење. Било је ту много буке због тога што је поменут Драган Ђилас, и било је много буке на тему да ли је тачно оно што је овде изречено. Молим вас, када сам Драган Ђилас каже да је Србија била на ивици банкрота, томе сте се смејали. Смејте се Драгану Ђиласу када се видите у кафићу следећи пут, смејте му се у лице и кажите да није био у праву. Он је сам то рекао почетком 2013. године.

Када се постави питање ко се, како и на који начин обогатио до тих милионских износа, ви сте ту потпуно у праву, човек је сам пријавио 25

милиона. Пријавио, шта има све да није пријавио, то можемо само да сањамо. Даме и господо, увек се обратите људима који ту тему одлично познају, а из ваших су редова. Дакле, уместо да се овде добацује, да се омета говорник, ја овде позивам и овај пут, често о томе говорим, уважене колеге да анализирају извештај који су сами направили. Конкретно, нека питају људе из сопствене странке, мада је то више предузеће него странка, који су потписали извештај: Горана Пауновића, Чедомира Васића, Ненада Боровића, Живана Мирића и Горана Радојева, који су у интерном документу њиховог заједничког жутог предузећа, дакле ту мислим и на ове бранитеље Ђиласа и на оне бранитеље Ђиласа који ће сада да се јаве и на портпароле Вука Тадићевог Јеремића, па и самог Тадића, сви заједно нека утврде, и тиме завршавам, господине председавајући, како су њихове колеге утврдиле да су они крали, да су се уграђивали за проценат и да су намештали тендере. То нека разјасне и нема разлога ни да добацују ни да се смеју. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, ја бих такође указао на повреду Пословника, чланова 106. и 107, јер мислим да у континуитету председник Владе Републике Србије Ана Брнабић вређа достојанство Народне скупштине Републике Србије и не говори о тачки дневног реда о којој се води претрес.

Наиме, она то ради на неколико начина. Пробаћу да вам на то скренем пажњу. Прво, она не одговара на питања народних посланика. Дакле, она прича о свему сем о ономе што је народни посланици питају. Друга ствар, она коментарише резултате избора, а сама никада није учествовала ни на једним изборима и не видим одакле јој право да коментарише она резултате избора. Дошла је на власт у Србији а да никада није добила подршку грађана Србије за то.

Трећа веома важна ствар јесте да смо је чак ухватили у неколико наврата да говори неистину, када је рекла да у време када је у Агенцији за приватизацију био Синиша Мали нису извршене пљачкашке приватизације, а извршене су, и када је рекла да су комисије о његовом докторату радиле свој посао, а нису радиле свој посао, и никада ниједна комисија није донела никакав закључак.

Дакле, ово је заиста превршило сваку меру. Разумем да ми као народни посланици треба да поштујемо председника Владе када дође у Парламент, то је потпуно у реду, али би морао и председник Владе да поштује достојанство Народне скупштине. Дакле, не може да говори неистине, не може да говори ван тачке дневног реда, не може да прича о изборима на којима никада није учествовала и да глуми нешто што она

није. Извор њене политичке моћи налази се на Андрићевом венцу. Она никакву своју политичку моћ и у том смислу и ауторитет нема. Она је постављено лице од стране некога ко јесте победио на изборима, али то није она.

ПРЕДСЕДНИК: Изашли сте из материје повреде Пословника чланова 106. и 107...

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Само сам желео да укажем, поштована председавајућа, на ова кршења Пословника. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: ... И прешли сте на поље личних увреда према председници Владе Републике Србије.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Ако је истина увреда, онда...

ПРЕДСЕДНИК: Нисте говорили о члану 106. и 107, или вам је барем образложење било увредљиво, те сматрам да сте злоупотребили институт повреде Пословника, јер сте ви причали о свему осим о ономе што садржи материја члана 106. и 107, те не могу да оценим да ли је повређен Пословник.

Право на реплику, народни посланик Марко Ђуришић.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Председнице, ја нисам, нажалост, добио одговоре на неколико питања које сам поставио. Добио сам понављање паушалних и неистинитих, пре свега, морам то да кажем, оцена о резултатима политике бивше власти и алибија који шест година ова владајућа већина покушава себи да направи говорећи да је за све одговорна бивша власт. Бивша власт је већ шест година бивша. Када више немају начина да нађу оно што није било добро у то време, искористе и поправе, они почињу да измишљају и измишљају ту причу о банкроту.

Ако је икада Србија била у банкроту, да, била је крајем 2014. године у банкроту, зато што сте водили катастрофалну политику две године. Задужили сте Србију са 45% на преко 75% БДП-а и онда сте спровели мере фискалне консолидације смањујући пензије и, уместо да је искоришћен тај простор који се направио у буџету за реформу управе јавних предузећа, није урађено ништа четири године. То је највећа пропуштена шанса Републике Србије.

Поново говорите о томе, о резултатима Синише Малог у Београду, па ја вас питам – ако су резултати тако добри, и суфицит, зашто је републички буџет из буџетских резерви 110 милиона динара пребацио Граду Београду 2017. године? Зашто? Зашто говорите о инвестиционом напретку у Београду, а четвртина квадрата који се зидају у Београду је нелегална?

ПРЕДСЕДНИК: Време. Захваљујем.

Реч има председница Владе.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хоћу само кратко опет да одговорим.

Ја стварно не знам. Кажете да причам паушално о резултатима ове Владе или, не знам, да причамо о резултатима владе пре шест година или нешто. Па да, ако имате такву ситуацију, треба вам четири-пет година напорног рада да имате неке резултате, да извучете Србију са ивице банкрота.

Дакле, нисам никада рекла, нити сам чула да је ико икада рекао да је Србија банкротирала. Није, на сву срећу. Била је на три месеца од банкрота 2014. године захваљујући томе што су се пензије, тада када је буџет поломљен 2008. године у предизборној кампањи, у изборној години, подигле четири пута.

Ја разумем, вама је досадно. Надам се да грађанима није досадно. Исто тако, ја вас молим, сад сам поново проверила, када се прича о економији, радним местима и свему ономе о чему сте причали ви у вашем претходном излагању и о томе како је могуће да резултате чекамо две, три, четири године, па, видите, нисте се похвалили економским растом тих година – 2009. минус 3,1%, 2010. значајних 0,6%. Данас дискутујемо око 2,8% у мерама фискалне консолидације како је то јако лоше. Значи, минус 3,1% у 2009. години, 0,6% у 2010. години, минус 1% БДП-а 2012. године. Шта ви мислите, колико година треба, ако не четири или пет, да се спречи банкрот, направи макроекономска стабилност и подигне раст са минус један до 2,8%?

Искрено, чак и не мислим да имате лоше намере. Мислим да је ово крајња небрига која је довела до овакве ситуације у Србији и огромно незнање, али ако морамо да причамо даље о томе, ја ћу се јављати сваки пут да пробам да поделим са вама знање и информације које ће нам помоћи да у будућности имамо један динамичан, одржив раст.

Што се тиче Комисије, проверила сам и то у време паузе. Комисија је већ два пута већином гласова потврдила да је докторат Синише Малог аутентичан. Видим да то као чињеница није довољно, па сам проверила још једном. Први пут је био 25. август 2014. године – 108 гласова за, четири гласа уздржана, други пут 15. октобар 2014. године – 117 гласова за, један глас уздржан.

Ви можете сада да причате и како Факултет нема снагу да се одупре, али ја у наше факултете верујем и верујем да имају снагу да кажу шта је истина и под толиким притисцима када више ни две комисије нису довољне него тражимо трећу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Балша Божовић.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, председнице Народне скупштине.

Председнице Владе госпођо Ана Брнабић, бивши градоначелник господин Сениша Мали и ја се познајемо из Скупштине града. Имали смо прилику четири године да бурно расправљамо о ономе што смо мислили да није у складу са интересима грађана Београда а што је СНС промовисала као пројекте који ће направити нове симболе у граду, који ће Србију препородити, који ће запослити на стотине хиљада људи. О томе смо имали прилике да разговарамо и све афере које су потресале град Београд у те четири године и све оне личне замерке које смо износили на рачун градоначелника Београда су испричане; њих смо и данас имали прилике да чујемо и од стране мојих уважених колега из опозиције.

Наравно да би била ствар другачија да је ово земља која је уређена и у којој би владала владавина права, да овакве ствари не би могле да се дешавају, да не би могле да неке велике афере остану без судског епилога, али је потпуно небитно, и то је оно што је суштина данас, ко је кандидат за министра финансија Владе Републике Србије. Апсолутно је небитно. Можете да кандидујете било кога из владајуће већине. Можете Маријана Ристичевића да кандидујете сутра за министра културе, ништа се неће променити. Народ ће остати збуњен, као што је био и хиљаду пута досада. Биће оних који нису задовољни својим животом, а којима ви апсолутно не желите да помогнете. Имаћете ситуацију у којој Србија назадује по сваком питању. И ја се не бих данас бавио Сенишом Малим, зато што сам имао прилике о њему да говорим хиљаду пута, ја бих се, пре свега, бавио вама, пошто сте ви, наводно, особа која је предложила господина Сенишу Малог за министра финансија.

Не знам да ли као председница Владе видите колико сте понижени од стране, пре свега, својих колега. Све ове флашице воде овде које стоје око вас су постављене за чланове и министре из Владе Републике Србије, а ниједан није дошао данас да вам да подршку. Ниједан министар у Влади Републике Србије.

Цела Србија зна да је господина Сенишу Малог поставио Александар Вучић а не ви, да га је он предложио а не ви. Влада Републике Србије не може да има председника Владе или председницу Владе, што је пар екселанс политичка функција, која ће да каже у јавности – не, али ми заборављамо, ја нисам политичар, ја сам технократа. Влада у било ком делу света не може да функционише ако нема политички капацитет да изнесе макар и најгору идеју на овом свету.

Данас је Србија у својеврсној орбанизацији. Ја знам да се хвалите својим суседним премијером. Ја мислим да је то срамота, зато што су та

земља и то друштво у дубокој кризи, као и у Турској. Данас не постоји разлика између Ердогана, између Орбана и Александра Вучића.

Данас је Србија у много већој кризи од онога што представљамо ми који се овде надгорњавамо због, не знам, неког кандидата. Сутра ће да буде можда и председница Народне скупштине министарка културе и онда ћемо опет тако да разговарамо, пребацујемо једни другима и да, што би рекао народ, млатимо празну сламу док се много важнија за грађане Србије и за будућност грађана Србије питања одвијају а да ми о томе апсолутно ништа не знамо.

Ми не знамо шта се разговара о Косову. Ми не знамо ко је убио Оливера Ивановића. Госпођо Ана Брнабић, он је један од лидера опозиције у Србији био. Убијен је један од лидера опозиције. Ми до дана данашњег немамо апсолутно никакав податак ко је и због чега то урадио. Имамо изјаву Хашима Тачија, који је рекао да нема говора о политичком убиству већ је то сукоб нарко-картела. Зар није срамота да заменик премијера, Хоџај, кога ви са посланицима СНС-а подржавате у скупштини Косова, оптужи вашег министра полиције да Србија крије ко је убио Оливера Ивановића? У таквим околностима и ситуацијама, јер сте ви ти који подржавате ту владу која то говори, претпостављам да вам је врло блиска, да не кажете ни једну једину реч, него пребацујете одговорност са једног на другог министра и покушавате да маргинализујете ту тему. Мислим да су то суштинска питања.

Ко ће бити министар финансија, да ли онај који је четири године водио Београд, по мом дубоком суду катастрофално, или ћете да ставите Маријана Ристичевића, или било кога, Србу Филиповића, потпуно је свеједно. Овде се ради о приватној држави Александра Вучића, његовог окружења, која искључиво служи за задовољавање његових личних интереса и интереса тог малог круга људи око њега. Е, то је оно што је суштина, и то је оно што ви, као председница Владе Републике Србије, не разумете.

Не разумете, када кажете да сте за владавину права и да очекујете независније судство, а у другој реченици кажете како су сви поздравили рушење у Савамали, како га ви поздрављате. То је оно што је проблем за нас, и то је оно што код нас изазива неверу када је у питању ваш предлог за било ког министра. Видимо како вас поштују министри из Владе Републике Србије.

Имали смо самит у Софији. Да ли сте рекли у једној јединој реченици како ће будући министар финансија да конципира свој посао, или своје задатке, с обзиром на политику Владе која више не иде у Европску унију? Имали сте изјаву француског председника који је рекао,

малтене, да ће Западни Балкан заборавити и да никада неће бити интегрисан као пуноправна чланица ЕУ, ниједна од земаља.

Како говорите о томе да је 40 и нешто процената људи данас у Србији за ЕУ, за интеграције, од 70% и нешто колико је било пре свега пет или шест година? То су резултати политике Владе Републике Србије.

Можемо да причамо о аферама. Афере, на то смо навикли. Тога има свакога дана колико год хоћете. Под медијским притиском афере испливавају на сваком могућем ћошку и грађанима је више мука од тога, јер они знају да ниједна неће бити процесуирана док сте ви на власти. И то је оно што је лоше.

Наравно да смо љути и на вас, и наравно да негодујемо због тога, и наравно да се не слажемо са резултатима ваше Владе, али оно што треба да знате јесте да, веровали или не, нисмо од вас ни очекивали да ће бити другачије. Ми смо много више љути на себе него што смо љути на вас, зато што смо ми нашим понашањем очигледно довели до тога да не можемо да се изборимо са оним што ви данас представљате и радите у Србији, односно у име председника Републике Србије.

Из тог разлога сам сигуран да ће план о уједињењу опозиције бити једино логично решење које ће допринети томе да најгора не влада, не власт, него режим једног човека у Србији буде заувек смакнут са ове политичке позорнице. То је нешто што грађани очекују да би преживели, да би Србија на крају преживела.

Вујовић је био министар. Он је, такође, имао референце, он је такође овде доносио свој CV, своју биографију. Сигуран сам да је био, по ономе што пише, много упућенији у оно што је посао министра финансија, господина Синише Малог, али ту имамо један проблем. Имамо проблем о коме смо и господин Синиша Мали и ја дебатовали годинама уназад, а то је јавни дуг и како се он рачуна.

Малочас сте рекли да је једна важна институција, непристрасна, реална, Фискални савет, рекла да господин Синиша Мали не зна да рачуна јавни дуг. Ви сада тврдите да зна. Господин Вујовић, који је доскоро био министар, тврди да господин Синиша Мали не зна да рачуна јавни дуг, пре свега у Београду. А како ће онда знати у Србији?

Ви сте на почетку рекли да је милијарду и 118 милиона, колико, или 180 милиона, био задужен град Београд, што није истина. Управа за трезор, управа за дуг владе Александра Вучића је издала податак који говори о томе да је дуг Београда 2013. године био 395 милиона евра. С обзиром на 40 вртића, на три завршена моста, на многе друге ствари које су се изградиле у Београду, од булевара, школа, пардон, здравствених установа итд. Због социјалне политике која је тада вођена у граду Београду све је то урађено, а позајмљено је само 395 милиона евра.

Из тог разлога не видим због чега бисте ви и даље били у стресу када причамо о бившој градској власти сем ако говоримо о резултатима. Дупло боље је функционисао чак и приватни сектор у граду Београду у то време него данас. За 50 евра је била већа плата у приватном сектору него што је данас.

Говорите о томе како је господин Синиша Мали најбољи министар, пардон, кандидат за министра финансија, а ваш концепт политике, између осталог, био је и у Београду такав да искључиво отварате радна места где је плата 212 или 215 евра а да дајете не 10.000 евра по радном месту него да дајете на стотине хиљада евра по радном месту, као што је, између осталог, и „Меита“ у Обреновцу, где радници морају у строју да почињу и завршавају посао, да не смеју са траке да се помере и оду у тоалет. Е, оно што је дала Општина Обреновац, што је дао Град Београд и што је дала Република Србије јесу стотине хиљада евра по једном радном месту.

Када сам рекао да смо постали јефтинија радна снага него што постоји у Кини и да су кинески инвеститори то препознали па су дошли да праве фабрике и компаније у Србији зато што ту имају робовску јефтину радну снагу, онда сте се извињавали амбасадору Кине у моје име, рекли сте да се стидите, наравно, народних посланика који говоре на тај начин. А не стидите се грађана Србије, односно ситуације у коју сте грађане Србије увели, да са 200 евра морају да прехране четворочлану породицу на месечном нивоу. За то вас није стид?

Од смањења плата, од смањења пензија, као што знате, све колеге из опозиције, праве опозиције, не ваше вучићевске опозиције, предложиле су да се укине смањење пензија и да се пензије врате на старо, али поред тога смо говорили да се врати и разлика. Не можете да најављујете враћање пензија а да не вратите и оно што сте им као разлику отели у међувремену. То је све нормално и то ће, када буде Србија постала нормална држава, једна влада морати да врати. Одакле новац, то ћемо још видети, али нећемо успехе, неке наводне, који не постоје, да меримо количином терета на грбачи осиромашеног народа. Мислим да је то више него жалосно за Србију у 21. веку.

Ово је само још једна представа. Иза кулиса се одвијају много важне ствари. Ово је још једна представа и маргинална тема да би се забављао народ, да би се фингирао рад у Скупштини, која такође више не постоји и у којој не могу посланици опозиције да се изразе на начин на који мисле а да не добију 20 и нешто дана забране уласка у Парламент.

Наравно да је ситуација и по питању медија, по питању људских права и слобода катастрофална, али то говоре извештаји и ви то врло добро знате. У извештајима се Србија назива заробљеном државом. То сте имали прилике, уколико сте били присутни, и у Софији да чујете. На самиту у

Софији се Србија означавала заробљеном земљом. Можете да причате шта је било пре шест година, али Србија пре шест година није била заробљена земља. Пре шест година смо имали председника који је попио и наздравио чашицом алкохола на фудбалској утакмици и сутрадан је већ морао да одговара суду за то. А ви данас имате кршење Устава, пљачкање државне имовине, стотине и стотине афера и апсолутно нико не одговара ни за шта.

Ви имате ситуацију да је неколико фирми у Србији у последњих пет година добило на хиљаде тендера. Не знам да ли сте чули за „Вин вин“, да ли сте чули за „Про фајлер“, да ли сте чули за фирме које су блиске врху СНС-а? То су фирме које зарађују милионе и милионе. То су фирме које побеђују на свим тендерима. Нико не сме да се пријави на тендер. Тржиште у Србији више не постоји.

Слобода је потпуно замрла и укинута И зато Влада Републике Србије, која не стоји иза вас, очигледно не стоји ни иза ваших речи које ви данас овде нама изговарате.

Потпуно је небитно, понављам, ко ће да буде министар финансија. Потпуно је свеједно с обзиром на све што се догодило у Београду и Србији у последњих шест година. Сматрам да је срамота када једини аргумент 2018. године може да буде напад на неку тамо власт, које се, верујте ми, ни ја не сећам нити сам икад био њен део, али вам је то основни аргумент да бисте покрали све оно што нисте успели да урадите у свом мандату. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Има доста пријављених за реплику.

Прво је била Александра Томић, па Маријан Ристичевић, Србислав Филиповић, али у међувремену имамо и повреду Пословника.

Изволите, посланиче.

Реч има Ђорђе Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајућа.

Овде је заиста грубо прекршен члан 107. Пословника. Овакав говор заиста вређа не само интелигенцију посланика и овог дома него свих грађана Србије.

Ако припадници бившег злочиначког удружења риђобрадог гусара који је опљачкао Београд мисле да смо ми толико излапели и заборавили шта су све покрали до 2012. године и да се данас играмо потраге за закопаном благом...

(Председник: Који члан је повређен?)

Члан 107. став 1, рекао сам на самом почетку.

Ако мисле да је данас ова игра потраге за изгубљеним благом у покушају да се врате на власт нешто што ће проћи код грађана Србије, онда су у жестокој заблуди. Нека наставе они да играју на мобилним телефонима ту игрицу, она је јако занимљива у тим круговима, а када

објашњавају да данас грађани Србије много мање желе у Европску унију у односу на период од 2012. године, па постоји јако једноставно објашњење. До 2012. године 70% грађана Србије је било буквално гладно и било спремно да оде у ЕУ по сваку цену. То данас није случај. Грађани Србије данас много боље живе, размишљају својом главом, не размишљају празним стомаком и из тог разлога су променили мишљење о ЕУ. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Члан 107, мало је широко тумачење. Не могу да пронађем своју кривицу у овоме што сте рекли, да ја не поштујем достојанство Народне скупштине. Хвала.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић, реплика, лично помињање.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, ја нисам леп и паметан као претходни говорник, али сам свакако културнији од њега. Ја јесам пољопривредник, али то не значи да сам мање паметан. Од своје девете и десете године моји родитељи су били надничари и ја радим пољопривреду и тога се не стидим. Мени није имао ко да завршава факултет у кафићу „Бона фидес“, није могао да га доради код Водинелићке, или Виноделићке, да је тако назовем, као што је то њему неко завршио. Али ја никада дупло старијем од себе, а он каже да сам некултуран, нисам рекао „пали, мајмуне“ као он мени. Не пада ми на памет да колегу Мићуна, који је старији од мене, назовем било којим погрдним именом. Ја нећу да зарезујем шамаре председавајућем у Скупштини. То говори о њему, о његовој култури.

Ја видим да је он променио газду, али то не значи ни да је паметнији ни да је бољи, или се вратио код претходног газде. Ја нисам, као његов газда, шамарао људе. Да, ја јесам син надничара, нисам наследио златни рудник као Ђилас, или као Јеремић нафтни извор код леве поцепане патике, или дијаманте код десне патике, па се нисам тако обогатио и навукао. Али сад ми је јасно зашто је његова странка пропала на београдским изборима. Ко је водио те изборе, они су добро и прошли. Мислим да су њему Малдиви, где троши стотине хиљада евра да се одмара и мисли да је зато паметнији и културнији, и одмор на Малдивима последња шанса. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Александра Томић, реплика.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Реплика на излагање претходног говорника, који је говорио се да афере господина Синише Малог као градоначелника односе такође и на Српску напредну странку.

То показује да господа немају намеру да причају уопште о финансијама и о министру финансија, да желе да замене теме

фабрикованим аферама, које су, наравно, плаћене из неких центара моћи, и ми молимо овде као посланици позиционих странака да нам кажу који су то центри моћи платили те фабриковане афере. Пошто стално слушамо, понављамо, а видимо у суштини да материјала за то и нема, а када будем излагала, сваку ћу тачно таксативно да наведем и видећете да је, у ствари, то све ствар плаћања таквих пројеката.

Када причамо о нивоу демократије и индексу који је објавио енглески „Економист“, до 2012. године је ниво демократије, када говоримо о области финансија и уопште о области права, био на нивоу хибридног режима, а од 2012. године до данас се води у демократском режиму са одређеним изазовима, што је у рангу са Сједињеним Америчким Државама.

Према томе, ако је тај ниво демократије толико уништен за време СНС-а, зашто онда енглески часописи објављују овакве податке? И то морају да нам објасне. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Србислав Филиповић.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала.

Уважена премијерко и будући министре, претходни говорник изрекао је гомилу лажи, наравно. Ја ћу на почетку реплике да кажем само то да је то човек који је странку чији је члан, када је преузео њен градски одбор, са 25% подршке у Београду довео на испод 2%. Толико о томе колико они знају о бројевима.

О томе колико знају о бројевима и о финансијама чули смо и од вас данас. Колико је Београд био задужен, скоро милијарду и двеста милиона евра; 14 милијарди је дуговао Град Београд у време тих експерата, стручњака, који су летовали, зимовали на Малдивима итд.

Ако говоримо о култури, па ти лажни, самопрокламовани, самозвани елитисти су два музеја затворили, а један од њих, Музеј савремене уметности отворила је власт СНС-а. Народни музеј је други министар из редова те пропале жуте странке затворио. Ми га отварамо на Видовдан. То су резултати ове власти.

Ви немате шта друго да кажете. Наравно, све у Србији сте затворили, од фабрика, музеја, није било посла за људе. Ви сте зла коб Србије. Све најгоре што се Србији у историји десило, то сте ви, жуто предузеће, Драган Ђилас, Шутановац и остала багра која је јахала ову земљу 12 година.

(Маја Виденовић: Ало, бре!)

Ми смо Србију подигли и ми у Србији запошљавамо раднике, 140.000 нових радних места у претходних пет година. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, молим вас, без увреда.

Реч има Ана Брнабић.

АНА БРНАБИЋ: Ја морам да кажем, прво, да ја у потпуности могу да разумем да сте ви љути на себе. Ја то могу да разумем. И то је одговорно. Свако би био љут на себе да у главном граду Београду, где вам је упориште, у коалицији са четири странке, ви постигнете резултат од 2,24%. Ја разумем да сте љути на себе. Али то што сте љути на себе у ствари треба вама да каже да ви не треба да наставите на тај начин, него да озбиљно погледате резултате и да кажете грађанима – јесте, оно што је урађено добро, урађено је добро. Нешто нисте урадили добро. Ево вам предлог како да то урадите боље. Е, тако би се конструктивно градило поверење грађана, а исто тако бисмо сви заједно радили на томе да Србија иде брже напред и да што пре имамо што бољи квалитет живота грађана.

На сву срећу, Србија је демократска земља, тако да сваки грађанин Србије појединачно може да коментарише резултате избора. Не мора грађанин Србије да учествује на тим изборима да би те изборе коментарисао, поштовани народни посланиче. Тако да ја и као председница Владе, а и да нисам председница Владе, као грађанка Србије имам право да коментаришем резултате избора.

Посебно ми је драго што сте обратили пажњу на то да нису овде чланови Владе Србије, чланови мог кабинета. Подсетићу вас, исто као што сам подсетила једног народног посланика, да у демократској земљи каква је Србија председник не одлучује ко ће бити министар, већ то одлучује Скупштина. Подсетићу и вас да министра предлаже председник Владе лично, а не Влада као колективни орган, и да је због тога потпуно рационално, и разумем да се ви можда рационално не понашате, али да је потпуно рационално да ја својим министрима кажем – ово је данас мој посао, ја сам као председница Владе предложила Синишу Малог за министра финансија, а ви идите и радите свој посао.

Да ли ви знате колико је дуг један дан? Да ли ви знате шта један продуктивни министар може да учини за један цео дан? И много је боље за грађане Србије да су они данас на својим пословима, на састанцима, да би сутра већ имали неки резултат, а не да седе овде у немоћи да било шта кажу. Па ја сам предложила Синишу Малог. Ја имам аргументе да браним Синишу Малог. Зашто би цела Влада седела овде цео један дан уместо да ради цео један дан, 10-12 сати, у интересу грађана?

Дакле, није то показатељ моје политичке моћи и њиховог непоштовања. То је показатељ једног рационалног тима, правога тима, оријентисаног само и искључиво на резултате за грађане Републике Србије.

А када причате о мојој политичкој моћи и томе да ја политичку моћ немам, ја вам се искрено захваљујем што бринете о томе и бринете о мојој политичкој моћи, али рећи ћу вам да ни ту, макар засада, нисте у праву.

Ови људи овде, већина у Скупштини, цене резултате. Моја Влада, не ја него мој тим, резултате има. Зато имам њихову подршку. Њихова подршка за мене значи политичку моћ. Дакле, један час демократије, један на један.

Када ми говорите о слабо плаћеним радним местима, „Меита“ је прва отворена фабрика у Београду у последњих 10 година. Нето плата у „Меити“ Обреновац је 650 евра. Није пуно и биће боље, али молим вас, немојте да ми причате о томе да је то мало, пошто, опет кажем, није да сте ви Швајцарску оставили и да су људи имали плате од 1.500 евра а данас имају нето плату 418 евра. И нето плата од 418 евра је више него што су биле плате у Србији те 2010, 2011, 2012. године.

Што се тиче јавног дуга, Синиша Мали је причао о укупном дугу Града Београда. Он је рачунао дуг града, дугове јавних предузећа и дугове градских општина, као и дугове који се нису водили у књигама Београда, дугове за неисплаћене обавезе према трудницама, дугове за неисплаћене обавезе према породиљама и дугове за неисплаћене обавезе према социјалним установама. Дугови су дугови. Ово је морало да се исплати, тако да је то дуг који је Синиша Мали као одговорни градоначелник рачунао и онда вратио.

Још једном, за грађане Србије, да се види о коликом интелектуалном непоштењу ми овде причамо. Ви се позивате на извештај Европске комисије који говори за земље Западног Балкана да су заробљене државе. За земље Западног Балкана тај извештај, мислим, у термину заробљених држава свакако се не односи на Србију. Исти тај извештај на који се позивате говори да је Србија апсолутни економски шампион у региону и земља која је највише реформи и позитивних помака учинила у економији, па онда или се позивате на цео извештај и кажете – добро, људи, свака вам част, у економији сте учинили пуно, најбољи смо у региону, браво, али треба да урадите више у владавини права. Или се због вашег интелектуалног поштења позивате на цео извештај или немојте да се позивате на извештај, али немојте да бирате на шта ћете се у том извештају позвати зато што, ако ви хоћете да кажете да је Србија заробљена држава и слажете се са тим извештајем, онда ви прихватате да је Србија економски лидер и шампион у региону. Само због интелектуалног поштења. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Да ли Радослав Милојичић још увек жели реч или не?

Пословник, да.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, председнице.

Рекламирам члан 108, да се о реду на Скупштини старате ви, тј. председавајући.

Не знам да ли сте чули да је Србислав Филиповић изговорио низ увреда, клевета и погрдних речи о посланицима опозиције. И то није први пут. Наравно, поведен је тиме што то целог јутра и целог данашњег дана ради и председница Владе.

Можемо да говоримо овде о чему год. Можемо да говоримо и о резултатима, али не можемо да дозволимо, то сви не смете да дозволите, и ми нећемо дозволити да било ко било којег посланика назива багром. То је недопустиво, поред свега онога што је и председница Владе изрекла, која нема никакав политички легитимитет да седи на овом месту. Има само један једини политички легитимитет и она сама не верује у то да су посланици СНС гласали за њу. Па гласали су зато што им је тако рекао Александар Вучић. Чим има потребу да прича о својој политичкој снази, значи да је ...

(Председник: Без реплике.)

Без реплике. Ја вас молим, заиста, да употребите члан 108, и 1. и 2. став, и изрекнете меру упозорења или опомене Србиславу Филиповићу, пошто било ко са ове стране да каже нешто што је истина, добије опомену ако се то не свиђа вама из СНС-а а камоли да неко некога назива багром, што и није наш ниво, наравно, и то не радимо.

ПРЕДСЕДНИК: Прихватам да сам погрешила.

Изричем меру посланику због тога што је грубо увредио посланике једне посланичке групе.

Идемо даље.

Реплика, две минуте. Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, госпођо Гојковић.

Дакле, када смо, госпођо Брнабић, код интелектуалног поштења, не само да говорите супротно ономе што говоре Фискални савет и бивши министар Вујовић, који је овде пред свима нама на питање да ли је Београд задужен милијарду и 200 милиона или 395 рекао 395. Не постоји укупан дуг. Постоји методологија израчунавања дуга. Она је свуда у свету иста и молио бих и вас и вашег кандидата за министра финансија да ту методологију савладате некако и да је ипак научите.

Када су у питању корупција и борба против корупције, нисте ми рекли ни једну једину реч и морам вам рећи да сам разочаран зато што сте прећутали и Савамалу и то како се поносите тиме и на који начин је рушена Савамала. С друге стране, када је у питању борба против корупције, Београд данас изгледа као Панчићев врх. Дивља градња цвета свуда. И ви као председница Владе хоћете да ми кажете да је то у складу са владавином права? Хоћете да ми кажете да се Савамала рушила у складу са владавином права? Хоћете да ми кажете да ваши министри,

постојећи министри у Влади Републике Србије, заиста живе од своје плате?

Када смо код интелектуалног поштења, реците ми како и на који начин сматрате да је то што је неколицина министара из ваше владе под сумњом да је плагирала своје докторате у реду а да Влада Републике Србије о томе не жели ни реч да каже? Годинама уназад имате министра полиције. Јесте ли поносни и на „Мегатренд“ као факултет? Да ли је комисија и њему изгласала докторат?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, две минуте. Захваљујем, посланиче.

Да ли се неко од овлашћених представника јавља даље или да пређем на листу?

Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући и поштовани представници власти, поштовани грађани Србије, помаже Бог свима!

Ја ћу можда деловати за вас изненађујуће када кажем да, ево, иако долазим из редова опозиције, сматрам да је предлог за будућег министра финансија апсолутно на месту. Дозволите да то образложим.

Почевши од облачења колеге Сенише Малог, које ми се допада јер има тај старомодни стил који ме неодољиво подсећа на филм „Кум“ Франсиса Форда Кополе, па до тога да, ево, по ко зна који пут на високе државне функције долазе људи који никакве везе са Српском напредном странком немају.

Дакле, несумњива је способност како господина Сенише Малог тако и Ане Брнабић да дођу на највише државне функције мимо странке на власти, да немају дана било каквих политичких активности у тој странци. И ту се онда поставља једно, за мене болно питање – да ли је могуће да СНС нема ниједног свог кандидата из редова СНС-а за министра финансија? Чиме се бави, рецимо, Економски савет СНС-а, где има угледних и озбиљних људи? Зар је могуће да за шест година ви не можете да изнедрите ниједног кадра из редова СНС-а већ непрестано морате да посежете за људима из паралелног система власти у Србији, људима који никада нису свој ауторитет проверили на изборима, људима који долазе по приватним, а рекао бих и неким страним линијама, а који свакако не долазе из редова СНС-а?

Дакле, ко би од присталица СНС-а и СПС-а гласао за вас да је знао да ће Ана Брнабић бити председник Владе а Сениша Мали министар финансија? Па ретко ко и од оних који су чланови СНС-а и СПС-а. Они су гласали за нешто друго, а добили су ово.

Оно што је овде врло занимљиво и карактеристично јесте да се ви непрестано, и ја вас у томе апсолутно подржавам, позивате на то да је неко упропастио државу Србију пре вашег доласка на власт – ја се са тим

слажем, да се разумемо – и, ево, ви већ пуних шест година поправљате то што је неко пре вас упропастио.

Међутим, има ту једна ситница. Ко је то био пре вас? Да није био СПС, са којим сте сада у власти? Да није био Александар Вулин, са којим сте сада у власти? Да нисте и ви, оличени у Александру Вучићу 90-их, били на власти и упропаштавали ову државу? Па онда, они који су били од 2000. године наовамо и који са вама седе у власти, као Драган Марковић Палма, као Расим Љајић, јесу ли они упропастили беше ову државу па ви сада то поправљате? Чисто да грађани знају на кога тачно мислите кад кажете да су они пре вас упропастили.

Мислим да ви мислите и на одређене ваше садашње коалиционе партнере и у праву сте, потпуно сте у праву. Али ту долазимо до најзанимљивијег дела приче. Ваш кандидат за министра финансија господин Сениша Мали је симбол те власти против које се ви борите. Он је симбол те пљачкашке власти после 5. октобра, која је уништила домаћу привреду, домаће банкарство и све оно што је био економски домаћи интерес државе Србије.

Дакле, ако сте против жутог предузећа, како га називате, ако сте против те власти пре 2012. године, па како човека који је симбол те власти, који је био помоћник министра привреде 2001. године, који је био директор центра за приватизацију унутар тог министарства од 2001. до 2003. године данас предлагете, веровали или не, за шта – за министра за финансије? А ево фотографије из те 2001. године – Сениша Мали, Мирко Цветковић и Александар Влаховић тада на челу Министарства привреде и приватизације у Србији. Оне пљачкашке приватизације коју ви, са правом, истичете овде сваки пут да је била гробар српске економије. Молим вас да објасните прво вашим члановима, члановима СНС-а и СПС-а, зашто гробаре српске економије данас бирате за министре финансија.

Није ствар у томе, што се тиче лажних диплома и ту је господин Сениша Мали симбол ваше власти и треба да дође на ово место, јер ако се већ фаворизују они са купљеним дипломама и докторатима који су плагирани, он је одличан кандидат. Значи, и из тог угла гледано, он заслужује да дође на то место.

Ја сам већ рекао и поновићу, наш председник Владе Ана Брнабић је данас овде ухваћена како говори неистину, да у време када је господин Сениша Мали био на челу центра за тендере и читавог тог процеса приватизације од 2001. до 2003. године, значи комплетно законодавство пљачкашке приватизације, комплетна примена пљачкашке приватизације није дело нашег будућег министра финансија. Од председника Владе смо чули да он у то време није учествовао ни у каквој проблематичној приватизацији. Онда се испоставило да су у то време приватизовани

„Сартид“, „Вечерње новости“, „Керамика“ Кањижа, „Југоремедија“ и друге спорне пљачкашке приватизације. Ко је то радио? Синиша Мали.

Следећи пут, молим вас, када будете тражили одговорност оних који су уништили државу пре вас, да се јавите вашем будућем министру финансија.

Сада долазимо до следеће проблематике. Не бих се враћао на оних 300 универзитетских професора који траже да се поништи докторат Синише Малог, на све доказе који говоре о томе да ниједна комисија на нивоу Универзитета никада није формирана да провери његов докторат. Такође је неистина оно што је говорила председник Владе на ту тему. Оно што је важно јесте да је господин Мали заиста случај за тендере. Још из тог времена жутог предузећа он је заправо изучио како се организују тендери за новогодишње расвете, како за јелке од 83.000 евра. Значи, он је дошао припремљен на функције на које сте га ви поставили. Он је изучио школу у време ДС-а, а применио у пракси у време СНС-а.

Он је симбол те симбиозе бившег и садашњег вашег режима. Он зато треба да дође на место министра финансија, јер је то доказ онога што ми тврдимо, да се ништа у Србији није променило и да они који су раније владали и уништавали, ево их, долазе поново, владају и уништавају. Зато подржавам његов избор, јер ће то да разоткрије ваше лажи у смислу да сте донели нешто ново и ви сте сада нешто променили, а исти кадрови који су уништили државу сада су ваши кадрови.

Наравно, оно што је овде веома интересантно јесте када је господин Синиша Мали одговарао на питање од чега плаћа 60.000 евра годишње школарину својој деци и када је рекао да то финансирају одређени његови пријатељи из иностранства, што је легитимно. Имате пријатеље, они финансирају школарину ваше деце. Једино што нисте рекли ко су вам ти пријатељи, па бих ја волео да поставим питање – да није један од тих пријатеља и Станко Суботић Цане, један од оснивача СНС-а, коме сте иначе били консултант у његовој фирми „Футура плус“, ако се ја не варам, а ви потврдите да ли је то истина или није? Да није можда Станко Суботић Цане, који је био кривично гоњен за шверц цигарета у овој држави пре доласка на власт СНС-а, а по доласку СНС-а на власт напрасно ослобођен тих оптужби, можда извор политичке моћи преко које ви долазите полако на одређене функције у овом друштву, прво градоначелника Београда а сада министра финансија, мимо Српске напредне странке која вас никада није предложила ни на једну функцију?

Да бих то доказао, ево најбољег примера. Једино што смо чули од председника Владе као аргумент да ви постанете министар финансија јесте ваш резултат у Београду. А ја вам кажем, ви се стидите вашег градоначелника Београда, јер га нисте ставили чак ни на прво место на

локалној градској изборној листи за изборе у Београду, и сада га скидате са места градоначелника. Јер да је он добро радио, па ви бисте га ваљда оставили још један мандат, да заврши тај добар посао. Не, него сад ће он да оде са тог места на друго место, јер је добро радио. Па што сте онда ставили јавне личности, др Зорана Радојичића и друге на чело те листе кад сте имали тако врхунског градоначелника? Па зато што сте се стидели Сенише Малог и што сте се крили иза јавних личности. Иначе бисте назвали вашу локалну градску листу на изборима у Београду Српска напредна странка – др Сениша Мали, а нешто нисам видео да сте је тако назвали, јер нити је доктор, нити га хвалите и поносите се њиме, него се кријете иза јавних личности и, наравно, Александра Вучића.

Оно што је врло карактеристично у богатој биографији пљачкашких приватизација будућег министра финансија јесте једна од првих приватизација фабрике вагона „Братство“ из Суботице, коју је на један веома симпатичан начин у своје време продао, замислите коме? Свом оцу. Онда је та фирма после само неколико година пропала, а они извукли новац, дали хипотеке на одређене потенцијале те фабрике и обогатили се а вратили држави власништво над овом фабриком из Суботице. И то је само једна од стотина неуспешних приватизација у Србији. Сада човек који са својим оцем није могао успешно да води једну фирму коју је приватизовао на крајње сумњив начин за време док је био саветник, односно директор у Агенцији за приватизацију, нама треба да буде министар финансија, а фирму коју су приватизовали он и његова породица довео је до стечаја, поништења приватизације и враћања у државно власништво, да држава види шта ће са тим. Ја се надам да неће тако и када престане да буде министар финансија да нам врати државу Србију да ми видимо шта ћемо са њом након његовог мандата.

Овде је, наравно, било пуно речи о разним занимљивим стварима које се тичу богате биографије господина Сенише Малог. О томе да је имао 45 банковних рачуна, да се од тога 17 води на његово име а 21 на име његове супруге.

Просто, за шта вам, господине будући министре, треба 45 банковних рачуна? Чиме се ви то, је ли, бавите? Е, то је овако занимљива тема и о томе би могла да се каже која реч. Како сте, рецимо, 15. новембра 2012. године уплатили 67.000 евра у кешу на свој рачун, како је ваша супруга на свој банковни рачун положила 125.000 евра у готовини од 2006. до 2013. године а да никада нисте објаснили порекло ваше имовине, да никада нисте објаснили порекло тога кеша?

То је проблем државе Србије. Немамо закон о испитивању порекла имовине политичара и тајкуна који сте обећали пре шест година и, ево,

нема га. Зашто? Па зато што би први Синиша Мали морао да буде предмет испитивања порекла имовине и овог кеша.

Наравно, већ смо чули о офшор компанијама, о 24 стана у Бугарској. Истина, нисмо чули о ова три стана у луксузном комплексу „Оаза“ у центру Београда. Можда председник Владе може да нам каже нешто о томе откуд господину Синиши Малом три луксузна стана у центру Београда. Вероватно од плате градоначелника од 100.000 динара, претпостављам, или је можда, као ви, уштедео у међувремену па, као ви, купио стан од пола милиона евра на Дедињу, а плата вам само 100.000 динара, па ваљда враћате кредитну рату од 150.000 динара од те плате од 100.000 динара.

Дакле, хајде једном коначно да утврдимо порекло имовине политичара. Ево, ја први да будем предмет тог закона, па онда сви остали. Значи, хајде да видимо одакле, бре, вама политичарима паре, одакле вама министрима паре, одакле вама толике стотине хиљада у кешу које ви полажете у банку или, као што је лепо објаснио господин Синиша Мали, да је то његова супруга наследила од оца, нашла готовину у некој фиоци и у породичној заоставштини.

Па ко може да верује у те бајке, господине Мали? Ко може да верује у те бајке? Ви сте у своје време чак добили на поклон државно земљиште које је касније Привредни суд у Панчеву морао својом пресудом да врати држави, јер сте разним малверзацијама присвојили 10 хектара државног пољопривредног земљишта и почели да производите на њему.

Па чекајте! Хајде сви да присвојимо државно пољопривредно земљиште, да почнемо да производимо на њему. Или то могу само Синиша Мали и његова породица у овој држави?

Кажу – тајкуни. То је, иначе, један од мени омиљених политичких делова програма СНС-а. Каже председник Александар Вучић, у своје време – проблем у Србији представљају Мишковић и његови тајкуни. Онда, на прослави 25 година Делте на почасном месту поред Мирослава Мишковића препознајете ли ко је? Синиша Мали, будући министар финансија у Влади Републике Србије. Па чекајте, јесу ли проблем тајкуни и Мишковић? Ја не разумем више. Или је Мишковић добар, чим шаљете Синишу Малог, вашег главног човека, да седи на почасном месту на прослави Делта холдинга, или је Мишковић лош, па треба да заврши у затвору. Али не може и једно и друго. Не може Мишковић да служи за рекламу Александру Вучићу да се бори против тајкуна, а после тога да пошаље Синишу Малог на прославу 25 година Делта холдинга и да седи на почасном месту поред Мирослава Мишковића. Чекајте, људи, мало је шизофренично, признаћете.

Дакле, оно што је овде проблем, проблем је што је и наш председник Владе, уважена Ана Брнабић, пословала са Синишом Малим у своје време. Чак су имали и заједничку фирму *Energy and Innovation*, која је основана 2015. године са контроверзним београдским адвокатом Игором Исаиловићем, најповерљивијим адвокатом Синише Малог, који је учествовао у свим његовим пословним активностима. Дакле, они не само да су школски другови, Брнабић и Мали, они су имали и заједничке фирме, из којих су се сада повлачили да би глумили да немају никакве везе и да ми не можемо онда да откријемо порекло кеша који они полажу у банке. Не можемо зато што немамо закон о испитивању порекла имовине, који ви нећете да донесете већ шест година, али било би занимљиво да нам објасните те ваше заједничке пословне активности.

Или, рецимо, да нам објасните допринос Синише Малог, веровали или не, у десетинама управних одбора у којима је он седео, а и данас седи у десетинама управних одбора. Пазите ово, Синиша Мали председник Управног одбора у „Фијат аутомобили Србије“, председник Управног одбора у Комерцијалној банци, члан Управног одбора Клиничког центра Србије, тренутно председник Надзорног одбора компаније „Ер Србија“.

Господине Мали, па ви сте Супермен. Ви толико имате времена да можете да водите оволике компаније, да budete свуда председник управног и надзорног одбора, да радите приватно да бисте се обогатили.

Да вам ја, на крају, објасним зашто сте се ви вратили у Србију. Зато што у Србији може лакше да се краде него на Западу и не можете на Западу да се обогатите том брзином којом сте се обогатили у Србији. Зато сте се ви вратили, а не зато што волите Србију. Ви волите паре које могу да се опљачкају од овога народа и државе преко монопола оних који су на власти.

Немојте ми само причати о Београду и о вашим успесима у Београду. Ево да вам ја наведем пример, 295 милиона динара из текуће буџетске резерве Владе Републике Србије дато је за извршавање обавеза Града Београда услед смањеног обима прихода буџета у прошлој години. Три пута сте добили паре од Владе, у октобру 110 милиона динара, у децембру 185 милиона динара, плус сте добили колико стотина новозапослених и колико ванредне социјалне помоћи да бисте купили изборе у Граду Београду.

Дакле, то су ваши резултати и са тим се ја слажем. Значи, ја у вашу способност да дођете на власт и да са власти износите новац из разних монополских и политичких шема и комбинација не сумњам. Значи, из тог угла гледано, ви заиста треба да будете то за шта вас предлажу. Али, зашто ви то треба да будете, то је оно завршно кључно питање.

Ево фотографије насловне стране хрватског недељника Глобус са насловом „Синиша Мали, Вучићев број један“. Наиме, интервју који је са вама радио познати хрватски публициста Дарко Худелист када сте постали градоначелник 2014, а подсетићу шта је највећи од свих Срба, Александар Вучић, рекао о Дарку Худелисту: „Дарко Худелист није лажов. Дарко Худелист је, за људе који не знају, најпознатији хрватски публициста“. Е, у интервјуу тог најпознатијег хрватског публицисте ви сте рекли једну генијалну ствар, да сте ви постали председник, тј. градоначелник Београда захваљујући томе што вас је препоручио Андреј Вучић, брат Александра Вучића. Не СНС, не главни одбор, председништво СНС, него човек без функције. Зато, како сте ви у том интервјуу рекли: „Ствар је у томе што су Вучићев рођени брат Андреј и мој млађи брат Предраг, Пеђа, најбољи пријатељи и ја сам им увек помагао“. Добро, одлично, значи ово је контрауслуга. Аха, значи, сад сам разумео поенту зашто сте ви кандидат за министра финансија. Ви сте њима нешто помагали, па су они вама вратили тако што су вас поставили за градоначелника Београда и сада министра финансија.

Можда би председник Владе Ана Брнабић могла нешто да каже о Предрагу Малом. Боље него да ја о томе говорим.

Оно што је закључак приче, ви долазите из паралелног центра моћи у овој држави, ви не долазите из политичког система. Вас предлаже брат председника државе и шаље вас на одређене функције, чак не ни председник државе него његов брат, који је добар друг са вашим братом. Па су чак заједно добили батине од жандармерије на оној једној геј-паради на којој сте се појавили вас двоје заједно као присталице промоције идеологије хомосексуализма у Србији.

Кључно питање за крај јесте – где је ваш програм? Како ћете да решите проблем оштећених радника у пљачкашким приватизацијама за које сте ви одговорни? Како ћете да решите проблем банкарске пљачке и посебног кредита индексираних у швајцарским францима? Како ћете да решите проблем да наше паре из буџета коначно иду домаћој привреди и пољопривреди, а не страним инвеститорима? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Пословник, Александар Марковић.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Грубо је повређен члан 107, оба става која се тичу достојанства.

Дакле, дуже време, готово цео дан неки посланици очигледно користе то што Пословник, нажалост, не дозвољава Синиши Малом да добије реч и то користе врло упорно, врло јуначки и врло храбро износе све најгоре што им падне на памет о господину Синиши Малом, рачунајући на то да не може да добије реч да каже нешто у своју одбрану.

Мене то подсећа, имали смо ситуацију и када смо овде у холу гледали како организују некакве конференције за штампу, па ту праве неке макете, Вучићеве слике итд., па онда у одсуству Вучићевом свашта износе и свашта говоре, а онда када је Вучић дошао у Народну скупштину онда побегну куд који мили моји. Дакле, брзином светлости само нестану из Народне скупштине.

Међутим, мени је интересно оно махање папиром малопре. Биће да је то исти онај папир којим је махала једна посланица која припада Јеремићевом том тзв. клану. Очигледно да је у питању нека нова сарадња на помолу. Очигледно да је претходни говорник наљушио где је новац па сад покушава да се пошто-пото приближи Јеремићу. Подсетићу вас да је тако и нама покушавао да се приближи. Ја ћу сад због вас само да покажем.

Дакле, 27. априла 2016 – спремни смо за сарадњу са СНС-ом, Бошко Обрадовић главом и брадом. Како вам тад није сметао Александар Вучић, како вам тад није сметала СНС, како вам тад није сметао Андреј Вучић, како вам тад није сметао Синиша Мали? Стидите се.

ПРЕДСЕДНИК: Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хвала вам.

Морам да признам да сте ме доста изненадили овом опаском око Синишиног одела и начина облачења Синише Малог. Ја то нисам приметила и некако не знам како да протумачим то што сте ви толико пажње поклонили изгледу Синише Малог, али желим да вам кажем да ја лично подржавам све такве емоције. Сад сам обратила пажњу и стварно се лепо облачи Синиша, али нисам ја приметила то раније.

Такође да вас обавестим, ако не знате, да је Синиша Мали члан СНС-а, и не само члан, него и члан Председништва СНС, тако да не стоји то да људи не могу да нађу неког свог, далеко је то од тога. Али такође треба да научите и о томе да се препознају резултати и да им није најважније на свету само да ли је неко члан странке или не него како ради у интересу Србије.

Видим, опет сам се изненадила, и прошли пут или претпрошли када сам била у Скупштини, ви сте се и тада јако бринули о СНС, о гласачима СНС. Урадите ово – када би ваши гласачи знали, они не би гласали, да су знали да ће бити Ана Брнабић, они не би гласали, да су знали да ће бити Синиша... Мени је дирљиво да се ви опет бринете толико о СНС и гласачима СНС, али ми се поново чини, а то сам вам већ рекла, мој стварно, ево, најдобронамернији савет јесте да ви пробате да се бринете мало о својим гласачима и о својој странци, зато што се плашим да ћете нестати, а то није добро за демократију. Важно је да се фокусирасте на то.

Такође, да не делите СНС-у лекцију о томе како треба да излазе на локалне изборе, ко да буде носилац листе, ко да буде тим, како листа да се зове и тако даље, него, опет мој савет, питајте људе за савет шта да радите. То је један од начина да имате, на крају крајева, посланике у локалној скупштини.

И сами сте рекли, што се тиче стечаја и Агенције за приватизацију. Ви сте један од ретких који је јасно рекао – није Сениша био директор Агенције за приватизацију него Центра за тендерске приватизације. Ту сте у праву. И онда сте почели да причате о спорним приватизацијама „Сартида“, „Југоремедије“ и тако даље, али можда не знате да су то биле приватизације аукцијом или из стечаја, које никакве везе нису имале са тендерским приватизацијама које је као директор Центра за тендерске приватизације водио Сениша Мали. Ето, само погледајте то.

Запањила сам се да Сениша Мали и ја имамо заједничку фирму. Данас сам схватила да имам фирму за коју нисам знала да имам. Ја ћу отићи вечерас кући и проверићу тачно...

Сениша када смо направили фирму?

И колико је профитабилна, ја не знам, али питаћу вас. Молим вас да ми пошаљете информације о фирми заједничкој коју имам са Сенишом Малим, пошто никада у животу нисам направила фирму са Сенишом, али у реду, нема везе, способан је, верујем да ће нашој фирми бити добро.

И управни одбори и надзорни одбори, све које сте поменули, а који пишу транспарентно у биографији Сенише Малог... Морам да вам кажем да, кад се ствари стављају у биографију, оне нису све у исто време. Дакле, када прочитате нечију биографију и кажете тај човек је завршио основну школу, средњу школу, факултет, магистрирао и докторирао, није то све у исто време. Е, тако Сениша Мали није био у исто време председник Управног одбора „Комерцијалне банке“, Клиничког центра Србије, Надзорног одбора „Ер Србија“.

Ја верујем да ви то знате, него опет за вашу добру причу некако то не иде у прилог, па онда хајде да натрпамо све то скупа. Мислите можда ће мене мрзети да вам одговарам на све, али као што сам вам рекла и пре подне, неће ме мрзети. Седећемо овде колико год треба да објасним грађанима Републике Србије о чему се у ствари ради. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Народни посланик Александра Томић, право на реплику.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Оно што је важно данас рећи то је да претходни говорник, у ствари, не разликује како функционише Скупштина града а како функционишу политичке странке. Политичке странке у својим органима имају главни одбор, председништво и скупштину странке. Господин Сениша Мали је

члан Председништва СНС. Њега никако не можете да ставите у контекст тога да је по природи ствари дошао да буде градоначелник и изабран у Скупштини града на тај начин што је политичким неким декретом донета одлука. Градоначелника бирају одборници Скупштине града. Довољно је било да добије 50% плус један глас и да га изабере одборници Скупштине града за градоначелника.

Према томе, то је једно непознавање политичког живота у ком се налази претходни говорник који је желео и неколико пута апострофирао СНС коментаришући да ли неке одело лепо стоји или не стоји желећи да га увреди на најгори могући начин па да га поистовети са одређеним мафијашима, али нама је врло интересантно како неки библиотекар из Чачка доноси такве коментаре овде у Скупштини са жељом да се облачи као руски тајкун.

Али вам та идеја никада неће проћи, управо зато што не постоји начин да ви преварите грађане Србије. Они знају да сте ви били са Ђиласом и 2012. године, знају да ћете бити и сада, знају да ћете узимати и од Американаца и од Руса оно за ваше пројекте, варати људе у Хиландару зарад пар хиљада евра. Људи знају, једноставно, да их варате и никада неће дати подршку за такву политику. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Ђорђе Милићевић.

Изволите.

ЂОРЂЕ МИЛИЋЕВИЋ: Захваљујем, уважена председнице.

Поштована председнице Владе Републике Србије, господине Мали, даме и господо народни посланици, најпре желим да кажем да мислим да је јако важно да ову данашњу расправу, имајући на уму пре свега важност и значај теме о којој говоримо, покушамо сви заједно да преведемо са терена политиканства на терен демократске расправе и демократског сучељавања мишљења и аргумената.

Нико не спори, легитимно је право сваке политичке опције, посланичке групе, да износи своје политичке ставове, да износи одређене политичке оцене на различита питања, али две ствари су овде апсолутно неспорне. Прва ствар, када је реч о политици Владе Републике Србије која је много пута данас спомињана. Дакле, грађани Србије су јасно одредили и потврдили политику Владе Републике Србије у низу изборних циклуса који су иза нас. С друге стране, када је реч о резултатима рада градске власти у Београду у периоду од 2014. године до 2018. године, када је реч о резултатима рада Синише Малог као градоначелника, грађани су рекли шта мисле на београдским изборима, који су такође не тако давно одржани.

И када је реч о Републици и када је реч о Београду, грађани су рекли да желе политичку стабилност и политику континуитета. Ми данас

говоримо о једном од, уз дужно поштовање свих осталих ресора, најзначајнијих ресора у Влади Републике Србије и не бих на поједностављен начин гледао на ову данашњу расправу. Ово је прилика да говоримо о кандидату за министра финансија, надам се и будућег министра финансија, о његовим референцама, о резултатима рада. Ово је прилика да говоримо свакако и о резултатима рада Владе Републике Србије када је реч о реформским процесима који се у Србији спроводе од 2014. године, али ово је прилика да говоримо и о циљевима које Влада у области економије и финансија жели да постигне у наредном временском периоду.

С друге стране, зашто да не? Ово је прилика да кроз демократску расправу и сучељавање мишљења још једном сагледамо постоји ли алтернатива реформском курсу Владе Републике Србије, постоји ли пут којим Србија у области економије и финансија треба и може да иде у наредном временском периоду, пут који ће бити гарант бољег и бржег економског и привредног раста и отварања нових радних места и бољег животног стандарда, а да то није оно што сте и ви, госпођо Брнабић, рекли, пут који би био списак лепих жеља, пут који би лепо звучао, а ако би се реализовао, то би био пут који би водио ка финансијском краху и ка финансијском банкроту.

Социјалистичка партија Србије је део владајуће коалиције. Ми делимо вредност и одговорност када је реч о раду Владе Републике Србије. Наравно, подржаћемо предлог кандидата за министра финансија пре свега због резултата које је кандидат постигао обављајући функцију градоначелника Београда. Када кажем резултате, мислим на финансијску консолидацију Београда, мислим на финансијску консолидацију јавних предузећа, јавно-комуналних предузећа. Београд је данас, као што је и премијерка рекла у уводном излагању, најпривлачнија инвестициона дестинација у овом делу Европе и то је оно што је за нас најважније.

Друга ствар, подржавајући предлог кандидата за министра финансија ми још једном желимо да дамо јасну и недвосмислену подршку Влади Републике Србије у спровођењу реформских процеса, у резултатима који су видљиви и препознатљиви и које грађани вреднују на прави начин. Наравно, имате нашу пуну подршку у циљевима које Влада жели у наредном периоду да реализује када је реч у области финансија и економије, јер знамо да од реализације ових циљева зависи реализација бројних других кључних циљева, прокламованих циљева Владе Републике Србије.

Србија не сме, свакако, да пропусти шансу да се развија, реформише. Када говоримо о финансијама, економији, фискалној дисциплини, кључне речи у периоду који је пред нама морају бити

реформе, раст, развој, модернизација и промене. Ми препознајемо искрену решеност и спремност Владе Републике Србије да настави да поправља све оно што није било добро у области економије и финансија, да води једну активну политику, активну политику у смислу да иде у сусрет проблемима, да их на прави начин сагледава, да нуди одговор на решења, реална решења која ће бити у најбољем интересу грађана Србије.

Наравно, важно је увек подизати лествицу, увек на нове задатке постављати нове задатке, пре свега када говоримо о сектору који ћете водити у наредном временском периоду. То је важно за будућност Србије, јер суштина је будућност Србије. Том суштином од 2014. године, када су постављени темељи реформских процеса, нико се није бавио на овако одлучан и храбар начин. Ова Влада је као владајућа коалиција делима, храбрим и одлучним економским мерама, али непопуларним, показала да је ту не због странака које чине владајућу коалицију, рејтинга странака које чине владајућу коалицију већ, пре свега, због грађана Србије.

Оно што је за нас суштински најважније јесте да Србија наставља снажно економски да напредује, да уложени труд, рад, енергија и посвећеност дају видљиве и позитивне резултате, да реформски процеси чији су темељи, као што сам рекао, постављени 2014. године и чији резултати су увек у континуитету позитивни и изнад циљева који су постављени за текућу годину врло јасно говоре у прилог констатацији да реформски курс Владе нема алтернативу, дакле реформе, да би Србија пре свега у економском смислу била здрава земља.

Јавне финансије су сигурне и стабилне и после дужег временског периода ми са оптимизмом и са сигурношћу можемо гледати на период који је пред нама. Када је реч о периоду који је иза нас, од тренутка започињања реформских процеса, од 2014. године до данас ми смо убеђени да је најтежи период прошао, да је најтежи део посла одрађен. Оно што је сада важно јесте, по нашем мишљењу, исправите ме ако грешим, да на прави начин извлачимо корист од тога у будућности, али да чувамо тешко стечена фискална достигнућа и да подржимо све оне иницијативе које подстичу раст и развој.

За нас је веома важно да смо два циља у потпуности реализовали, а то је смањење дуга у БДП-у и смањење буџетског дефицита. Прошлу годину је Србија завршила са суфицитом, планирани дефицит испод 1% на нивоу најразвијенијих земаља света у овој години, на 43. месту на Дуинг бизнис листи. Непосредно пред започињање реформских процеса били смо на 91. месту у десет земаља по успешности спроведених реформских процеса у Србији и то је нешто што препознају и релевантне међународне финансијске институције. То је нешто по чему је Србија

поштована и уважавана и то јесте нешто што данас отвара врата Србији и широм света.

Данас се говорило и о економским показатељима и параметрима и ред је да их споменемо. Када је реч о просечној нето заради за март, она је износила 418 евра, док је у истом месецу 2017. године износила 386 евра. Када је реч о незапослености, стопа незапослености је смањена са скоро 26% на данашњих око 13%, а незапосленост међу младима са око 51% на око 33%. Реалан раст БДП-а у првом кварталу 2018. године у односу на исти период претходне године износио се 4,5%. Минимална цена рада у 2016. години била је 121 динар, у 2017. години износила је 130 динара, а од 1. јануара 2018. године минимална цена рада износи 140 динара нето.

Када је реч о повећању плата и пензија, о томе ћу још неколико реченица у наставку, али суштина је у томе да, што је нижа пензија, већи је проценат повећања.

Јавни дуг смањен је са 74,7%, колико је био 2015. године, на 59,9% ове године. По оцени „Фајненшал тајмса“ Србија је на првом месту глобалног индекса конкурентности у привлачењу страних инвестиција. Стране директне инвестиције су у Србији прва два месеца ове године износиле 436,9 милиона евра, што је 21,8%, дакле скоро 22% више него у периоду прошле године. Дефинитивно политичка и економска стабилност, уз подстицајне мере које нуди Влада Републике Србије, уз ефикасност када је реч о бирократској процедури чине Србију једном од најатрактивнијих земаља у овом делу Европе када је реч о инвестицијама.

Малочас сам рекао да је Србија напредовала са 47. на 43. позицију Дуинг бизнис листе, а непосредно пред започињање реформских процеса, са постављањем темеља реформских процеса у Србији, била је на 91. месту. Индустијска производња је у марту 2018. године већа за 4,1% у односу на март 2017. године и већа је за 6,8% у односу на просек 2017. године. То су неки статистички подаци и параметри.

Оно што је за нас важно јесте да Србија мора остати посвећена унапређењу инвестиционе и пословне климе и Србија мора да настави реформски курс, да настави са започетим структурним реформама.

Захваљујући пре свега храбрим и одлучним али непопуларним економским мерама, ми данас, као што смо чули у уводном излагању председнице Владе, имамо здрав систем. Здрав систем, који је заснован на реалним основама, здрав систем који је заснован на животу и на економији а не на политикантству и списку лепих жеља. И данас је потпуно јасно да смо били у праву у тренутку када смо говорили о започињању реформских процеса у Србији, да не треба на поједностављен начин гледати на реформске процесе у Србији у смислу – отимате грађанима нешто. Не, то су биле мере које се тичу будућности Србије, будућности сваког грађанина

Србије и то су, са сигурношћу данас можемо рећи, мере које се односе на уопште очување јавних финансија и, понављам, будућности сваког грађанина Србије, повећање на основу добрих економских показатеља.

Данас имамо добар основ, стабилан основ за повећање пензија и плата, повећање које је засновано на реалним и здравим основама, дакле рационално и домаћински се располаже оним што се зарадило. Када неко каже да се издваја премало за пензионере, можда је тако, али било би неодговорно и неозбиљно да се издваја више из буџета а да имамо минус у државној каси. Ми имамо повећање, а имамо плус у државној каси. Дакле, кроз један, рекао бих, одговоран и озбиљан приступ, говорим о повећању пензија у Србији, дошло се до најбољег решења. Не смемо да се вратимо на период који је иза нас када је реч о економским показатељима и параметрима и ово је један уравнотежен приступ који штити оне пензионере са најнижим пензијама у Србији, али на другој страни има одговоран однос, задржава одговоран однос и према оним пензионерима који имају нешто већа примања.

Добро је чути мишљење релевантних међународних финансијских институција, добро је да ММФ на прави начин сагледава резултате реформских процеса у Србији, да их на прави начин вреднује и препознаје, али приликом доношења оваквих одлука ми ипак морамо водити рачуна о ономе шта је интерес грађана Србије. Зашто то кажем? Па, чини ми се да, да смо у потпуности испоштовали став ММФ-а, не бисмо имали снаге да вратимо све онима којима су смањене пензије а да, на другој страни, сачувамо социјално одговоран однос према пензионерима са најнижим примањима.

На самом крају, још једном, наравно, подржаћемо предлог кандидата за министра финансија.

Поштована председнице Владе, нажалост, тачно је, некада се осећамо да се налазимо, уз дужно поштовање, у редакцији некаквог таблоида а не у Народној скупштини Републике Србије. И не бира се министар финансија путем Твитера и друштвених мрежа, већ на основу резултата. Ми резултате поштујемо и зато дајемо подршку. Сматрамо да у ери дневнополитичких дешавања, свакодневних покушаја неких наводних афера свако треба да ради свој посао. Важно је да су ти резултати видљиви и важно је да их грађани Србије на прави начин вреднују. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Александра Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Уважена премијерко, поштоване колеге народни посланици, данас имамо прилику да поставимо неколико питања када је тема дневног реда избор министра финансија. Мислим да је та питања и сама премијерка отворила када је презентовала предлог који се односи на господина

Синишу Малог, а односи се на то шта квалификује кандидата за обављање овако важне функције, а друго је шта га чека и шта је то што треба да ради будући министар финансија.

Када говоримо о томе шта квалификује господина Синишу Малог, онда су то, пре свега, резултати. О тим резултатима смо имали много тога да чујемо, пре свега да је преполовљен дуг када говоримо о Скупштини града, да су консолидоване финансије када је у питању буџет града Београда, када је у питању смањење дефицита да је он четири пута мањи, када је у питању смањење незапослености треба рећи да је за протекле четири године 25.500 људи запослено у Београду, тако да та стопа незапослености пада великом брзином.

Када је у питању промена инвестиционог амбијента, много тога се променило. Значи, прво причамо о грађевинским дозволама које се издају у рекордних 12 дана, али треба рећи да је у прошлој години, само у 2017. години, издато грађевинских дозвола у вредности од једног милиона квадрата. Оно што треба рећи јесте да број квадрата грађевинских дозвола који је издат у претходне четири године чак достиже рекордну цифру од два милиона квадратних метара.

Говоримо и о томе да постоје резултати када су у питању стратешки пројекти, као што је изградња „Икее“, као што је пројекат „Београд на води“, који је покренуо комплетну привреду Србије, али говоримо и о отварању производних капацитета фабрике „Меита“ у Обреновцу и говоримо о томе да најзад научно-технолошки паркови добијају своју праву намену, институције које треба да окупе на једном месту младе, онај туст мозгова, и знање, и да покушају да се ставе у функцију привреде Србије.

Очито је пошло за руком градоначелнику и његовом тиму Града Београда да сада 64 фирме раде и праве добит од чак 14 милиона евра годишње. То су цифре којима треба грађани Србије да буду задовољни, али и да млади људи који завршавају факултете добију информацију и поруку о томе да држава мисли на њих и да је много лакше радити овде са својим колегама у научно-технолошким парковима. Наравно, имамо у најави и изградњу новог научно-технолошког парка у Борчи и то је била једна од најави стратешких пројеката Града Београда у будућности, у сарадњи са Кином, односно са представницима њихових универзитета, која треба да запосли 10.000 младих стручњака.

Оно што је важно рећи јесте то је да се господин Синиша Мали показао на овако захтевним задацима када је у питању буџет, а буџет Града Београда чини 40% буџета Републике Србије. Значи, ако поред толиких дугова... Наравно, увек постоји замена теза, и то је био покушај на тој седници када је господин Вујовић говорио о јавном дугу, и колики је

стварни дуг и колики је јавни дуг, увек постоји ту замена теза и покушај појединаца из опозиционих партија да прикажу да неко лаже у свему овоме, али бројке не лажу. Значи, дугове је неко морао да врати. Београд је морао да врати трудницама новац, морао је да врати и да уплати социјална давања. Град Београд је морао из буџета да исплати локалним самоуправама којима дугује те паре, морао је да плати камате на кредите које су подизали они који су водили једну неодговорну политику.

Српска напредна странка је и у буџету Републике Србије и у буџету Града Београда ушла у празну кућу. У тој празној кући није било ничега. Остали су само дугови, остали су кредити и више није имала где да се задужује.

Значи, поента свих економских реформи и фискалне консолидације је била у томе да морате својим законским актима, креирањем новог амбијента да створите могућност да страни инвеститори пожелеле да дођу у Србију и да улажу и да на одређени начин сведете трошкове на једну разумну меру да бисте добили буџет из кога онолико колико приходујете можете и да потрошите.

Када говоримо о макроекономским показатељима, то је један амбијент који чека министра финансија. Овај министар финансија долази на уређене финансије које су захтевале четворогодишњи свакодневни мукотрпан рад Владе Републике Србије на челу са господином Вучићем. До тада, док господин Вучић није дошао, резултати нису ни постојали.

Значи, прича о банкроту није нека искреирана прича која се дешавала негде тамо, него се дешавала свакодневно овде у Србији, у нашим животима, у нашим новчаницима. И то су сви знали. И оних 400.000 људи што је остало без радних места у фирмама које су биле у приватизацији и у стечају, и оне које су биле у тзв. реструктурирању, али знали су и они који су изгубили посао због тога што нису имали где да се запосле јер једноставно држава је финансирала све привредне активности у држави. То је због тога што је дала буџет Републике Србије на управљање тајкунима. Тако функционишу државе које не постоје у систему функционисања примене закона које доноси Народна скупштина и када владе и министре постављају тајкуни а не народни посланици Републике Србије.

Оно што је важно рећи када су у питању макроекономски показатељи, то је да је 2016. година завршена са растом од 2,8%. Тачно је да је економски раст за 2017. годину био много мањи, 1,9%, али нећемо да заборавимо да су климатске промене довеле до тога да је у енергетском сектору дошло до великих трошкова, да је у пољопривреди због велике суше дошло до великих падова. Поред свега тога држава је завршила буџет са суфицитом од 33,9 милијарди динара.

Сада, у 2018. години ми имамо, до 1. маја, раст од 4,5%. Шта то показује? То показује да се Србија нашла заједно са четири државе које су чланице ЕУ раме уз раме по привредним активностима. То показује да је на првом месту Мађарска, затим иде Словачка, затим Чешка и онда Србија. Значи, велики помаци су у овом делу учињени. Дакле, 12,1 милијарда евра је оно што се подразумева као суфицит. Значи, више смо приходовали него што смо расходовали.

Наравно да Србија има јако велике проблеме који су остали из оног времена када су били на власти ови који нам данас спочитавају како треба држава и буџет да се воде. Остали су многи трошкови за плаћање судских пресуда које су донесене због тога што је једна неодговорна власт водила државу и није марила за то ко ће плаћати овакве дугове. Остали су многи дугови када говоримо о различитим издвајањима за одређене категорије друштва. Оно што је важно јесте да је то заустављено. Заустављено је тако што је уведена пореска дисциплина, што су отворена нова радна места, нове фабрике које дају нову вредност, и оно са чиме ће министар финансија у будућности морати да се суочи то је да има пред собом реализацију великих стратешких пројеката као што је стварање услова за почетак изградње метроа, затим стратешки пројекти за које мислим да је већ готова одређена техничко-технолошка документација када говоримо о изградњи система за управљање отпадом, за управљање отпадним водама, јер се то налази у буџету за 2018. годину у вредности од 450 милиона евра. Затим треба да се ухвати укоштац са наставком европских интеграција из области финансија. Када је у питању Поглавље 32, то је екстерни надзор, надзор над јавним финансијама.

Оно што је Влада Републике Србије донела 2015. године, када је премијер био господин Вучић, то је програм управљања јавним финансијама из фондова ЕУ и тај програм економских реформи које је господин Вујовић започео и померио границе, који говори управо о томе да су Министарство финансија, Одбор за финансије, ДРИ заједно на том задатку, да имамо померање када је у питању отварање ка јавности, трошење јавних средстава управо због тога да би се увела строжа дисциплина када су у питању јавне финансије и имамо онај део када је у питању реформа пореске управе, где ће сигурно велики број јединица, када је у питању пореска управа, бити реорганизован. То ће бити један веома захтеван посао, али ми смо навикли и као држава на високе лествице, велике задатке.

Мислим да се досада показало, госпођо премијерко, да све те задатке можемо да носимо без обзира на тежину.

Биографију не бих понављала, зато што смо имали прилике много да чујемо, али оно што је најважније рећи јесте да је, када је у питању

докторат и када је у питању тема плагијат, једноставно, понављање таквих тема да би се успоставила нека лаж, зато што докторат, пре него што дође на саму одбрану од стране саме комисије мора да прође два пута, минимум, наставничко веће и једном сенат универзитета. Па, ако су сви професори наставно-научног већа и сената рекли да то није плагијат и пустили кандидата да одбрани тај докторат, онда сигурно не може да донесе одлуку да постоји плагијат. Може да се деси да постоје одређени делови у смислу тога да техничко-технолошки није урађена нека фуснота, али то не представља никакву врсту плагијата.

Према томе, ако је један професор Београдског универзитета који се не слаже са чињеницом да нешто није плагијат, наспрам великог броја професора, меродаван да доноси у јавности такву одлуку, онда то показује да су одређене афере заиста плаћене да би се у јавности нон-стоп вртеле и то је покушај да се омаловажи појединац који је управо као Сениша Мали.

Мислим да је највећи проблем у томе што је он заиста квалитетан и као кадар и као човек и способан да ради и да се носи са великим задацима. Имали смо прилике од страних инвеститора то да чујемо, да никад нису имали ефикаснијег, вреднијег и образованијег градоначелника који има заиста систем доношења одлука на врло један креативан, ефикасан начин. Због тога ми данас имамо 104 хотела у граду Београду а у време 2012. године радило је свега 64.

Према томе, једноставно, када говоримо о кандидатури господина Сенише Малог, треба рећи да је добар предлог, да подршку свих посланика СНС има не само зато што је члан председништва СНС, него зато што је најквалитетнији за такву једну позицију. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Прелазимо на листу.

Први говорник је Муамер Зукорлић. Није ту.

Реч има народни посланик Владимир Ђурић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Хвала.

Данас нам Влада кандидује господина Сенишу Малог за министра финансија износећи референце из његове биографије и успехе у вођењу Београда, али успеси у вођењу града и вођење фискалне политике државе нису исто и позивање на поверење које је на име вођења града добијено од бирача није довољно, баш као ни референце на селективно изнету биографију. Ништа од тога није план будућег министра. А изазови који очекују министра, могу се наћи, рецимо, у анализама Фискалног савета.

Јако мало смо чули о плановима како ће се на те изазове одговорити, а ја ћу изнети неке од њих, кључне изазове како у наредних пет година одржати буџет у фискалном балансу како би се смањили фискални ризици

и подстакао привредни раст, јер иза успеха фискалне консолидације не стоје планиране економске политике, уштеде и реформе, већ снажан раст јавних расхода и зато не можемо бити упоредиви са фискалним консолидацијама у Румунији и балтичким земљама ранијих година.

Трајније резултате дају оне фискалне консолидације које су засноване, пре свега, на структурном смањењу јавних расхода, а не оне које су засноване као наша, на расту јавних прихода. Поред тога, велике позитивне ефекте дугујемо и спољним факторима, као што су пад цена сировина нафте и гаса, што се већ сада показује као потенцијални фискални ризик, с обзиром на то да цене иду горе, на 80 долара по барелу, уз релативно јак долар.

Резултате дугујемо и паду каматних стопа и опоравку еврозоне, али успеси које сте засновали на повољности економских циклуса су неodrживи зато што ефекти ишчезавају када се повољне макроекономске околности преокрену.

Фискални савет скреће даље пажњу да нам је и кредитни рејтинг у зони шпекулативног и неинвестиционог, те се због тога задужујемо скупље од земаља у региону. Можете рећи да је по нашем законодавству офшор законом дозвољен, али ћемо због тога имати лош кредитни рејтинг и морати планирати скупље задуживање и мањак инвестиција због тог шпекулативног и неинвестиционог рејтинга који нам дају и стандарди Пури и Мудиз и Фич.

Раст БДП-а у 2017. години је само 1,8%, на супрот 4,5% у региону. Суша и ЕПС јесу узели око један процентни поен, али без тога би било недовољно. Инвестиције су нам на нивоу од свега 3% БДП-а и оне изостају због лошег правног амбијента и недовољне владавине права. Јесмо напредовали на Дуинг бизнис листи због процедуре издавања грађевинске дозволе, али смо на листи Ворлд цастис пројекта назадовали због нарушавања правног амбијента.

Мере штедње су кроз смањење плата и пензија пре свега осетили грађани, а планирано смањење запослених у општој држави такође је изостало, 28.600 стално запослених је отишло, али је зато дошло 16.200 запослених по уговорима на одређено време, тако да је нето ефекат никакав у односу на план од 75.000, те је терет понео приватни сектор.

Субвенције и даље представљају основни стуб политике привредног раста и финансирања инвестиција. Кандидат за министра финансија, као носилац IFA лиценце, требало би да зна да на неразвијеним финансијским тржиштима постоје разноразни други модалитети финансирања поред субвенција – „прајвет аквити“ фондови, алтернативни инвестициони фондови, „венчер капитал“ фондови. Лепо би било чути може ли се то очекивати у Србији и зашто тога у Србији нема.

Такође, заснивати привредни раст на великим очекивањима од ИТ сектора исто мислимо да је лепо али недовољно, јер тај ИТ сектор у БДП-у учествује са свега 1,8% а у извозу са свега 3,8%. Оно што Фискални савет препоручује у погледу фискалне политике за наредне године јесте – релаксирати јавне расходе, благо их повећати уз смањење пореског оптерећења привреде. Напросто, искористити повољну конјуктуру да се подстакне привредни раст. Плате и пензије повећати у складу са номиналним растом БДП-а, наставити са смањењем јавног дуга, и последично и трошкова камата, и укинути отплате за активирање гаранција, а све то захтева реформу јавног сектора која је досада изостала.

Овако генерисан простор у буџету предлаже се да се искористи за смањење пореског оптерећења на рад, пре свега на најниже зараде, за повећање инвестиција у јавну и комуналну инфраструктуру, па рецимо за повећавање инвестиција у заштиту животне средине где смо добили оцену потпуне неусаглашености у процесу приступања ЕУ са преко 3.500 дивљих депонија, са свега 25% одлаганог отпада по ЕУ стандардима, где смо негативан европски рекордер по прикључењу на канализациону мрежу и где је потребно обезбедити 600 милиона евра инвестиција, што је 1,5% БДП-а и за шта би било јако лепо чути план како ће се кроз буџет намаћи средства за тако нешто.

Поред овога, очекујемо и неке коментаре везане за Акциони план, из децембра 2017. године, за спровођење програма трансформације Пореске управе, који је још у јуну 2015. усвојен, где је речено да постоји нерационална мрежа од 178 филијала, одсуство савременог и свеобухватног ИТ система за праћење пореских обвезника на анализу ризика, неодговарајућа структура и професионални профили запослених, превише непореских споредних функција и превазиђене пословне праксе. Од те, такве Пореске управе се очекује да настави повећане фискалне приходе, за које Фискални савет каже да су ипак били једнократног карактера.

Ово су неки изазови за које имам на располагању време Посланичке групе да их изнесем. Нажалост, мало тога смо чули данас у овој расправи осим референце на селективну биографију. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

Реч има народни посланик Иван Манојловић.

Изволите, колега.

ИВАН МАНОЈЛОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважена председнице Владе, драге колеге народни посланици, на почетку, председнице Владе, заиста желим да вам честитам на изузетним резултатима које сте постигли за нешто мање од годину дана и тиме доказали одличну одлуку председника

Републике, господина Александра Вучића, да вама повери мандат за састав Владе.

Помно сам пратио и питања посланика опозиције и ваше одговоре и, ето, нисам могао а да се не сетим поново оне народне да паметном човеку значи и глупо питање а да глумом човеку не значи ништа ни паметан одговор. Заиста је тешко објаснити онима који су са лошом намером данас овде, али због грађана Србије хајде да погледамо Србију данас.

У првом кварталу 2017. године остварен је суфицит републичког буџета у износу од шест и по милијарди динара. Србија је побољшањем микроекономског амбијента и отклањањем спољних и унутрашњих неравнотежа повећала отпорност на екстерне токове. Данас се води озбиљна, данас се води одговорна политика у интересу грађана Србије и заиста потпуно другачија од оне политике која је била када су говорили да је светска економска криза шанса за Србију и да ће Србија процветати у том периоду, у том њиховом периоду власти, а Србија је тада била – никада горе.

Смањен је фискални дефицит. Пуна је покривеност текућег дефицита платног биланса. Знатно је побољшано и тржиште радне снаге. По први пут у новијој историји имамо предвидиву и фискалну у монетарну политику и то је реалност. О томе говоре заиста егзактни подаци, о томе сте говорили много пута и ви и моје колеге, али о томе говоре и најзначајније светске институције, попут Светске банке, ММФ-а и осталих еминентних институција. О томе говори и све већи број страних инвеститора који врло радо улажу у нашу земљу, а подсетићу да је до 2012. године страни инвеститор био имагинарни појам.

Та реалност је различита од ове демагогије коју пласирају посланици у опозицији у покушају да обману грађане Србије. Сваког дана видимо кроз медије да они говоре о некаквом њиховом организовању, о некаквим фронтovima да се уједине. Против чега, против кога да се уједине? Против оваквих резултата, можда, које Србија данас има?

Грађани Србије, на сву срећу, врло добро могу да препознају труд и рад и да га раздвоје од оних који су владали до 2012. године и опљачкали ову државу и оних чије финансијере ових дана хапсе широм света, а који су се о трошку државе разметали по Америци. Критикују данас неки који више ни сами не знају како им се зову посланичке групе, ни којој странци припадају, ни ко им је више председник политичке опције.

Зарад грађана Србије цитираћу само једну реченицу коју је недавно изговорио господини Милер, иначе потпредседник Светске банке за Европу и Централну Азију, који је рекао: „Србија је остварила запажене

помаке на путањи којом је кренула пре неколико година и потребно је да настави позитивне прогресе“.

Србија сада боље него икада има увид у реалне могућности развоја. То нисте рекли ни ви, ни господин Александар Вучић, ни ми из СНС-а. Ово говоре водећи светски стручњаци о Србији на основу свих позитивних резултата и поверења које сте оправдали.

Убеђен сам да је и ова ваша одлука, између осталог, да за министра финансија предложите господина Синишу Малог, заиста одлична.

То је човек који у свом раду има конкретне резултате, о којима смо слушали у току ове дискусије, не желим да их набрајам, нарочито јер човек има изузетно пуно квалитета, човек који је био најбољи студент генерације на Економском факултету у Београду, а на листи говорника, ето, на сву срећу, имаћете и оних који ће говорити после мене а који немају ништа завршено од школа, или неке који имају завршене школе за које ни дан-данас нису нашли за сходно да кажу где су их завршили. То је човек који је након факултета магистрирао у САД-у и сврстао се међу 10% најбољих студената у САД-у, а потом и докторирао. Несумњиво ће наставити рад на смањењу јавног дуга и његовом враћању у одрживе оквире.

На основу свих тих квалификација вашег предлога и само чињеница да је преполовио дуг Града Београда и смањив буџетски дефицит Града Београда четири пута сматрам да је довољна да само она господина Синишу Малог препоручује сама по себи за место министра финансија.

Влада је од 2012. радила напорно и успела је да постави темеље за одрживе и здраве јавне финансије. Оваквим резултатима могу да се противе само они, ето, данас, који су против наше државе и којима није у интересу њен напредак, а којих је, на срећу, мањина у овој сали.

Стога, у име мојих колега из Српске напредне странке и своје лично име, желим да вам пожелим пуно успеха у даљем раду и да онима који мрзе добре резултате дате разлога овде да их мрзе још више, а грађани Србије ће бити срећни због тога. Умеће да се радују и да цене резултате који из дана у дан подижу њихов стандард. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Мариника Тепић. Није ту.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, ја ћу се осврнути на оне чувене приватизације и рећи да у то време Мирко Цветковић није био директор Агенције за приватизацију, да је био Деда Мраз, да мој колега пољопривредник ЗЖ није био премијер, да је он тако био негде на „Рубину“, отприлике тамо је нешто радио, да Ђелић није био министар

финансија, да Влаховић није постојао и да је све спало на петог чиновника. Цео грех је сваљен овде на петог чиновника.

Говорено је о офшор компанијама. Ево једне офшор, али се не ради о офшорки која је увећавала национални доходак радећи негде напољу, већ о оној која је исисавала, претеча исисоваца, која је исисавала паре одавде. Ради се о винарији мог колеге З.Ж., који се очигледно заменио па ми побегао са ражња. То су они чувени зечеви. Дакле, каже овако – *Vinod Ventures, Wickhams Cay, Tortola, Road Town*, Девичанска острва, решење, Винарија ЗЖ из Крчедина. Дакле, то је винарија која је добила 525.000 евра и послала их на Девичанска острва и мислим да свака критика оних који прескоче ово није на месту.

Остало време уступам мом колеги. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована премијерко, пажљиво сам гледао колики труд и напор током данашњег дана улажете да оправдате Сенишу Малог. Имам утисак као да седите на оптуженичкој клупи и да сте ви његов адвокат, а то је зато што за министра финансија предлагате човека који је донео, односно понео са собом пун кофер афера. Да ту седи министар Вујовић, који је отишао из непознатих разлога, не бисте имали потребе да улажете толико енергије нити бисте имали оволико питања о аферама на која сте данас морали да одговарате у име Сенише Малог.

Али господин Вујовић очигледно није био спреман да учествује у нечему на шта сте га ви терали, односно вероватно терали, у неким радњама које су против закона или у нечијим приватним интересима, па зато и није био подобан. Требало је довести неког ко очигледно и те како има искуства са финансијским малверзацијама и трансакцијама, о чему говори све ово о чему сте данас могли да слушате и браните господина Сенишу Малог.

Ја нећу да детаљно говорим о свим тим малверзацијама. Господина Сенишу Малог не познајем, ја сам ово о њему слушао или читао као грађанин Србије. Да ли је истина, неко ће доказати једног дана, али говорите о новом министру финансија, који је један од актера у 24 спорне приватизације, или барем у девет, док је он био на челу Дирекције за тендере. Говорите о кандидату за новог министра финансија, господину Малом, који је такође осумњичен да је учествовао у афери спорне приватизације „Беопетрола“ од стране „Лукоила“, за шта је и Савет за борбу против корупције рекао да је држава ту оштећена за сто милиона евра. Затим 24 стана чија је вредност пет милиона евра и које је правио

заједно са својим колегом Срђаном Дабићем, са којим је наставио да ради у „Лукоилу“ пошто су приватизовали ту фирму. Затим рушење у Савамали, где се хвалио и својој супрузи, за шта је од стране председника Републике означен као један од кључних актера. Председник је назвао врх београдске власти комплетним идиотима. Затим десет хектара присвојеног пољопривредног земљишта за узгајање компоста од стране његове породице, затим 95.000 евра за које његова супруга тврди да је натерана да каже да јој је то отац оставио, разноразне офшор фирме итд.

Потребан је заиста један велики разлог да се усудите да браните оваквог човека; испред грађана Србије, не испред нас. И ово, или је разлог то што је господин Синиша Мали то заслужио јер је неко тражио од њега да ради некакве овакве ствари, или што се од њега очекује да оно што је сјајно радио у прошлим животима у вршењу власти, ово му је трећа влада у којој ће он бити актер, да то настави да ради и сада у овом режиму заједно са вама.

Ово је један бахат потез власти и ви сте, госпођо премијерко, врло бахати када је у питању унутрашња политика, али сте врло немоћни када је у питању спољна политика. Предлагати оваквог кандидата са највише афера за министра финансија, који је сигурно у овој власти последњих шест година човек са највећим бројем афера које га прате, јесте понижавање Србије и ругање грађанима Републике Србије, а да притом нисте дали одговор ни на једну од тих афера за које се човек сумњичи.

Можда он није одговоран ни за шта од овога. Можда ја ово не бих говорио уопште, али требало је да дођете и да кажете да то није истина. Њега је осумњачио и оптужио председник Републике Србије, који га данас предлаже за министра финансија. Можда зато што треба да штити интересе у сарадњи са арапским компанијама везано за „Етихад“ или за „Београд на води“, где је он био главни сарадник председника и неко ко комуницира са арапским компанијама.

Али оно што је проблем јесте шта ће бити резултат тога. Ово је четврти министар финансија од 2012. године, откако ви владате, и све је горе и горе.

Дакле ви, госпођо, слободно можете да се смејете, али чињенице су неупитне. Године 2012. јавни дуг Републике Србије је био 14,9 милијарди евра. Данас, или тачније на дан 30. априла ове године јавни дуг Републике Србије је 23,9 милијарди евра. Задужили сте грађане Републике Србије 10 милијарди евра. Немојте се смејати. То је данас нешто испод 60% БДП-а. Нисте вратили ништа, већ сте се у првом кварталу ове године задужили за нових 504 милиона евра. Говорим податке Министарства финансија или Управе за јавни дуг, дакле ништа не измишљам.

Што се тиче суфицита о коме говорите, у овој години 3,7 милијарди, а прошле године је у истом периоду био 11,8 милијарди. Све то што желите да прикажете као велики успех, то осећате само ви на власти. И вама је очигледно за ових шест година много боље, али је зато грађанима Републике Србије много горе и све ће горе бити.

Кад причате да је неко други одговоран за стање у држави, ја ћу вас подсетити да у вашој влади данас седи најмање девет министара који су били министри у различитим владама од 2000. године и они су и те како одговорни за то за шта ви оптужујете неке друге. Треба да будете свесни тога кад говорите о томе. Министар финансија кога предлагате је један од тих људи.

Не знам какво ће стање у Републици Србији остати после владавине и режима Александра Вучића, али на основу овога што смо видели на који начин функционише Синиша Мали, могу са сигурношћу рећи да ће вероватно у српским финансијама после његовог министровања и управљања државном касом остати рушевине, као што смо имали и после рушења објеката у Савамали, током ноћи 24. априла.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, потрошили сте време.

Реч има председница Владе.

АНА БРНАБИЋ: Хвала.

Опет се позивате на грађане. То смо причали и прошли пут. Ја сам рекла да су избори најбољи показатељ шта грађани мисле, а не то шта ви кажете овде да грађани мисле и како је грађанима.

Једино што је у Србији горе и горе је ваш рејтинг и број ваших гласача. То је једино што је у Србији све горе и горе. Ако хоћете да вам поновим још једном резултате, ја ћу са највећим задовољством то да урадим и покушавам стално неке нове да кажем, јер сам претпоставила да ћемо се поново играти овога да ви паушално причате, а ја бројевима, ви паушално ја бројевима, па нисам хтела одједном све.

Дакле, у првом кварталу прилив страних директних инвестиција је 611,6 милиона евра. То је за 4,7% или неких 28 милиона евра више него у 2017. години, за коју је *Financial times* рекао да је Србија светски првак. Што се тиче суфицита од почетка године, тренутно је суфицит у буџету 10,7 милијарди динара. Био је планиран дефицит од 37,7 милијарди. Добит привреде у 2017. години била је 437 милијарди динара, 3,7 милијарди евра, значи више него душло бољи резултат у односу на 2016. годину.

Дакле, да не узимам даље време. Не знам шта је тачно све горе и горе, поново, осим нашег рејтинга. Одговорила сам на све измишљене афере и то неколико пута, и мислим да је било довољно. Одговорила сам и за докторат. Рекла сам колико се пута комисија састајала, рекла вам датуме, рекла вам гласања, одговорила сам вам и за та фамозна 24 стана,

одговорила сам вам, шта је још било?, и за 45 банковних рачуна и не знам шта је још било. У сваком случају, три пута, четири пута данас сам вам одговарала, па да се не враћам на то. Мислим да су грађани Републике Србије у потпуности чули и разумели.

За крај да вам кажем поново, рећи паушално да је министар Вујовић отишао из непознатог разлога је стварно више него смешно. Министар Вујовић је написао разлоге због којих је отишао. Ја сам замолила, уз његово допуштење, да његово писмо буде потпуно јавно. Човек је отишао из личних и приватних разлога. Поред тога, човек је рекао: „Био сам четири године министар у овој влади; задовољан сам сарадњом, презадовољан резултатима. Уколико будете желели или имали потребу да се вратим и будем консултант, саветник, хоћу, доћи ћу, радићемо заједно у тиму“.

Тако да није отишао министар Вујовић из не знам каквих непознатих разлога, отишао да се не врати. Човек стоји иза тога шта је радио, иза тога шта је радила Влада у последње четири године и невероватно је да ви који знате то, видели сте то писмо, говорите да је човек искрен, отворен, сада сумњате у његове намере које је јасно изнео у том писму. Тако да те ствари некако интелектуално нису у реду. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Повреда Пословника, Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, прави народни посланици би требало да знају да реплика иде после повреде Пословника, али боже мој, научиће.

Рекламирам члан 107, повреда достојанства. Наиме, даме и господо народни посланици, сви се сећате да сам пре годину и по дана, уз злураде осмехе ових прекопута, поставио питање да ли је тачно да је Вук Јеремић, кога ја зовем Вук Потомак, добио две кинеске фирме од четири милиона евра на своју предузетничку радњу и на своју невладину организацију. Такође сам питао да ли је добио од катарске амбасаде, чини ми се, 500.000 евра. Они су се смешкали. Ја нисам био лењ, па сам ишао у Министарство финансија и тражио замолницама и код других органа да се то истражи.

Овде имам документ – Вук Јеремић, кога ја зовем Вук Потомак, тражио је од ове скупштине, јер је до 2014. године био и народни посланик, било му је мало да буде председник Скупштине Уједињених нација већ је задржао и место народног посланика, тражио је сагласност да буде консултант у омраженој фирми. То они „преко“ те фирме не воле. Фирма се зове *China Energy Fund Committee*. Дакле, тражио је и добио сагласност и од Одбора за административна питања, то зна колега Мартиновић, и од Агенције за борбу против корупције. Међутим, новац када је добио, добио је од других фирми, које се зову *Full source*, то је

ваљда потпуни извор, и *State Energy*. Новац је добио из сасвим других фирми, што је додатни разлог за сумњу делатности Вука Јеремића, који је био, нажалост, и министар спољних послова.

Такође, повређено је достојанство зато што је он, видевши те енергетске фирме, почео да се понаша као шеик, па је једно ноћење било 1.200 евра, па је џепарац био 25.000 евра...

(Председник: Време.)

Завршавам ... па је потрошио 3,5 милиона евра за путовања. Е, то је тај чувени извор... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Прекорачили сте време. Хвала, посланиче.

Право на реплику, Владимир Орлић, па онда ви.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Реплика пошто смо поменути и доведена су у питање наша опредељења и циљеви политички, између осталог када је реч о нашем предлогу иза ког, да се око тога разумемо потпуно, наравно, стојимо, иза предлога да буде изабран предложени господин Мали.

Разумео сам, госпођо председнице Владе, да је тешко да поверујете са каквим људима ми овде често имамо посла, али, нажалост, то је тако. Ти исти људи који се данас позивају на министра Вујовића немали број пута су се директно обрушавали на њега док је он седео у тим клупама и тада су се правили да га ништа не разумеју и да им ништа није јасно, а трудио се човек да их неким стварима подучи. Сада одједном они нешто као коригују своје мишљење. Немају никакво мишљење, па немају шта ни да коригују. И сам господин Вујовић и Међународни монетарни фонд, који им такође није добар, објаснили су колики је дуг био, да је то било 17,7 милијарди на крају те године када их је народ отерао у историју и да се то у проценту – а зашто се то мери у процентима то им никако није јасно – сада управо налази на оном нивоу на ком је био када је улетео у ту спиралу дугова, да смо сада испод Мастрихта и да ћемо бити испод онога што су они направили сами оног момента када су прекршили закон ове земље и увели ту земљу у спиралу пропадања.

Када се каже спољни план, у праву је господин Ристичевић, не зна се, просто, шта је смешније, да ли то што представник Вука Тадићевог Јеремића говори о спољном плану, а сам је оптерећен корупционашким аферама, аферама у којима су ових дана ухапшени људи, манипулатори светског формата, људи који су муљали у милионима евра. Када се каже „милионе евра пребацили њему“, да се око тога разумемо. То је потврдио и признао и сам Вук Јеремић, јер његова организација је објавила да је поднела тужбе против Н.Н. лица. Зашто? Зато што су се оне вредности уплата које су се појавиле у штампи, како они сами кажу, у цифру поклапале са оним што су стварно примили. Они и сами признају да су те паре примили. Шта сад, ми треба да закључимо колико су они спретни и

способни за дејства на међународном плану? Ако су способнији политички него финансијски, онда сигурно мисле на ону катастрофу и девастацију националних интереса пред Међународним судом правде.

(Председник: Хвала вам, посланиче. Време.)

Овим завршавам, последња реченица. Није случајно што је овакве људе подржао Милован Бркић са својим „Таблоидом“. То је тај ниво.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председнице.

Дакле, госпођо Брнабић, када се позивате на грађане и резултате избора, ја ћу вам рећи – излазио сам на изборе и на њима побеђивао, али сте ви последњи који мени можете да спочитавате подршку грађана јер никада на њих нисте изашли сами. Кад изађете па се измерите, онда можете да ми говорите о томе.

Што се тиче тога да паушално говоримо о подацима, ја сам читао податке вашег министарства финансија, ваше владе и прочитаћу вам поново. Дакле, закључно са 30. априлом 2018. године јавни дуг Републике Србије је 23,9 милијарди евра. Године 2012. био је 14,9 милијарди евра. То је 59 кома нешто процената БДП-а и емитовали сте нових хартија од вредности за 504 милиона евра у првом кварталу. Дакле, за нових 504 милиона евра сте задужили грађане Републике Србије и Републику Србију. Толико о томе.

Надам се да ће господин Мали да вам објасни шта је категорија суфицита а шта дефицита и како то утиче на државу, и да ли то има икакве везе са оним како данас живе грађани Србије. То што ви не исплаћујете обавезе пољопривредницима и осталим категоријама па онда кажете – имамо суфицит, потрошили смо мање него што би требало, то није никакав успех. То је само манипулација економским категоријама.

Наравно, што се тиче ових прозивки на име господина Јеремића, све то ће надлежни органи утврдити, као што су досада утврдили. Вама сад одговара ова афера због нашег рејтинга. Иначе су они ухапшени пре шест месеци, али он сигурно никада није давао паре грађана Републике Србије, нити Клинтону два милиона евра, нити Блеру, нити Шредеру, нити разноразним Гузенбауерима и осталим саветницима, где је Вучић трошио паре грађана Србије и бацао милионе ових грађана о којима ви наводно бринете. Немојте више толико да бринете. Од ваше бриге им је све горе и горе.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Је л' то беше неко рекао Блеру? Је л' то беше представник оног човека који се са тим Блером сликао и код њега правио састанке на високом нивоу за своје тадашње друштво и свог тадашњег

председника, иначе разредног старешине? Мора да није мислио на тог човека, то је нека грешка.

Дакле рејтинг, да се разумемо, толико је страشان и толико је опасан да је не знам просто шта ћемо ми од страха. Два или 2,5%, колико је тежак Вук Тадићев Јеремић? Онако поштено. Можемо и да заокружимо, јер има 2,6%. Е, то је тај страх који ми осећамо.

Што се тиче тог новца, ми причамо још једном о нечему што је сам Вук Тадићев Јеремић признао. Дакле, на сајту његове организације, више не знам је л' то предузетничка радња, приватна фирма, клуб обожавалаца њега самог, није битно шта је, стоји обавештење. Обавештавају вас колико и јавност да су поднели пријаву против Н.Н. лица зато што оно што се тврди претходних месеци да су примили из иностранства, они сами кажу – па јесте, баш је толико. Толико су примили.

Игром случаја изгледа баш оно што је сам Вук Тадићев Јеремић образложио као – па то је новац мојих пријатеља из иностранства. И сада, када ви учествујете у кампањи за председника Републике и силне милионе евра, за које сами кажете да сте их добили из иностранства, трошите што пре кампање што током кампање, шта је то? Да није то случајно част, поштење, фер-плеј, демократија? Рекао бих баш ништа од тога.

На тему оних оптужби које су изношене овде, још једном – сваки пут када се бавите таблоидним садржајима, уважена господо, потврђујете да вас нису без разлога подржали Милован Бркић и његов „Таблоид“, а сваки пут то радите када узмете у уста присутног господина Малог, његову супругу и све што се дешавало. Такву врсту подмуклих удараца и ударање на породице могу да ураде само они који себи друштво не бирају никада, па макар то значило и друштво једног Милована Бркића. Ако је и од таквих, много је. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Верољуб Арсић.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, поштована госпођо Брнабић, имали смо прилику да овде чујемо разне коментаре, разне политике које су се наводно водиле. Мислим да испред колеге Синише Малог није лак посао и мислим да тежина његовог будућег задужења јесте да испрати све оно што је урадила Влада Републике Србије откад су Српска напредна странка и Александар Вучић преузели одговорност за вођење државом.

Немојте много да се обазирете на колеге посланике који причају неке ствари. Никада неће да кажу целу рачуницу и све тачно до краја. То је разлика између нас и посланика бившег режима. Они не могу да схвате да ће популарнији да буду међу грађанима ако им кажу истину, па каква год да је истина. Нису се то научили, ево, колико су већ у опозицији. И

никако да схвате да због сваке неистине коју изговоре бивају кажњени на изборима.

Ево, ја ћу само неке податке да изнесем како то они баратају чињеницама. Кажу да је дуг 2012. године био 14,9 милијарди евра. Ево, прихватам да је по тадашњем податку обрачуна јавног дуга био тај проценат. Али неће да вам кажу да је у следећем периоду Република Србија морала да покрије губитак „Агробанке“ и „Развојне банке Војводине“, који су такође они направили. То је негде око милијарду евра, а то ће да прећуте, то им одговара. Па неће да кажу да су, рецимо, морале да се покрију из нових кредитних задужења субвенције пољопривредницима негде 42-43 милијарде динара. Израчунајте колико је то било евра, које су преузели Законом о буџету да исплате а нису исплатили.

Неће, рецимо, ни ово да вам кажу – да је проценат извршења буџета Републике Србије 30. јуна 2012. године од средстава која су била планирана наплаћено само 60%. Исто тако, неће да вам кажу да је дефицит за 2012. годину 30. јуна 2012. године био потрошен у износу од 95%. То прећуткују. Неће ни да кажу да су оставили државу са 26% незапослених. Неће да кажу да је национална валута, илити динар, изгубио од своје вредности за четири године 50%. Неће да кажу да је због тога српска привреда била на коленима.

Прећуткиваће да смо због тога били као земља изложени високом ризику за задужења и да је свако задужење, па и њихово, било најскупље на свету. Мислим да чак ни Грчка са 350 милијарди евра дуга није плаћала камате као Србија. Па неће да кажу да смо морали да покривамо курсне разлике између евра и долара у износу од милијарду и двеста евра. И то ће да прећуте. Неће да кажу да смо морали да покривамо дугове предузећа у реструктурирању зато што су се директори бившег режима такмичили ко ће да купи скупљи и бољи аутомобил.

То ће све да прећуте. Али ће зато да кажу како ће бити инфлација. Они то нама могу да кажу. Сада је инфлација у планираном оквиру, око три процента, можда чак и мање. За време њихове власти ишла је до 14% или 16%. Они ће да кажу да, ако СНС настави да влада, да ће да започиње ратове, а Србија је извор стабилности у региону. И то су овде говорили. Па су претили грађанима да, ако СНС настави да влада, да ће да штампа новац, а курс динара никада није био мирнији. То су, да кажем, њихове претпоставке и то су последице и рецидиви које су они имали док су вршили власт у Републици Србији.

Онда стално постављам питање да ли неко неки пут научи нешто из својих грешака, да ли ће неки пут нешто да промени; мислим да је мисаона именица да науче нешто из туђих грешака, то је за њих нешто апстрактно.

Сада слушавам овде и колеге који се баве читањем неких анализа. Ја поштујем сваки став и свако мишљење по питању економије, али доводимо у питање ставове и мишљења појединаца, па чак и органа који су догађаје демантовали. Знате, не можете ви да причате како је Србија изложена валутном ризику курса евра и долара. Та криза је доживела свој врхунац пре годину и по дана. То не знате. И тада сте те курсне разлике приписивали СНС-у и Влади Републике Србије, Александру Вучићу, иако није имао никакве везе са тим, него ви који сте задуживали државу тад у доларима, бивши режим.

Сада је обрнут процес. Е, сад кажу – то нису ваше заслуге. Значи, биле су заслуге када је процес ишао у неповољном правцу за Републику Србију и њене јавне финансије, али сада нису наше заслуге, када је процес обрнут, знате.

Они нису научили. Код њих је схватање економије једносмерна улица. Они не знају и неће да схвате да имате увек две стране и да резултат мора да буде нула. Код њих је увек био неки чудан резултат и ја у то нећу да улазим, али зато и постављам питање кредибилитета свега што се прича по питању резултата Владе и резултата које мора да остварује у будућем периоду нови министар финансија, господин Синиша Мали.

Причамо о томе како стабилне финансије Републике Србије нису резултат економских показатеља него неких чудних околности које су се, ето, десиле тек онако. А маса за пензије које Фонд исплаћује у 2018. години знатно је већа него маса за пензије која се исплаћивала у 2014. години. Разлика коју је 2014. и 2012. године Република Србије уплаћивала у Фонд пензионог осигурања била је 61%. Данас је дупло мања, а маса је већа. Па одакле тај новац?

Неко не разуме или не жели да разуме, да схвати шта је то, шта су краткорочне емисије хартија од вредности и на који начин и колико оне утичу на дефицит или износ јавног дуга. Е сад, колико се разумеју и у привреду, колико се разумеју у јавне финансије, тако су и водили државу.

Шта више да кажем о томе и њиховим бригама за пензионере? Ево, не знам колико је колега о томе причало, а замислите, ваша влада и влада Александра Вучића имају обавезу да исплате пензије војних пензионера које им нису увећаване у складу са законом и које су ти пензионери, малтене, морали да остварују пред судовима, 20 милијарди динара, а имају храброст да причају како брину о припадницима снага безбедности. Пре неки дан је био закон. Где је тих 20 милијарди, што им нисте дали? Како брине то бивши режим о садашњим припадницима снага безбедности, значи Војске и Полиције, видимо по томе како су бринули до 2012. године, по тужбама које су имали војни пензионери према Републици Србији и онда се изненаде, чак не дозвољавају некоме да каже – извините, наше

результате мере грађани, они су нам судије и биће кад буду избори поново, и нико нам други није крив за наш добар или лош резултат, него свакоме грађани одмере онолико колико треба.

Још нешто, колеге из бившег режима, заборавите на ту вишу уједињену опозицију. Немам ништа против, али мислим да је то лош потез, зато што грађане Србије са новим ДОС-ом можете да преварите тек за 100 година. Отприлике тај циклус иде једном у 100 година. Дотад ће бити ту можда и неко други.

Са задовољством ћемо подржати избор Сенише Малог за новог министра финансија зато што има резултате као градоначелник Београда. Изаберите ми једног, једно име које је више урадило за Београд од деведесете године наовамо. Ево, био сам млад 1990. године па не знам, али од деведесете године наовамо реците макар једно име градоначелника који је био бољи градоначелник од Сенише Малог и ја то прихватам.

Ево, прихватам, што значи да ће и његов наследник градоначелник имати један озбиљан посао да настави као што је и Сениша морао да настави све што су радиле Владе пре Владе госпође Ане Брнабић и сви министри пре који су били откад је СНС преузела одговорност у свим владама које је предводила СНС и Александар Вучић. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Морам да похвалим, надам се да се неће покварити, вођење седнице наше председнице данас. Мислим да је ово пример како се може контролисати једна осетљива тема и дебата.

Просто бих волео, једна мала примедба, да се што више санкционишу, заправо, злоупотребе Пословника. Председница Владе је ту. Она уме да се брани, показала је то, да одговара. Некад смо задовољнији, некад смо мање задовољни тим одговорима, али оно што је ту проблем и што смо констатовали у неким претходним случајевима, покушајмо због грађана. Грађани ће да суде овако или онако. Разговарајмо о чињеницама и аргументима и када претерамо са једне или са друге стране, тешко је да то доноси неке превелике поене, али немојте да руководство Скупштине спречава да се чује глас критике. Ако је тај глас претеран и ако је неправедан, то ће онда бити санкционисано од стране грађана на неким изборима.

Ми овде имамо предлог кандидата за министра финансија. Ја морам да кажем да га моје колеге и ја нећемо подржати, да не буде дилеме. Наравно да нећемо подржати тај предлог. Не можемо подржати тај предлог из персоналних и из концептуалних разлога.

О персоналним разлозима је било довољно овде речи. Ја ту немам шта много да додам. Чак и не волим ту врсту расправе, али чињеница је да ми не говоримо о програму Владе, него говоримо о конкретном кандидату за министра финансија и онда има смисла да се прочешља и његова биографија. Тако се то ради и другде у свету, на крају крајева, и по одборима или у самој скупштини.

Оно што је мени, пак, већи проблем, што се тиче биографије, то су већ колеге продискутовале, ви сте одговорили. Ја морам признати, нисам најбоље чуо или схватио те одговоре. Ви сте на сваку аферу одговорили. Ја баш и нисам разумео те одговоре, али не морате ми то ни одговарати. Ако нисам разумео када сте одговарали другима, вероватно нећу ни сада. Оно, пак, што је мени проблем стварни и то је био проблем и са претходником господина Малог на овом месту а то је господин Вујовић, јесте концепт, правац, финансијска филозофија ове владе. Ту ја имам проблем и ту се ми не слажемо и то сам врло лепо и уопште разговарао и са самим министром Вујовићем док је био на функцији.

Не волим да говорим о бившим. Ако имам нешто да им кажем, кажем им док су на власти, док су моћни, а не да га сада када је отишао накнадно критикујем. Напротив, мислим да је он био добар рачуновођа и да је добро радио посао који му је био поверен, али мислим да је тај правац, та политичка филозофија, економска филозофија коју он спроводио била погрешна. Да будем врло конкретан, то је политика ММФ-а. То је, у суштини, политика беспоговорног слушања савета и препорука ММФ-а и хваљења због тога.

Ја знам да је то легитиман пут, да су многе земље ишле тим путем. Углавном се нису добро завршавали ти покушаји консолидације по рецептури ММФ-а. Дакле, рекао бих да је господин Вујовић био добар протагониста лоше политике, односно лоше економске филозофије.

Сада не причамо о Косову, није то тема, нити о државној политици, него о финансијама. Када је реч о финансијама и економској политици ове Владе, ја бих много више волео да ова Влада слуша препоруке људи као што су Небојша Катић, Јован Душанић, па и Горан Николић, Ивица Стојановић и неки други економисти који су скептични према рецептури ММФ-а и према овом култу страних инвеститора који гаји ова Влада. Гајиле су и неке претходне.

Дакле, то је оно што је мој проблем, чак више од персоналних замерки на биографију или не знам на неке делове, детаље из биографије господина Синише Малог. То је оно што је моја кључна дилема.

Волео бих да ви као најодговорнији за политику Владе нешто кажете управо о томе, о правцу економске политике, а ови резултати којима се хвалите и које хвале колеге, исто тако могу да се гледају и на

други начин. Јесте дошло до извесне фискалне стабилизације, али истог тако, будимо реални, дуг је повећан. Сада је заустављен тај раст, али јесте повећан, десетак милијарди евра, девет милијарди, колико хоћете, осам милијарди евра, није мање од тога. Подигнут је ПДВ, немојмо то заборавити. То је, заправо, пребацивање терета на грађане. Смањене су плате и пензије и то је озбиљна ставка. Акцизе су уведене на производе на које никада нигде нису увођене.

Последња ствар – ја бих вас замолио да ми кажете да ли знате земљу у којој се плаћа акциза, рецимо, на електричну енергију. Можда има, али ја баш нешто и не могу да је се сетим. У сваком случају, нема их много. Дакле, на све и свашта, не само на луксузну робу, него чак и на електричну енергију. Бојим се да је то цена којом су плаћени ови привидно добри економски резултати ове владе.

Зато бих ја волео да ми кажете, госпођо Брнабић, мало више о правцу, о економској филозофији Владе, а не само да говоримо да ли је господин Мали добар или мање добар кандидат. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Душко Тарбук.

ДУШКО ТАРБУК: Захваљујем, поштована председнице.

Уважена председнице Владе Републике Србије, поштовани грађани Србије, Влада Републике Србије континуирано ради на спровођењу свих започетих пројеката и реформи, све са циљем да Србија напредује и оствари што бољи резултат за живот својих грађана. Тако позитивни тренд се наставља избором новог министра.

Континуираним радом на оснаживању домаћих финансија и унапређењем пословног амбијента Србија је постала погодно тле за долазак страних инвеститора који желе да уложе у српску економију. Економском и фискалном политиком у претходном периоду успостављена је стабилност јавних финансија целокупног микроекономског амбијента. Приметан је тренд раста привредне активности, који доводи до убрзаног економског опоравка.

Посебно бих нагласио јачање нашег динара, који је пре тога прешао пут од четврте најгоре валуте на свету до друге најбоље валуте на свету. Америчка агенција Блумберг, која је валидна у свету економије, прогласила је српски динар, са свим својим перформансама у задњих годину и по дана другом валутом на свету и оно што је мени зачуђујуће јесте да је то јако слабо праћено у нашим медијима а мислим да заслужује велику пажњу, јер јак динар значи јаку српску економију.

Ево шта још каже агенција Блумберг. Према оцени Блумберга, поред додатног оптимизма инвеститора у погледу обвезница емитованих у динарима, које ће већ у следећој години надмашити све хартије од

вредности у региону, то је потврда адекватне монетарне политике коју НБС спроводи задњих шест година и успех заједничког рада председника државе, Владе Републике Србије и Народне банке Србије.

Још једна ствар, јако занимљива – учешће јавног дуга у БДП Србије, који је био 71,9% на крају 2016. године, данас је 59,4% и стање у буџету је и даље стабилно. Србија купује страни новац како би до краја године смањила дуг на 50%. И даље смо у суфициту.

Захваљујући реформама и одговорној политици коју храбро спроводи председник Вучић, Влада долази до оваквих позитивних резултата у нашем буџету и у економији уопште. Основни циљеви ове Владе су одржавање макроекономске стабилности, смањивање јавног дуга, отварање нових радних места, јачање профитабилности јавних предузећа и борба са сивом економијом.

Просечна бруто зарада обрачуната за март 2018. године износила је 68.251 динар, док је просечна плата без пореза и доприноса, значи нето, износила 49.000 динара.

Ставио бих акценат и захвалио бих се посебно нашим пензионерима који су, имајући разумевања и стрпљења, дали огроман допринос да се држава извуче из тешке економске кризе. Смањење пензија је била тешка одлука, неопходна због домаћинског односа према држави и њеним грађанима од стране претходне власти. Заједничка одлука председника Републике Србије Александра Вучића и председника Владе о укидању Закона о привременом смањењу пензија показатељ је да је фискална реформа успела и да постоји могућност да у наредном периоду дође до повећања пензија.

Сматрам да је ваш предлог да Синиша Мали буде нови министар финансија одличан и бићу слободан да кажем да је он постао градоначелник у тренутку када је буџетска рупа у граду Београду била огромна. Његовим ангажовањем, и наравно његових сарадника, за време његовог мандата, преполовљен је дуг града Београда.

Покренуте су многе привредне активности. Само злонамеран човек може да прође и да не види да је Београд пун кранова, да је грађевинска оператива максимално уполсена и да је то један показатељ којим можемо бити сви задовољни. Незапосленост у граду Београду је доведена на историјски минимум.

Ја као Земунац желим да се захвалим градоначелнику, то су ме подсетили моји грађани, за све оно што је допринео и дао општини Земун. Општина Земун има око 250.000 становника и задњих годину дана смо асфалтирали заједно са вама и председником општине, наравно са својом екипом, 300 улица. То није урађено у задњих скоро и више од десет година. Дакле, велика је радост за грађане Земуна када дође асфалт до пред

кућу. Ја се надам да ћемо, ако наставимо овим темпом, за годину и по дана асфалтирати све улице у Земуну и сматрам то озбиљном привилегијом и сматрам великим економским резултатом.

Лично сам вам, господине Мали, захвалан што сте помогли изградњу школе у Бусијама, за популацију мог народа који је избегао 1995. године. Тамо није постојала школа, а велики је наталитет и биће то један озбиљан посао. За годину дана је школа стављена под кров, а то је све захваљујући ангажовању и градоначелника и председника општине и свих привредних субјеката, који су дали максимум. Ја брже изграђену школу нисам видео у свом животу. Захвалан сам вам и због свих осталих школа које сте реновирали и дали свој допринос да то буде у великом броју.

Желим да кажем да су грађани Београда скоро дали и оцену о раду господина Малог, а то је десетка. На изборима су рекли шта мисле о свему томе и ми то не смемо да заборавимо.

У сваком случају потврду свега осталог, рецимо скоро смо имали на утакмици *Final Four*-а, где је 20.000 страних туриста на питања агенција рекло да је град чист, да је град осветљен, да је град безбедан. Сви су рекли да ће се вратити опет. Наравно, то је све захваљујући градоначелнику и екипи коју је он формирао и наравно свим осталим, председницима општина, субјектима и државним чиновницима у осталим сегментима.

У сваком случају, ја вам желим успех Лазе Пачуа. То је чувени министар финансија у тешким тренуцима. Ево, иако га нема 100 година, и даље причамо о њему. Ја мислим да ви долазите на много бољу позицију него што је био Лаза Пачу и уопште не сумњам у вас. Мислим да сте издржали много тога, мислим да су много пута према вама били неправедно груби, али тако вам је то, бољима се тешко прашта.

У сваком случају, са ове две руке ћу подржати овај предлог. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има Бранка Стаменковић.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Као и моје колеге из опозиције које су данас дебатовале, слажем се са њима да Синиша Мали није добро решење за будућег министра финансија, али за разлику од мојих колега из опозиције који су данас као аргумент за то углавном давали пример разних афера, и то бројних афера, ја бих хтела да прокоментаришем стил вођења јавних финансија. Хтела бих да то наведем као главни разлог због чега сматрам да није добро решење да Синиша Мали буде министар финансија.

Ја ћу говорити можда о најјефтинијој од ових бројних афера, превелики их је број. Нико није споменуо новогодишњу јелку коју смо имали у Београду, вероватно зато што су све ове друге афере биле много

скупље, а ја мислим да је та новогодишња јелка симбол и савршен пример погрешног управљања јавним финансијама.

Шта се десило? За Нову годину Град Београд расписао је тендер да се набави новогодишња јелка која ће стајати на Тргу републике, јер је то, између осталог, добро и за туризам престонице, што, слажем се с тим, ако имамо туристе, они дођу, имамо добру празничну атмосферу, велике су шансе да ће они доћи и до године. Међутим, онда се дешава да се на тај тендер јави једна једина фирма, један једини понуђач и да понуди новогодишњу јелку за 83.000 евра. Пошто је то један једини понуђач, све је по закону. Међутим, није све оно што је по закону истовремено и законито.

Дозволите ми да објасним. Сваки закон који донесемо има неки свој дух у коме је писан. Ако имамо законе који уређују област јавних набавки и тендера, јасно је да је дух закона да спречи злоупотребу јавног новца. Ако се на тендер јави један једини понуђач и за јелку која, реално, на тржишту кошта три хиљаде евра тражи 83.000 евра, онда је то по закону, али није у духу закона.

Да сам ја била градоначелник Београда и да сам добила такву понуду, ја бих погледала ту понуду од 83.000 евра и рекла – ово је једнако двоипособном стану у коме можемо да удомимо неку породицу са двоје деце, која можда размишља и треће дете да роди али то одлаже јер нема решено стамбено питање. Нећу да дам 83.000 евра за новогодишњу јелку. Ако нема других понуђача, боље да Београд и нема новогодишњу јелку у новогодишњој ноћи, него да бацамо новац на тај начин.

Е сад, земља Србија није демократија, него је партократија, јер имамо ево овде на десетине афера које су отворене а никад нису затворене, управо зато што је партократија киднаповала све институције које би можда могле да доведу те афере до неког епилога или да ослободе одговорности или да кажу – да, било је неке одговорности. Ми имамо отворене афере и ситуацију у којој опозиција може да каже – да, Синиша Мали је одговоран, а власт да каже – не, није одговоран. И то је сад једна игранка без престанка, а у међувремену имамо овакве ствари, као што је пример са овом новогодишњом јелком, да се из буџета Града Београда одвајају средства за сличне пројекте. Јелка није једини пројекат. Пројекти се преплаћују вишеструко скупље него што стварно коштају, а онда се вишак тог новца извлачи у неке партијске токове од којих се финансирају неке партијске активности.

Због тога што се ово десило са новогодишњом јелком, ја сматрам да, прво, то није једини пример, то је само можда најбољи пример како је Синиша Мали док је био градоначелник Београда управљао јавним финансијама и ја мислим да је то разлог из ког не треба да му поверимо

управљање много већим буџетом, буџетом Републике Србије, јер се плашим да ће наставити да управља јавним новцем на сличан начин.

За крај бих хтела само да поставим два питања премијерки. Да ли би вама било у реду да се, да сте ви којим случајем градоначелник, јелка новогодишња плати 83.000 евра из буџета Града Београда? Да ли бисте пре одлучили да немамо јелку него да имамо тако скупу јелку?

Молим вас да ми се у свом одговору, прво, не изговарате да је то био једини понуђач, па то је све по закону, јер надам се да сам објаснила, постоји разлика између духа закона и законитости, а друго, немојте, молим вас, да изговарате да је на крају та јелка поклоњена и да није плаћена, зато што је јелка постављена, брука је пукла и тек да бисте извадили флеке, ишло се на то да се кобајаги уговор раскида или кобајаги уговор није потписан. Али, пре него што је четврта грана власти, оно мало истраживачких новинара које имамо, обавила своју функцију и упознала јавност са овим, тих изговора није било. Да нисмо открили да овај тендер постоји, прошла би та јелка од 83.000 евра.

Молим вас, немојте ми о изборима и о изборним резултатима. Ја сам овде већ објашњавала да резултати на изборима нису резултат изборне воље грађана него резултат манипулације изборним процесом уз помоћ тих 80.000 евра који од вишка јелке буду преплаћени. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има председница Владе.

АНА БРНАБИЋ: Хвала.

Покушаћу да одговорим на ваша питања која се тичу јелке и онда ћу се вратити само на поштованог народног посланика да нешто кажем о ММФ-у, о томе како Влада Србије њих беспоговорно слуша и о правцима у којима иде ова Влада у смислу финансијске политике, јавном дугу итд.

Прво, што се тиче јелке, ја најискреније све украсе који се тичу Нове године гледам као инвестицију. Зашто као инвестицију? Слажем се са вама. Можемо да потрошимо 80.000 евра и купимо један стан једној породици и то би била тачка. Збринули бисмо једну породицу и то је то. Уколико инвестирате, онда имате резултате какве ми данас имамо, да је у 2017. години Београд имао више од милион туриста, што представља раст од 20% у односу на 2016. годину. Сад ви мени кажете – да, али какве то везе има са том једном породицом којој нисмо купили стан уместо нпр. те јелке? Па има, зато што, кад имате оволики пораст броја туриста, онда имате и потребу да се отварају, нпр., само у најмању руку да гледамо, и нови хотели.

Постоји потреба за хотелима и дошли смо до тога да је пре четири године Београд имао 67 хотела а данас има 104 хотела, да су многи додатни у изградњи, зато што постоји потреба, зато што Београд има све више туриста. Е, кад имате 104 хотела уместо 67, онда та 104 хотела

запошљавају неке људе, ти људи имају неке плате и од тога неке породице живе и онда омогућавају да ти људи сами себи могу да купе стан, што и јесте сврха државне управе. Не да некоме купујемо сами стан, него да им обезбедимо услове да имају радна места, да имају плате да могу себи да купе стан.

Тако да, ја у потпуности видим један смисао економски у томе да ви новац трошите на инвестиције, а јелка и новогодишњи украси јесу инвестиције које ће, на крају крајева, да привуку туристе.

Што се тиче јелке од 83.000 евра или колико је била, тада је била цена јелке 69.000 евра плус ПДВ, који иде држави, дакле, оно што сам ја чула о тој јелки је... Прво, хвала вам што сте рекли макар да је све по закону и разумем да кажете – али није све легитимно. Та јавна набавка је била објављена на Порталу јавних набавки у потпуности транспарентно. У реду, јавила се једна фирма и та фирма је понудила јелку те висине, тог изгледа, целог габарита која је 69.000 евра.

Није се афера направила око тога што је једна фирма понудила јелку. Не, није се око тога направила афера, зато што око тога не може да се направи афера пошто је била објављена транспарентно на Порталу за јавне набавке. Афера се подигла, јасно се сећам тог дана, зато што сте рекли, неки људи који су тада то критиковали, не ви, да је јелка најскупља јелка на свету, да је Београд купио најскупљу јелку на свету.

Хоћу да вам кажем да је најскупља јелка постављена ове године у Европи у Италији, испред аутлет центра, тржног центра, која је висине 31 метар, која је нешто испод 400.000 евра. Претпостављам да су мислили да је то инвестиција која ће онда ту довести неке људе, неке породице да ту купују, и да им се инвестиција у јелку од 400.000 евра исплати. Дакле, ово је Италија, али није Рим него тржни центар.

„Рокфелер центар“ у Њујорку, сећам се да је то било – наша београдска јелка је скупља од јелке у Њујорку. Дакле, укупна цена јелке у Њујорку је 73.500 долара, која је за једну употребу. Дакле следеће године нове 73-74 хиљаде долара за јелку. Најскупља на свету је јелка у Абу Дабију, у Хотелу „Емират Палас“, која кошта 11 милиона долара.

(Народни посланици добацују.)

Питана сам за аферу и покушавам да вам одговорим. Опет кажем, то што се вама истина не свиђа, што се вама мој одговор не свиђа, не значи да ја треба да прекинем да причам. Питали сте ме, дајте да одговорим.

Дакле, ни у једном најближем контексту београдска јелка није најскупља јелка на свету. Такве сличне јелке у свим јавним набавкама коштају слично, или мало скупље. И то је исто проверљиво.

Дакле, та афера са јелком је реално афера која није била око јавних набавки. Била је афера око тога да смо купили најскупљу јелку на свету, а

ја сам вам показала сада да је чак и тржни центар у Италији имао скупљу јелку него што је београдска јелка.

Мислим да је Београд свакако направио у прошлости свеукупно добре инвестиционе одлуке с обзиром на број туриста, на број новоотворених ресторана, на број услуга које пружамо тим туристима, такси превоза, хотела, смештаја и свега онога што утиче на локалну економију.

(Народни посланици додајују.)

Колико вам се не свиђа одговор! Ја не могу да верујем да вам се толико не свиђа истина. Али, је л' реално да толико боли? Тако да, могу да схватим вашу економију да све новца што имате ви потрошите на неке ствари које су, реално, како да вам кажем, у том смислу популистичке. Купите стан за једну породицу и немате више ништа да донесете свим осталим породицама. Ја мислим да Град Београд води једну одговорну политику што се, на крају крајева, види и по смањењу стопе незапослености у граду. Све то доприноси томе. Ако смо имали стопу незапослености од неких 15%, 2013. и 2014. године, онда је то, у ствари, показатељ такве политике и тих инвестиција.

Сада ћу одговорити мало око ММФ-а и тога како Влада Републике Србије беспоговорно слуша ММФ. Мислим да и ви знате, зато што је ММФ о томе стварно јавно говорио на својим конференцијама за медије, како се они не слажу са Владом Републике Србије око најважнијих ствари, а то су подизање плата и подизање пензија. Међународни монетарни фонд је сваки пут био против овога, и сваки пут је Влада Републике Србије, тада у мандату Александра Вучића када ја преузела Владу, доносила те одлуке упркос неслагању ММФ-а зато што смо ми знали да је могуће да са оваквом фискалном политиком наградимо и пензионере и да вратимо новац људима у јавном сектору, и да поред тога, пре свега у здравству и у школству повећамо плате за 10%, односно за 7% у односу на мере фискалне консолидације. Међународни монетарни фонд се са овим није слагао, али ми смо то урадили свеједно.

Што се тиче праваца фискалне политике Владе Републике Србије, нисам пуно о томе причала зато што сам стварно реално мислила да је до сада свима јасан правац и да су најјаснији приоритети. Опет, ово је Влада континуитета. Ти приоритети, тај правац је био јасан и у мандату Владе Александра Вучића.

Први приоритет је одржавање фискалне дисциплине и стабилности. Нови министар финансија ће морати озбиљно да настави да пази на касу. Други је бржи економски раст, али који је заснован на здравим, одрживим основама.

Шта то значи и како се то огледа у послу министра финансија? Прво, због фискалне дисциплине министар финансија мора да обезбеди да ми имамо средства за што више јавних инвестиција, за што више јавних улагања, за путеве, за школе, за болнице, за мостове, за канализацију, за све такве ствари. То је први правац.

Друга ствар су мањи намети на привреду. Министар финансија је ту да види, да направи анализе и да види каква је фискална ситуација и да ли у односу на то можемо да имамо мање намете на привреду, али да не угрозимо ни у једном тренутку фискалну стабилност Србије.

Трећи циљ је свакако борба против сиве економије. Борба против сиве економије је у највећој могућој мери у ресору министра финансија. У овом тренутку фокус је у потпуности на реформи рада инспекцијских служби, што је кренуло 2015. године и ми настављамо рад на имплементацији програма трансформације пореске управе и прве две ствари су свакако одвајање тзв. „кор“ од „нон кор“ активности, кључних активности...

Ако народне посланике не занима шта је фискални правац Владе Републике Србије, стварно не морам да говорим, али ми се чини да сте питали.

Дакле, трансформација пореске управе, да раздвојимо кључне од оних активности које нису кључне како би се пореска управа фокусира на свој кључни посао и имала приход у буџету, а и била на располагању привреди.

Имамо и коначно...

Извините, тешко ми је да се концентришем зато што, грађани морају да знају да је групи посланика овде ово што ја причам врло забавно, никако озбиљно. Трећа...

Важно је да грађани знају па морам да кажем.

Трећа је, наравно, реформа парафискала, нешто што је овде било поменуто.

Шта је циљ свега овога? Нова радна места, већи избор људима за радна места, боље плаћена радна места и боље услуге за грађане, пре свега кроз здравство и кроз школство.

То је, у најкраћем могућем, оно шта су прва три циља фискалне политике Владе, Министарства финансија, и због чега.

Коначно, јавни дуг, пробаћу кратко, покушавала сам још неколико пута у прошлости да одговорим на ово. Дакле, прво, у овом тренутку је јавни дуг испод 60% БДП-а, испод нивоа Мастрихта. У том смислу се Србија коначно поново сврстава у групу стабилних земаља.

Друго, много је другачије када ви имате сто динара јавног дуга по каматној стопи од 7%, а то је оно како се тада држава задуживала, и када

одлучите одговорном фискалном политиком да кажете – ја ћу сада да узмем сто динара под каматном стопом од један или два посто, да их заменим, да исплатим ово од 7%, које је господа узимала, да бих враћао по 1%. Због тога се, између осталог, увећава апсолутни износ, али је важно да ми данас можемо много лакше да враћамо тај јавни дуг и да је привреда много јача због чега се јавни дуг смањује и због чега, на крају крајева, и сви објективни посматрачи и сви објективни партнери, у ствари, говоре да је данас Србија, у смислу јавног дуга, такође, стабилна земља. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала. Само кратко.

Значи, говорили сте о томе како јелка у тржном центру у Италији кошта 400.000 евра и да је много, много скупља од ове коју је Град Београд добио за само 83.000 евра. Ту постоји једна велика разлика. Та је јелка купљена од приватног новца. Овде причамо о јавном новцу. Када је јавни новац у питању, морамо много другачији стил понашања да имамо. То је оно што сам хтела да илуструјем овим примером и што мени смета.

Мој је утисак да ова Влада, овај до сада градоначелник а будући министар финансија јавним новцем управља као да је реч о приватном, а није. То је оно што ми смета. Сматрамо да морамо бити много штедљивији. Ми нисмо ни Абу Даби ни Италија. Ми много мању количину новца имамо на располагању, а много су нам велике потребе. Ми социјалну политику немамо. Људи су, због тога што немамо социјалну политику, усмерени једни на друге када упадну у неки проблем, па једни другима помажу. У уређеним земљама држава брине о људима када упадну у неки велики животни проблем. Да бисмо имали новца за одговорну социјалну политику, ми морамо бити много штедљивији са јавним новцем. То је моја основна примедба.

Ова новогодишња јелка могла је да се купи за 3.000 евра. Купљена је за 83.000. Ја мислим да је боље било да је нисмо ни купили, да смо уштедели тих 83.000 евра, него што смо имали овакву инвестицију. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Ви, реплика?

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем, госпођо Брнабић, на опширном покушају одговора. Ја и даље мислим да је политика ове власти према ММФ-у сувише снисходљива и, ако сам ја пратио медије, а јесам, схватио сам да су они ипак одобрили ова повећања, да је било преговора, разговора са њим, али сва ова повећања су они одобрили. На крају крајева, ако се не варам, они су из ММФ-а, далеко од тога да их браним, али су они

говорили да треба да се укине овај закон о смањењу пензија. Дакле, они су инсистирали на том смањењу, па чак прве изјаве и ваше и људи из Владе су биле да то не можемо, па се онда нашло неко решење које је пре неки дан објавио господин Вучић.

Дакле, мислим да је позиција државе према ММФ-у сувише снисходљива. Не значи да понека њихова препорука није добра, слажем се да понешто и јесте добро, али генерално боље да разумна, одговорна власт води политику, да је без туторства ММФ-а. Сложићемо се да се радило лоше. Ја имам пуну хрпу папира и фотографија и пројеката како се све радило у претходном периоду. Ја само мислим да је наивно, погрешно, нетачно повлачити црту како је отприлике до 2012. године било све лоше, а после 2012. године све добро, као што је и претходна власт повлачила црту на 2000. години па онда опет до тада ништа није ваљало а после 2000. године је свануло сунце.

Дужан сам кратак одговор. Ви сте питали ко је бољи градоначелник, да ли знам неког бољег градоначелника од господина Малог. Ја знам неколико, од Бранка Пешића, преко Небојше Човића, преко Ненада Богдановића, до Драгана Ђиласа. По мени, сви су они, из различитих политичких опција, били бољи градоначелници од господина Малог. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Душица Стојковић.

ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ: Захваљујем, госпођо Гојковић.

Уважена председнице Владе госпођо Брнабић, драге колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, Београд је као престоница коначно почео да остварује своје снове. Добра политика је само она политика која је добра за људе, која је добра за грађане, а не за личне цепове и новчанике.

У припреми свог данашњег излагања заиста сам имала прилике да прочитам бројни материјал, бројне извештаје о раду Града Београда и успешно реализованим пројектима у претходном периоду. Показали сте како се води Србија, како се воли Београд и како се развија град по мери грађана, а не по мери тајкуна уз помоћ политичара, какав је био манир у претходном периоду док је Београдом владало тзв. жуто предузеће.

Добро је да се овај град отвара ка странам и домаћим туристима, који су у порасту чак за 10%. Добро је да имамо јелку, добро је да имамо и нове авио-линије које су повезане са нашим престоницом и да сваког дана нашим путевима, авионима, долази све већи број домаћих и страних туриста.

Резултати у Београду су након четири године заиста импресивни. Наследили смо празну београдску касу, огромне дугове јавно-комуналних

предузећа и градских општина. Сада је тај дуг преполовљен. Дуг у граду Београду је 2014. године, подсећам вас, износио 1,2 милијарде евра. Сада је он смањен и дефицит је четири пута мањи него што је био.

Увели смо добру праксу као СНС да подносимо извештај о раду грађанима, како не бисмо били као наши претходници, како бисмо били одговорни за вршење власти, како бисмо били одговорни према грађанима Београда и Србије. Важно је да проверавамо шта смо обећали, шта смо урадили за грађане и када се кампања и избори заврше. Са поносом могу рећи да смо огроман део наших обећања, обећања које је дала СНС, остварили и након 2014. године и након 2012. године.

Грађани Кијева су у овој кампањи за београдске изборе имали прилике да министра Владе, господина Небојшу Стефановића, први пут сретну и да им се након 40 година први пут један министар Владе Републике Србије обрати у насељу, саслуша њихове проблеме и део тих проблема заједно са општином и градом реши. То је заиста рецепт за успех. Тако можемо да знамо колико фали асфалта, колико фали нових аутобуских линија.

Синиша Мали и Горан Весић су са својим тимом заиста успешно реализовали бројне пројекте, на које смо ми као Београђани заиста поносни. Обавили су сјајан посао када је реч о јавним финансијама Града Београда, довели су финансије у ред, финансије јавних предузећа, општина и града Београда. Сви заједно смо преполовили дуг Града, исплатили све доспеле обавезе и буџетски дефицит смањили за скоро четири пута, и то за нешто мање од три и по године.

У овом тренутку на рачуну Града Београда имамо 12,8 милијарди динара, које ћемо улагати у Београд и у наредном периоду. Због одговорног управљања градском касом Београд је по први пут добио и кредитни рејтинг. Подсећам вас, кредитни рејтинг је крвна слика града и неопходна је ставка коју сваки озбиљан инвеститор гледа и цени пре него што се одлучи да инвестира свој новац.

Нисмо улагали само у центар Београда, већ смо водили рачуна да се сви делови Београда равномерно развијају. У приградским општинама се свакодневно и дан-данас асфалтира велики број улица, некатегорисаних путева, граде се нови километри водовода и асфалта. Обновљено је више од 750 улица, при чему је обновљен асфалт у дужини од 140 километара, а први пут је асфалтирано 120 километара саобраћајница у Београду. Тренутно се заједно за предузећем „Путеви Србије“ ради на асфалтирању више од 200 километара улица, што Београд заиста не памти. Изградили смо и 113 километара канализације, 283 километра водоводне мреже, 260 километра топловода, и то су само резултати за три и по године.

Са руководством моје општине, али и са представницима града и комуналних предузећа заиста сваке суботе и недеље обилазимо и разговарамо са грађанима Раковице и Београда. Обилазимо нове радове на асфалтираним улицама, отварамо нове паркиће и спортске терене. Градимо канализацију у насељу Љубиша Јеленковић и заиста сам поносна на тим СНС-а и у општини Раковица и у граду Београду, али и у Влади Републике Србије. Ми се разликујемо као Српска напредна странка зато што свакодневно разговарамо са својим суграђанима и што ослушкујемо њихове потребе. Са том праксом ћемо наставити и у наредном периоду.

Наша победа је што је Београд постао град кранова. Више од 1.100 градилишта је било у фебруару ове године. Значи, у фебруару ове 2018. године ми смо у граду Београду имали 1.100 градилишта. У периоду од 2014. до 2017. године Град Београд је издао укупно 2.443 локацијских услова, издао је грађевинских дозвола за више од два милиона квадрата. Само током 2017. године издате су дозволе за изградњу више од милион квадрата, што је било заиста незамисливо пре пар година.

Наша велика победа је и што је у Београду све више радних места и све више инвестиција. Крајем 2013. године у Београду је било око 1.100 незапослених лица. У септембру 2017. године тај број је смањен на испод 90.000. То је заиста недовољно и морамо, госпођо Брнабић, да радимо на томе да наставимо да запошљавамо људе у нашој земљи, да стварамо привредни амбијент, да смањимо одлив мозга, да смањимо одлазак српске памети ван граница ове земље. Дobar показатељ да се Београд развија у правом смеру је да све више инвеститора и нових компанија долази у наш град, попут фирме „Икеа“, „Капитол парка“ у Раковици, Хотела „Хилтон“, фабрике „Меита“ у Обреновцу, што доприноси стварању нових радних места. Погледајте шта се у Београду гради и видећете да је управо у тим областима највећа стопа новозапослених.

И даље је у запослености велики дисбаланс између мушкараца и жена, и зато је важно да отворимо нова радна места где ће бити упослене жене али и да кроз подстицаје које желим да Влада Републике Србије настави и у наредном периоду афирмишемо женско предузетништво, да имамо више упослених жена и на селу, више жена у ИТ сектору. Ја сада, данас, са овог места желим да вам поручим следеће – пре уласка закона о буџету за следећу годину, за 2019. годину, желим да ове теме, теме женског предузетништва, теме запошљавања наших жена на селу буду теме за новог министра финансија и желим да се господин Мали и овим темама активно бави у наредном периоду.

Зарад истине и изговорених речи од стране опозиције желим да кажем следеће о пројекту „Београд на води“. Остварујемо заиста вековни сан Београђана о спуштању града на реке. Од више од 200 км

неискоришћених речних обала, захваљујући упорности нашег председника господина Александра Вучића, Београд заиста добија један велелепни пројекат какав је пројекат „Београд на води“. Свашта смо слушали као Београђани о овом пројекту – да је реч о пукој макети, да се он неће изградити, да ће остати на нивоу макете, да он тоне из дана у дан. Све су то радили како би зауставили развој нашег града. На њихову жалост, а на срећу свих нас Београђана, пројекат се успешно развија и сваки дан када кренем на посао, када долазим у Народну скупштину Републике Србије, заиста имам прилике да са моста видим како пројекат „Београд на води“ из дана у дан добија нове обресе и почиње заиста да личи на макету и почиње да личи на ону визију о којој нам је Александар Вучић говорио и почиње да се развија и на терену.

Ми данас имамо уређену Савску променаду, а подсетићу вас, наследили смо гробље бродова и олупина. Данас имамо уређене зелене површине, дечија игралишта, бицикличке стазе, спортска игралишта, нову расвету у овом делу Београда, а наследили смо ђубре, коров, змијарник који су нам претходници оставили у аманет. Осим стамбених кула почела је и градња тржног центра, као и градња Куле Београд, која ће бити највиша зграда у овом делу Европе.

Пројекат „Београд на води“ посредно је покренуо читав низ других инфраструктурних пројеката који су деценијама били незавршени, као што су изградња главне Железничке станице Прокоп, иселење железничког и аутобуског саобраћаја из центра града, изградња аутомобилског тунела који ће да повеже Саву и Дунав, измештање аутобуске станице из центра Београда. Циљ нам је, као СНС, да се заиста град развија по мери њених грађана, по мери Београђана, а не по мери тајкуна уз помоћ политичара, како је то било за време Драгана Ђиласа.

Размишљам често зашто наши противници, зашто део српске опозиције оволико напада овај пројекат. Зашто би неко био против да се изгради скоро два милиона квадрата, да се упосле људи у Београду, да се Београд развија? Зато што је развој овог пројекта мера њихове неспособности. Зато што их свакога дана подсећамо на запуштен простор који је представљао ругло Београда и који су нам оставили у аманет.

Недавно смо на друштвеним мрежама, крајем прошле године, 2017. године имали прилике да видимо видео-снимак бившег градоначелника Драгана Ђиласа који је са тајкунима 12. марта 2009. године у Кану промовисао Мишковићев пројекат „Град на води“. Опростите, макету пројекта „Град на води“, јер су управо то показали у Кану исти ови који сада нападају нас да правимо макете. Такође сам прочитала да је 2005. године био промовисан у граду пројекат „Менхетн на Балкану“ управо као

простор „Београда на води“. Проблем је што осим лепих планова нису успели апсолутно ништа да ураде за грађане Београда.

Ђилас је 2005. године, подсетићу вас, најављивао изградњу нуклеарне централе у Костолцу, 2008. године да ће почети изградња моста Аде Хује, изградња метроа за годину дана. Заиста могу рећи да сви ми Београђани и даље чекамо тај Ђиласов метро и нисмо успели досада да га видимо. Такође, 2009. године Ђилас је обећавао да ће до краја његовог мандата бити легализовани сви нелегални објекти. Године 2010. је обећавао да ће Прокоп радити до краја године. То се није десило.

Подсетићу вас, њихови министри, њихови функционери су најављивали да ће Србија постати део Европске уније 2008. па 2010. године. Ни то се није десило. Они нису успели да ратификују један споразум, а реч је о Споразуму о стабилизацији и придруживању, који смо ми успели да ратификујемо у Народној скупштини Републике Србије 2013. године. Ништа од њихових обећања се није десило и отуда та фрустрираност о којој, ево, већ читав дан слушамо. Отуда фрустрираност, јер смо ми ти који остварујемо наше планове и снове. Ми испуњавамо обећања која смо дали грађанима Београда и грађанима Србије.

Долазим из Раковице и заиста, на самом крају, желим да кажем следеће – након 45 година лажних обећања успели смо да изградимо заједничким снагама дом здравља на Лабудовом брду. Реч је о једном модерном, функционалном објекту примарне заштите где од октобра прошле године имају прилику да се лече више од 40.000 грађана Раковице и Београда и ја вам на томе заиста честитам.

Наш усуд је, заиста, да решавамо питања која су нам оставили својим пропалим пројектима, од уклањања „Пазл града“ на Вождовцу, преко реплике на Теразијама, на Новом Београду, решавања комуналних проблема у свим оним дивљим насељима која су ницала током ноћи. Наша велика победа, свих нас из СНС јесте та што делима показујемо да Београд није само на Теразијама, на Дедињу или на Врачару. За нас је Београд и Падинска скела и Бесни фок и Јабучки рит и Ђуринци и Рогача и Калуђерица и Рипањ и Кнежевац и Кијево и Ресник.

За време претходне власти рубни делови Београда су заиста заостајали у развоју за центром града Београда када је у питању инфраструктура, односно када је реч о водоводу, канализацији, путевима и јавном превозу. Ми смо прва власт у Београду која заиста на једнак начин третира центар града и најудаљенија села у Београду. Наша политика, политика СНС-а је да се у наредним деценијама на читавој територији Београда изгради недостајућа инфраструктура са фабрикама за прераду отпадних вода у Великом Селу, са изградњом топловода Обреновац – Нови Београд, са фабриком за прераду отпада у Винчи. Зато

желимо да наставимо да остварујемо своје снове, желимо да Београд са новим мостовима, новим тунелима постане и настави да буде град кранова и нових фабрика. Точак инвестиција који се покренуо тешко је зауставити.

Желим да поручим испред СНС да ћемо у дану за гласање подржати предлог који нам је Влада Републике Србије доставила у Народну скупштину, да ћемо подржати господина Сенишу Малог за новог министра финансија. Ја вам се захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, председавајући.

Даме и господа народни посланици, уважени грађани Србије, данас Србија бира четвртог министра финансија у последњих шест година.

Оно што је симптоматично јесте да је Србија задужена за шест година власти СНС-а десет милијарди евра, што нам је претходни министар Вујовић овде признао када смо гласали о буџету за 2018. годину. Ја се надам и да је министар Вујовић попут Лазара Крстића озбиљан човек који није могао више да слуша нереалне наредбе СНС-а и да је због тога побегао из Владе главом без обзира.

Оно што је лоше по грађане Србије, то је да ће Сениша Мали, или како год се звао министар Српске напредне странке, бити лични банкар управо политичке организације СНС. И оно што интересује и посланике Демократске странке и грађане Србије јесте – због којих од следећа два разлога Сениша Мали постаје министар финансија? Да ли је то награда што је успешно порушио објекте у Савамали или је то казна, и зна да је уцењен, и да ће морати да слуша извршења Српске напредне странке баш зато што је порушио те објекте? Нису спорни објекти, спорно је што је у тој ноћи, и то нико не помиње, човек изгубио живот због тога.

Са друге стране, говорили смо овде о политичком легитимитету, и то је говорила премијерка Брнабић. Сваки и свачији политички легитимитет у овој сали се зна, без обзира на политичку партију из које долази, али се једино не зна политички легитимитет председнице Владе Републике Србије. Премијер и председник су пар екселанс политичке функције. Целог дана слушамо како премијерка држи придику припадницима опозиције колико су процената освојили на изборима.

Ја сада постављам питање – премијерко уважена, колико сте ви освојили процената на изборима? На којој сте ви листи учествовали? На ком сте ви бирачком месту били кандидат и за коју функцију? Ни на једном. И колико сте ви гласова добили? Ниједан. И зато сте ви постављени, баш због тога што немате политички легитимитет, да бисте и ви били послушник и да би се вама управљало. Мени то не смета због вас,

мени то смета због грађана Србије, због политичке стабилности и због политичког живота у Србији у 2018. години.

Питали сте шта је данас горе у Србији сем рејтинга опозиције. Мислим да би на том месту требало да вас брине то што је у Србији горе. Горе су плате војника, горе су плате полицајаца, горе су плате лекара, горе су пензије, смањили сте плате, смањили сте пензије, смањили сте дневнице полицајцима и војницима. То је у Србији горе. У Србији је горе то што ниједан грађанин Србије који није члан Српске напредне странке нема довољно новца у новчанику, нема довољно горива у резервоару и нема довољно хране у фрижидеру. Питали сте, премијерко, шта је горе. Горе је то што од 800.000 деце која су обухваћена основним и средњим образовањем свакога дана 50.000 деце гладно. Немају новца за ужину јер им родитељи не раде. То је горе.

Горе је то што у фирми „Каизен“ д.о.о. у Смедереву штрајкују радници који раде за 25.000 динара 30 дана у месецу, и суботом и недељом, и раде по 12 сати. То вама није пало на памет, као што сте рекли једног дана да вам је најтежи дан у Влади откад сте на тој позицији дан када сте се сукобили са неким министром. Мислим да је било много лошијих дана, најалост, по Србију, и Демократска странка јесте најжешћа опозиција и биће вашој владавини. Гора је слобода медија, гора је владавина права, горе је то што малтретирате политичке противнике, горе је то што малтретирате грађане, горе је то што је утростручен напад на новинаре у последњих шест година. То је оно што је горе у Србији за време ваше владавине. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Александра Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Уважени председавајући, па ево, побегао је господин који зна да управља буџетом, који је потрошио четири милијарде динара, који је увео локалну самоуправу у УППР. Није забележено у историји јавних финансија да се уводи нека локална самоуправа у унапред припремљен план за реструктурирање дугова.

Онај који говори о политичком легитимитету и да је неко нечији лични банкар показује да је, у ствари, управо он био лични банкар тадашњег председника Демократске странке и показује да је преко Фудбалског клуба „Водице“ и „Глибовац“ исплаћивао плате радницима локалне самоуправе Смедеревске Паланке. Е, такви нама држе предавање о томе како треба да се воде јавне финансије и ко треба да буде министар финансија. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има председник Владе, госпођа Брнабић. Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хвала.

Наравно, надовезаћу се пошто ме народни посланик увек инспирише, а посебно када говори о бризи за грађане. Претпостављам о бризи за оне грађане који нису имали воду да оперу, на пример, бебу а живе у Смедеревској Паланци, зато што је водовод имао рестрикције воде у Смедеревској Паланци. Ту, надомак Београда, људи нису имали воду. Е, то је брига за грађане.

Претпостављам да је брига за грађане то што је рачун Општине Смедеревска Паланка непрекидно у блокади од 19. децембра 2012. године. Пре тога је рачун био у блокади 2011. године, 2012. године, 257 дана укупно са прекидима. Пошто је рачун Смедеревске Паланке био у блокади, да би се новац извлачио, Смедеревска Паланка је постала својеврсни првак Србије, а вероватно и ширег региона, по томе што су имали чак 19 јавних предузећа, јер како једно банкротира, како се из једног извуче новац, тако се отвори друго, па треће, па тако деветнаест. Све јавне институције су, поштовани грађани Републике Србије, у Смедеревској Паланци имале блокиран рачун, укључујући школе, домове здравља и, невероватно, укључујући и гробље. То је брига о грађанима.

Нисте могли да водите рачуна о основним животним потребама једне мале Смедеревске Паланке, али имате образа да говорите како да се води финансијска и фискална политика Владе Републике Србије. Па да је, не дај боже, водите, верујем да би цела Србија била у рестрикцијама воде. Верујем да би, претпостављам, јер је то пресликано само за целу Србију, да би рачун Републике Србије био у блокади, као и свих јавних предузећа, свих школа, свих болница, свих домова здравља, свих гробаља у Србији. Све би било у блокади.

Ми се боримо из петних жила већ, ево, од када сам ја, у августу 2016. године, постала министар за државну управу и локалну самоуправу, да некако помогнемо Смедеревској Паланци и грађанима Смедеревске Паланке. Захваљујући издвајањима из буџета, зато што тамо више ништа нема, ми смо успели да поправимо водоводни систем и да поново уведемо воду за грађане Смедеревске Паланке. Ми смо управо пре неких месец дана из буџета Републике Србије пребацили из текуће буџетске резерве средства да се врати дуг „Интези“, а „Интеза“ је била једина банка која је Смедеревској Паланци хтела да позајми неки новац, зато што нико други није хтео јер су видели да од тога вајде нема. „Интеза“ је позајмила, ми смо успели да испреговарамо са Банком „Интеза“ да отпишу део дуга и све камате, из текуће буџетске резерве смо пребацили 70 милиона динара Смедеревској Паланци да бисмо вратили дуг банци „Интеза“ само да камате даље не би ишле, а договорили смо да 150 милиона динара отпишу.

Дакле, стварно, 'ајмо само мало опрезније око те бриге за грађане зато што неки људи стварно не би смели да говоре о грађанима када су

једну малу локалну самоуправу завили у црно толико да цела Република данас ради за те грађане да им дамо основне животне услове. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Уважени премијеру, даме и господо народни посланици, у старту желим да нагласим да ћу бити веома кратак. Овлашћена представница СНС, госпођа Томић, изнела је врло прецизне податке када је реч о стању јавних финансија и макроекономским показатељима.

Многе моје колеге у досадашњој расправи изнеле су резултате које је Синиша Мали остварио на функцији градоначелника Београда, а резултати су неспорни, и оно што је најважније, видљиви су.

Свако данас може да види да је Београд далеко лепши град него што је био у време када су га водили неки други, да комуналне службе неупоредиво боље функционишу него некад, да је туризам на много вишем нивоу него што је био када су ови стручњаци водили Град Београд, да се више гради, да се више улаже у инфраструктуру, да се више брине о осетљивим категоријама становништва, да је у сваком смислу Београд данас лепше место за живот него што је то био. То су, између осталог, резултати Синише Малог.

Али имамо и неке друге резултате. Имамо резултате претходног говорника из Смедеревске Паланке. Имамо афере, афере не зна им се броја, десетине афера. Опустошен буџет Општине, исисавање новца из јавних предузећа и установа чији је Општина оснивач. Четири милијарде динара, како смо чули, губитака, минуса и дугова који су остали после њега. Оставио је град без струје, оставио је град без воде, оставио грађане Смедеревске Паланке у потпуном очају и безнађу. За то време напунио је своје џепове и џепове својих партијских сарадника.

Ја разумем зашто он неће да подржи избор Синише Малог. Да се он пита, кандидат, односно министар финансија био би Срба Сисавац, вероватно, из Смедеревске Паланке, са којим је заједно исисавао новац преко фудбалских клубова.

Он помиње ужину, каже – колико је ужина могло да се... Па четири милијарде динара, ако узмемо, на пример, да је једна ужина 100 динара, то је 40 милиона ужина. Оставио је свако дете у Србији без ужине тако што је опљачкао Смедеревску Паланку за четири милијарде динара.

Дама и господо народни посланици, ми данас бирамо новог министра финансија у Влади Републике Србије. Разлог за то је оставка досадашњег министра, господина Вујовића. Ја бих желео да му на својеврстан начин и овом приликом захвалим, јер је реч о особи која је

значајно допринела и фискалној консолидацији и опоравку јавних финансија и економском и привредном расту Србије.

Србија данас није болесник на издисају који се вештачки одржава на апаратима, каква је била у време када су неки други, а и ови који нам данас спочитавају нешто, водили, односно вршили власт у нашој земљи.

Данас имамо првенствено беспрекорно чисто стање јавних финансија, континуирано смањење јавног дуга и раст БДП-а, о чему смо и слушали. Инфлација је далеко мања него што је то била у ваше време. Курс је далеко стабилнији него што је био у време када су ови водили државу. Незапосленост је на историјском минимуму, како је то малопре један колега лепо приметио. Дакле мања је од 13% у овом тренутку, а подсетићу да је у време када смо преузели одговорност за вршење власти била преко 26% на нивоу Републике.

Србија је данас далеко цењенија у сваком смислу. Да не причам да је рекордна наплата пореза и да су по први пут неки привредни субјекти почели да плаћају порез, а годинама уназад нису плаћали порез, нити је ико уопште постављао питање њиховог неплаћања пореза.

И, као што сам рекао да ћу бити врло кратак, желим само да закључим, односно из свега онога што сам изнео желим да подржим избор Сенише Малог за министра финансија. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Данашњу расправу започела је јутрос, заправо, председник Владе госпођа Ана Брнабић прилично неумереним похвалама на рачун кандидата за министра Сенише Малог и онда смо у току дана углавном слушали критике од стране посланика новог старог ДОС-а. Наравно, помињале су се разне афере, па чак и неке личне ствари кандидата за министра, али оно што је интересантно јесте да су посланици тог новог старог ДОС-а Сенишу Малог критиковали највише за онај период када су га они бирали на важне државне функције.

Друго што је интересантно јесте да се посланици власти нешто нису баш утркивали да бране Сенишу Малог, што је прилично неуобичајено, али добро, то је ваша унутарстраначка ствар и нећемо тиме да се бавимо, чисто примећујем.

Ресор финансија од када је овај режим, ово је трећи, четврти сазив, некако је служио као експеримент досада, и то није било добро. Најпре се експериментисало са чувеним стручњаком са Јејла, који је негде нестао. Кажу да је остао као саветник, али не знамо шта ради, чиме се бави и тако даље, а сећамо се сви колико се обећавало шта ће тај да уради,

процветаћемо. Онда стручњак Светске банке, овај Душан Вујовић, који је, ево, поднео оставку и, замислите, он се најављује за неког саветника.

Препоручујем вам, господине Мали, немојте га узети за саветника, неће вас добро саветовати, јер оно што је он радио свакако није добро за Србију ни за грађане Србије.

Ми српски радикали мислимо и отпочетка, од обраћања нашег председника, и даље ћемо на тај начин да расправљамо о овоме, мислимо да се Србија налази у тешкој ситуацији, да нам прете озбиљне опасности, да је тај притисак да се проблем Косова и Метохије реши наврат-нанос нешто што може произвести лоше и тешке последице и ми мислимо из тог разлога, госпођо Брнабић, да је било неопходно да реконструишете ову владу, да је ово моменат када Србија мора имати једну озбиљну, одговорну, храбру, патриотску владу. Многи министри, или бар један број министара у садашњој влади то свакако није. Ми смо и конкретно рекли да из Владе треба да склоните Зорану Михајловић, да треба да склоните Златибора Лончара.

Када је у питању овај кандидат за министра, односно господин Мали, хвалили сте стање у Београду. Па и није баш, не цветају у Београду руже. Неке ствари које сте рекли јесу такве, али много тога и није баш тако најсјајније.

Оно што ми мислимо да треба скренути пажњу Синиши Малом, који ће бити од сутра или од прекосутра министар финансија, јесте да га у том министарству чекају озбиљни послови, да има много незавршених а озбиљних ствари у том ресору.

Ово што смо чули малопре, рецимо, какво је стање у области наплате пореза у Управи прихода... Верујте, у Управи прихода је хаотично стање. Администрација Управе прихода, то је држава у држави. Знате, ако неки други орган, на пример ПИО фонд, тражи одређени документ од Управе прихода да би тамо неком ко се бави или се бавио неком малом привредом решио статус, по годину и по дана се чека уверење од Управе прихода, уз не знам колико интервенција у међувремену.

Можда се повећала наплата када су у питању правна лица, али постоји нешто што би коначно требало у овој држави неко озбиљно да сагледа – могућност смањења пореза физичким лицима. Како? Тако што ће сви који треба да плаћају порез да га плаћају. То сада није случај.

Да ли ви можете да замислите да, рецимо, у једној стамбеној згради, у једном улазу, порез плаћа породица из станова број седам, девет, 12, 17, причам отприлике, остали не плаћају. Дигитализација, госпођо Брнабић! Да ли је могуће да тамо неки службеник седи и да он не примети да је иста адреса, исти број, да бар 17 станова мора да има? Не мора имати 20, колико

их има, али бар до 17 мора да их изброји. Је л' вам требају инспектори? Запослите људе, шаљите инспекторе на терен.

Нема народ овај, колико год ви причали о повећању овог и оног, нема овај народ више од чега да плаћа ни струју, ни воду, ни порез. Нема. Реална просечна плата у Србији је 210 евра. Пустите ви тих ваших 430. Две стотине десет евра прима милион људи у Србији и са тих 210 евра, односно са тим минималцем, милион људи храни породицу. Дајте, бар тамо где можете, смањите порез тако што ћете порезом обухватити све оне који треба да га плаћају.

Имате још један озбиљан задатак, господине Мали – ово што је председник државе обећао везано за пензије. Он је председник државе, он може да обећа шта год хоће, зато што то није његова надлежност па онда нема ни одговорности. То ће бити ваша надлежност од сутра, па онда значи и одговорност. Ангажујте доброг правника, господине Сениша Мали, доброг правника који ће да вам објасни да, ако је један закон престао да се примењује на одређено време, кад је то одређено време прошло па тај закон наставља да се примењује, онда прво морају да се отклоне све последице које су настале због непримењивања тог закона. Дакле, и даље дугујете и, кад ово једног дана, да ли у новембру, да ли следеће године, ступи на снагу, морате да водите рачуна да на тај начин не решавате проблем који је настао зато што сте неуставно донели закон о смањењу пензија.

Даље, говорили су, господине Мали, да ви имате неке офшор фирме итд. Ми имамо другачији однос према томе. Ево, препоручујемо да искористите ваше искуство из офшор фирми и да у Србији направите неке офшор зоне, да тако развијемо Србију. Замислите како би се развила Србија и како би процветала када би, рецимо, офшор зона била на југоистоку Србије, на истоку Србије, у пограничним деловима. Зашто не би сви они који имају паре доносили паре у Србију? Зашто би постојала потреба да наши људи иду у та нека законито сумњива, како год их називају, нека тржишта?

Дакле, имате шта да радите уколико озбиљно схватите ову обавезу.

Први задатак, господине Мали, који морате да урадите, ако хоћете озбиљно да почнете овај посао, јесте да се коначно уради предлог закона о извршењу буџета, односно да коначно видимо тај завршни рачун буџета да бисмо могли да верујемо да је стање у буџету такво какво нам се представља.

Докле год то не видимо, можете да причате шта год хоћете, да кажете да сте потрошили или уштедели колико год хоћете, док ми не видимо како је то заиста, не можемо да вам верујемо.

И наравно, нећемо гласати за предлог Ане Брнабић да ви будете изабрани за министра, али се надамо да ћете прихватити све наше сугестије зарад бољег функционисања државе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Оливера Пешић.

Изволите, колегинице.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена председнице Владе, поштовани господине Мали, даме и господо народни посланици, данас када расправљамо о предлогу председнице Владе о избору члана Владе, односно министра финансија, добра је прилика да се подсетимо резултата рада Министарства финансија, а наравно и Владе Републике Србије у претходном периоду.

Циљ који је Влада Александра Вучића 2014. године поставила, а на коме је марљиво радила Влада Ане Брнабић, остварен је. Криза јавних финансија више не постоји, а стање које данас имамо у буџету Републике Србије доказ је вредног труда, рада и знања, пре свега знања.

Влада Републике Србије и Министарство финансија у претходним годинама водили су транспарентну али пре свега одговорну политику планирања прихода и расхода. Иза нас је период тешких мера фискалне консолидације које су, пре свега, омогућиле да се у буџету Републике Србије за 2018. годину издвоји 128 милијарди за инвестиције, и то је оно што одговорна Влада Републике Србије и Министарство финансија раде.

Захваљујући таквој политици ми данас можемо да говоримо о укидању Закона о привременом смањењу пензија, односно о повећању пензија, ми данас можемо да говоримо о повећању плата, да говоримо о мерама популационе политике коју држава Србија предузима, али и да говоримо о олакшицама које држава Србија по први пут нуди за почетнике у бизнису, односно за оне који започињу сопствени бизнис.

Макроекономска и фискална стабилност која је постигнута у претходном периоду омогућила је да се изграде километри ауто-пута, омогућила је да се реконструишу и обнове многи вртићи, школе, клинички центри, болнице, да се отвори 170.000 нових радних места у Србији.

Да Влада Републике Србије и Министарство финансија воде добру буџетску политику, потврдиле су и светске међународне организације, пре свега мислим на ММФ и Светску банку. Наиме, Србија је успешно завршила трогодишњи аранжман са ММФ-ом, који је дао додатни кредибилитет мерама економске политике. Он је, пре свега, значајан због тога што многе међународне институције, али пре свега инвеститори, прате оцену коју ММФ даје, јер је та оцена сигнал и позив за инвеститоре да ли ће они инвестирати у одређеној земљи или не.

Такође, Светска банка је оценила да је Србија сада стабилна и сигурна земља за инвестирање. Као резултат свеукупне макроекономске слике Србије, ми у 2017. и 2018. години имамо јачање динара. Наш динар је друга најбоља валута у свету у протеклих годину дана и ми смо успели да од позиције четврте најслабије валуте дођемо до друге најбоље валуте у свету у претходном периоду и то је оценила једна од најкредибилнијих медијских агенција, Блумберг. То је резултат заједничког рада Народне банке Србије, Министарства финансија, али и Владе Републике Србије, јер је курс динара, у ствари, одраз стања у економији.

Због чега је значајан стабилан курс динара и шта он значи за грађане Србије и за привреду Србије излишно је говорити. Ја само хоћу да истакнем своју импресију приликом посете премијерке Ане Брнабић једној компанији у Лесковцу, домаћој компанији која упошљава 250 радника. На питање премијерке шта је то што Влада Републике Србије може да учини како би тој компанији, домаћој компанији, помогла да прошири своје капацитете одговор власника компаније је био да је довољно то што је држава Србија обезбедила стабилан курс динара, јер пре свега за предузећа која се баве претежно извозом велики су губици били на основу курсних разлика.

Као резултат тешких мера фискалне консолидације у претходном периоду имамо мере за подстицај мајкама за рађање, односно мере за подстицај наталитета и ово је прва Влада Републике Србије која ће моћи да ради на повећању наталитета захваљујући ефектима фискалне консолидације који су остварени у претходном периоду.

Такође, у наредном периоду нас очекује укидање Закона о привременом смањењу пензија и оно што је за нас из СНС најважније јесте да су Влада Републике Србије и Министарство финансија успели да обезбеде повећање и за оне најсиромашније грађане, за оне најсиромашније пензионере, и то у износу од 5%. Али оно што је такође најважније јесте да се то повећање планира пре свега из реалних извора, јер подсетићу грађане Србије да у периоду када је Србија била на ивици банкрота 59% пензија се исплаћивало из буџета Србије. Данас дотације за пензије износе 31%, и то је скоро дупло мање него у претходном периоду, а пре свега захваљујући фабрикама које се отварају широм наше лепе земље Србије.

И на југу Србије се отвара велики број фабрика. Фабрике се отварају у Врању, Лесковцу, Владичином Хану, Грделици, Власотинцу, Нишу, Житорађи итд., али потребно је да се још већа финансијска средства уложе у југ Србије, јер је југ Србије годинама уназад био девастиран. Буџетом за 2018. годину значајна средства су планирана за југ Србије, али и за

капиталне пројекте Града Лесковца, из ког ја долазим, и чије грађане представљам у овом високом дому.

Такође, Влада Републике Србије је имала издвајања за југ Србије мимо онога што министарства финансирају. Моја очекивања од будућег министра финансија су да, када се негде у децембру будемо поново овде срели, да ће буџетом за 2019. годину бити планирана још већа средства за југ Србије и за град Лесковац с обзиром на то да ћемо имати све боље стање у државној каси.

Такође, средства која су издвојена за изградњу Коридора 10 захваљујући мерама фискалне консолидације оживљавају југ Србије, јер како се која деоница ауто-пута заврши, тако стижу и инвеститори. Као крајњи резултат рада Министарства финансија у претходном периоду имамо суфицит у буџету на крају 2017. године и свакако брзо опадање јавног дуга.

Дакле, будући министар долази на много бољу позицију. Јавне финансије у Србији су стабилизоване. Оно што је посао будућег министра јесте да такво стање одржи и да настави путем реформи које су започете и да ради и настави путем динамичног привредног раста.

Оно што желим да кажем јесте да је биографија кандидата за министра финансија импресивна. Ми смо данас имали прилику да чујемо много тога од мојих колега који долазе из Београда. Оно што су чињенице и оно што је најважније јесте да је за време његовог мандата дуг Београда преполовљен, да је запослено 25.000 људи, да се започело и завршило са реализацијом многих великих и битних пројеката, да је дефицит четири пута умањен а, на крају крајева, оцену о томе како или на који начин је Синиша Мали водио Београд дали су грађани на претходним изборима, а грађани су рекли да је он то одлично радио.

На крају само желим да искористим прилику да председници Владе честитам на начину на који брани свој предлог данас, да будућем министру финансија пожелим пуно успеха у раду и да још једном замолим да на исти начин наставе да третирају југ Србије, и будући министар финансија и председница Владе, као што су то досада чинили. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Соња Влаховић.

Изволите.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Захваљујем.

Поштована председнице Владе, колеге и колегинице, грађани и грађанке Србије, господин Синиша Мали је доказао да воли Београд приступајући му одговорно и марљиво. Главни град Србије, наш Београд, пуно је напредовао у време његовог мандата. Доказао је како се води

одговорна фискална политика у тренутку када је град Београд био историјски најзадуженији.

Огроман успех је на сваком кораку. Само за четири непуне године спроведено је 930 километара нове водоводне и 138 километара канализационе мреже. Асфалтирано је више од 536 путева. У 2017. години је запослено 66.000 људи. Отворено је 1.100 градилишта. Уређени су паркови, обновљено је 200 фасада, направљена дечија игралишта, домови здравља, школе, вртићи, теретане на отвореном, уређена је јавна расвета и, наравно, све то у свих 11 општина, а наравно и на мојој општини Нови Београд.

Отворена је нова кућа „Икеа“. Издавање грађевинских дозвола иде брже и више. Реновиран је трг на Славији. Реновиране су улице. Сениор картице са попустом 10–50 посто Град Београд из буџета је стамбено збринуо 172 породице интернорасељених људи. За две године стамбено је збринута 171 ромска породица. Рекордно је мали број незапослених у последњих десет година. Пројекат „Београд на води“, Железничка станица Прокоп, канализација на Палилули после 25 година. Пројекат „Да се ради и гради по твом“.

Београд је смањио дуг за 500 милиона евра и све више имамо туриста. Прошле године смо имали скоро милион туриста у Београду, а у првом кварталу 2018. године 19% више у односу на рекордну претходну 2017. годину.

То нису речи, већ дела. Бити министар финансија је веома важан посао. Србија никада није била ближа завршетку реформи. Велики успех смо постигли од 2014. године. Имамо макроекономску стабилност и убрзање економског раста, за који се очекује да ће се стабилизovati на око 4% годишње у средњем року, на основу постојећег нивоа инвестиција, иновација и темпа продуктивности.

Знам да ће господин Синиша Мали задржати финансијску дисциплину наше Србије, јер веома добро познаје привреду Србије. Такође знам да ће се борити сваког дана за добробит грађана Србије, за грађане Београда, јер је то доказао.

Подржавам избор Синише Малог за министра финансија и желим уједно да му се захвалим као Новобеограђанка за све што је учинио за Нови Београд и што га је лично као градоначелник више пута посећивао и разговарао са Новобеограђанима, не само разговарао него је све што је обећао урадио, као и за свих 11 општина овог нашег лепог Београда. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала.

Нисам био цео дан овде, али колико сам видео, моје колеге из опозиције су дале пуно мишљења да предложени кандидат није одговарајућа личност за ту функцију. Ја се не слажем и мислим да је Синиша Мали прави кандидат за министра финансија у влади Ане Брнабић и да је он прави симбол власти Александра Вучића. Мислим да ту нема никакве сумње и да има пуно, пуно квалификација, детаља из његове биографије, како школске, студентске, постдипломске, тако и офшор и иншор и на све стране.

Неки детаљи само. То је једна власт, једна влада која жели да вам прича бајке и да ви будете уверени у то да ће вам бити боље зато што слушате бајке. Када вам каже да је незапосленост сада смањена са 26% на 13%, како рече премијерка, онда вам неће рећи да је то лаж, односно да је то последица промене методологије праћења незапослености, јер сада се то ради тако што се прави анкета да ли сте радили један дан месечно, па ако сте радили један дан месечно, скину вас са бироа. То је један део. Други део је последица тога што су многи млади људи, који су били на бироу, побегли из ове земље, схватајући да нема шансе да виде ту своју будућност. То је једна од лажи.

Друга лаж је да је смањен јавни дуг – са 14 милијарди на 24 милијарде. Ово је једина земља на свету где је 24 мање од 14. Мало пре је премијерка покушала да нам објасни да је то тако што, ако се задужиш 100 динара по камати од 7% годишње, а онда узмеш бољи кредит у износу од 100 динара са 4,5% па вратиш онај од 100 динара са већом каматом, да си учинио добро дело. И то је тачно, само кад би то била чињеница. Али ако си узео кредит по повољнијим условима да вратиш кредит који је узет по лошим условима, онда укупна задуженост најмање остаје иста, али никако не може да се повећа за 70 и нешто посто.

Такође вам кажу да је супер, да смо били пред банкротом, што се, наравно, никад није десило у Европи, ниједној држави, и не зато што је претходна власт била много боља него зато што је то практично немогуће. Има пуно других метода како се решава питање празне касе, било пензионог фонда било неких других фондова, и то је иста ова власт, само нешто мало млађа, радила у деведесетим годинама када је пројектовала хиперинфлацију, када је на један другачији начин уништавала своје становништво, и пензионере и људе у јавном сектору и све друге.

Према томе, то што је пензионерима отето три милијарде или више од три милијарде евра за ове четири године и запосленима у здравству, школству, државној управи, војсци, полицији и култури преко три милијарде, то је нешто што је чињеница.

А то да су пензије враћене на ниво из 2014. године, то није тачно. То је само неко рекао да ће бити, да ће бити укинут Закон о привременом

смањењу пензија. И тај закон је једна невероватна мудрост. Феноменалним, најбољим студентима правних факултета у Србији треба сто година да то реше, а овој влади ће требати, па, једно годину дана. Закон би требало да гласи – укида се закон тај и тај. Ако вам треба помоћ, има да нађемо успут ту неке фишкале који могу да напишу тај закон или ће неко из опозиције да напише тај закон, али ако хоћете да укинете закон о крађи пензија од пензионера, урадите то данас тако што ћете да напишете закон којим се укида лоповски закон који је донет пре четири године.

Зашто је Мали адекватан кандидат? Ја знам кад је Весић био Мали и знам кад је Мали био Весић, и мислим да многи то знају. А како он потпуно упада у ту атмосферу? Нека то буду афере, пошто ништа није пресуђено на суду – афера „Докторат“, насиље у Савамали и код куће, станови по Бугарској и ко зна где, јелка о којој смо чули исцрпно излагање премијерке. Ја мислим да је најнадахнутији, најстручнији, историјски говор који је неки премијер Србије рекао малопређашње предавање о јелкама широм Европе, Блиског истока и Сједињених Америчких Држава. То је стварно феноменално.

(Народни посланици добацују.)

Чујем неке необичне звукове, али то је вероватно последица еха.

Дакле, говорим да су то афере као и многе друге афере. Да не помињем ни „Београд на води“, ни „Мубадала“ чипове, ни ФАП – „Сису“, ни „Икарбус“ – „Мерцедес“. Све су то афере које су отворене, и то је тачно. И то је тачно. И морам да обрадујем грађане Србије да у исто време док је јуче било нешто овде што је личило на параду, али из цртаних филмова, тамо где се неки брчкају по фонтани у униформама, где се неки заклињу на не знам шта, истовремено, а и не само јуче ...

(Председавајући: Приведите крају.)

... Још само десет секунди, лепа вест је за грађане Србије. Једна озбиљна група људи из полиције, једна озбиљна група људи из надлежних тужилаштва већ ради истражне радње за све ово, а резултате тих истражних радњи грађани Србије ће видети након следећих избора. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, дошло је време танких телевизора и дебелих образа. То сте управо могли и да видите и да чујете.

Говорио је да су маске пале. Нема такве маске за његову главу. Њему треба специјална маска. Маска која иде на празну главу.

Даме и господо народни посланици, говорио је како млади беже. Па не могу сви да добију 525.000 евра и да остану, колико је он добио да подигне винограде. Виноград је продао. У ЕУ субвенција учествује у

приходу од пољопривреде 30%, у Србији само 7%, и то ће министар финансија морати да поправи.

Гле чуда, господин Живковић је имао субвенцију 300%. Дакле три пута је већа била субвенција него што је коштао виноград. Да су млади добили 525.000 евра, свакако не би радили ово. Ово су, будући министре финансија, два записника Пореске управе. Фирма се зове „Емпреса“. Њен директор је био Зоран Живковић. Утаја пореза, 89 милиона је била вредност, 138.000 флаша вина је нестало, вероватно продато на црно. ПДВ је 17 милиона 948.000, камата четири милиона 430.000 до 29.1.2016. године. Сад израчунајте колико је то сада.

Друга утаја, милион и 894.000 за исту фирму, плус камате. То све на данашње време дође око 35 милиона динара.

(Председавајући: Приведите крају, колега Ристичевићу.)

На крају, да завршим, не знам где је нестало 138.000 флаша вина, али основано сумњам да је све сам попио. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Не.)

Реч има народни посланик Горан Ковачевић.

Изволите, колега.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Поштовани господине Синиша, ви ћете бранити буџет Републике Србије за 2019. годину у име Владе Републике Србије бранићете економске законе који долазе у наредном временском периоду. Морате да се навикавате на овакав рад Скупштине. Са моје десне стране обично ће вам долазити оптужбе, нешто што није битно за економију, нешто што ће покушати да вас увреди, али и ви као и премијерка и председник Србије, као и ми, имамо свој циљ. Наш циљ је Србија.

Даме и господо, поштована председнице Владе, Србија данас бира новог министра, али не бира нову економску политику. Србија је кроз своју историју била суочена са бројним економским идејама, од левих до десних. Када смо између два светска рата имали државни монопол, лиферијације које су биле монопол, када смо после Другог светског рата имали приватизације које су завршене данас а претходно имали конфискацију и национализацију фабрика радницама шездесетих година, Србија није економски расла.

Макроекономски параметри говоре о снази једне нације, а ми о томе данас причамо. Не о личним схватањима, него ми бирамо министра финансија Србије, државе у Европи, базирајући се на макроекономским параметрима. Ти кључни макроекономски параметри у Србији никада нису били добри. Да ли да говоримо о 1923. години, када је Милан Стојадиновић покушавао да спаси Краљевину Југославију од

хиперинфлације, о светлим шездесетим када је инфлација била од 1960. до 1965. године 10% а 1965. године 25%, о седамдесетим, осамдесетим, о деведесетим, о првих десет година 21. века, када је инфлација била 10%?

Председнице Владе, економисти, да ли постоји нација, економија која може да функционише када један од кључних макроекономских параметара јесте такав да вам говори да немате монетарну стабилност и сваку другу економску?

Дефицит буџета 2014. је 6,5%. Општа неликвидност на нивоу буџета Републике Србије, господин Мали зна, на нивоу локала, не само у Београду, стопа незапослености 25%, без било каквих изгледа за раст БДП-а. СНС 2014. доноси низ кључних одлука, али је кључна одлука Александра Вучића да скупи храброст и промени Србију, и каже јој – више не можеш да продајеш имовину да би се прехранио, да позајмљујеш да би исплатио плате и пензије, не можеш да трошиш више него што зарађујеш. То је, наравно, за један слој људи, који су припадали прошлим властима, било тешко. Само то да кажете, то је храброст, а да направите тим и кренете да мењате Србију, још већа. А немате подршку.

Данас, када бирамо новог министра финансија 2018. године, то је историја. Историја су и бели шатори синдиката, премијерка, када смо доносили Закон о раду, овде. Историја је и Међународни монетарни фонд и уговор са ММФ-ом који каже да ћемо на крају 2017, у децембру, имати системски дефицит, 2,7–2,9% биће супер. Суфицит смо имали много раније. Историја је и Фискални савет, који нам је у марту прошле године рекао да треба да направимо програм како ће нам јавни дуг негде 2020. године бити око 60%.

Историју пишу храбри, а економску српску историју написао је Александар Вучић, тим СНС-а и људи који су веровали. Нико од нас не памти више од два-три министра економије. Можда запамти своје савременике. Углавном их Срби не памте по добром. Министар Вујовић, кажу, јесте један од најбољих министара финансија. Може да стане, чини ми се, у ред са Лазом Пачуом. Али и он и Лаза Пачу били су само део тима, део тима који је променио Србију – један на почетку 20. века, други на почетку 21. века.

Нестварно данас изгледа када кажете, и ви сте то поновили, да имамо суфицит у буџету Републике Србије, да је јавни дуг опште државе 59,9%, јавни дуг буџета Републике Србије 59%, на Маастрихту смо. Имамо раст БДП-а од 4,5% у прва три месеца, што је други раст БДП-а у Европи. Имате стопу инфлације која се креће од 1,1 до 1,6%. То је европска стопа инфлације. Имате, даме и господо, као никада у историји Србије, три године период без ребаланса буџета. Имате 3% референтну каматну стопу и никад већа давања државе Србије за пензије и социјална давања.

Успешно, теоретски, комбинујемо два принципа. Имате потпуну слободу на свим могућим тржиштима и, наравно, државни интервенционизам на принципу инвестиција, зато што смо натерани. Такво је понашање данас у свету. У ствари у теоретском смислу правимо комбинацију између Кејнса и Фридмана, и то ради, то функционише, то даје резултате.

Премијерко, будући министре, то је било јуче; сутра је нови дан. Данас су нови макроекономски изазови у Србији, сутра ће бити још већи. Чини ми се да по први пут у историји Србије, када говоримо о макроекономским проблемима, у ствари говоримо о проблемима који могу да дођу споља. Мислим да су кључни изазови који ће обележити ваш мандат, а надам се да неће, можда ће се продужити, пре свега проблеми који се појављују на финансијском тржишту, односно валутни ратови. Један је од великих проблема и Влада Србије мора да нађе механизам да спозна како ћемо да реагујемо у тренутку када европска каматна стопа или еурибор крене да расте из минуса, буде 0,5 или 0,75 или 1%, када цене фосилних горива због нестабилности у свету почну да расту.

Нико данас није поменуо, кључни проблем који се отвара је, чини ми се, да је на тржишту радне снаге недовољна количина радне снаге. Знам да ће ми економисти рећи – да, да, ми ћемо то решити продуктивношћу. Али демонополизација свих сектора, и ово се обраћам вама, премијерко, јер у принципу то нису сектори који се тичу рада будућег министра... Образовање, демонополизација у здравству, у јавном сектору, суштински гура БДП, претпостављам за 0,5%, и задржава младе људе да отварају своје компаније. То вам каже ММФ у дискусијама које смо имали – демонополизација отвара нова радна места и гура БДП напред.

Господине Синиша, нико данас није рекао, Фискални савет каже: „Јавне финансије Београда су уређене. Приходи и расходи су уређени“. То каже онај Фискални савет који врло често нема добре, и можда се понекад нама чини, Српској напредној странци, искрене намере, али када вам то каже Фискални савет, онда је то не само довољна препорука, то је ваше место министра финансија. Ако је Фискални савет рекао да сте радили у Београду и урадили то што сте урадили, онда је то резултат знања и поштовања. Ви сте део тима. На вашем месту, месту градоначелника, није било лако играти. Ништа ту није било лакше него што је место министра финансија. Ви сте показали да знате и зато заслужено постајете министар финансија.

Када сам говорио о изазовима, говорио сам о спољним изазовима, али сам довољно свестан да знам да је најопаснији изазов који може да буде у Србији, а тиче се макроекономске политике, из Србије, од нас самих. Да неко поверује да може да врати Србију назад, да може да

примени неки лош економски модел који смо трпели на својој кожи десетинама година и да се нађемо тамо где смо некад били, то је кључни изазов.

Наша одговорност – лепо сте рекли, нисмо наследили Швајцарску – јесте велика, али је наша одговорност кључна да не чинимо ништа да такву ситуацију коју смо наследили не мењамо. Наши резултати говоре да чинимо и да смо на добром путу.

Председнице Владе, сутра ћемо гласати за избор новог министра. Српска напредна странка ће, наравно, гласати за избор новог министра, али сутра када гласамо за избор новог министра у ствари настављамо стару економску политику која је у претходном временском периоду дала јасне резултате у интересу грађана Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Милија Милетић.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Уважена председнице Владе, колеге посланици, грађани Србије, ја сам Милија Милетић и долазим из Сврљига. То је најлепша општина у Србији, која се налази поред града Ниша, а то је најлепши град у Србији. Иначе, ја сам као посланик Уједињене сељачке странке изабран на листи СНС и за вас сам гласао када сте били кандидат за председника Владе зато што у вас верујем и зато ћу и сада говорити увек промотивно, јер вам стварно верујем, јер имате вољу и жељу да наша Србија иде боље, брже и да напредујемо. Ја ћу гласати свим срцем за господина Синишу Малог који је кандидат за министра, кога ви предлагате, зато што је успео да Београд извуче из проблема, зато што је улагао и у рубна подручја Београда, зато што је улагао и у сеоска подручја.

Долазим из Сврљига, говорим за све оне људе који живе у том крају, за југоисток Србије и верујте ми, тамо је доста тешко, али заједно ми сви, наш председник Вучић, ви председнице Владе, будући министре финансија, очекујемо да ћемо наставити да радимо, да градимо на југоистоку Србије, да ћемо радити и да ћемо улагати у развој пољопривреде, јер, верујте ми, без развоја пољопривреде нема нам ни развоја Србије.

Сигуран сам да ће министар финансија у наредном периоду заједно са нашом председницом Владе имати и вољу и жељу али и обавезу да издваја више средстава за неразвијена подручја, да ради на инфраструктури, да решава проблеме са водом, са путном инфраструктуром, да се упошљавају људи кроз Министарство привреде, али за све нас је најбитније да се улаже у младост, да се улаже у рађање. И председник државе господин Вучић је наговестио и очекујемо врло брзо доношење закона којим ћемо стимулисати рађање у Србији. Кроз програм

стимулисања рађања Министарство финансија и Влада Републике Србије помоћи ће да се на томе више ради, а ја очекујем да ће имати одређени проценат и више средстава за оне родитеље који ће стварати своје породице на југоистоку Србије, у Сврљигу, Гаџином Хану, Белој Паланци, Сокобањи, Књажевцу, Жагубици и тим малим срединама. Сигуран сам да ћемо стимулацијом имати и могућност да тамо људи и остану да живе.

Још једном, ја ћу као посланик Уједињене сељачке странке дати подршку вама као председнику Владе и министру финансија, јер сам сигуран да ћемо имати снагу и могућност да заједно са нашим председником, господином Вучићем, у наредном периоду вратимо осмех нашим људима који живе на југоистоку Србије, који живе у малим подручјима, који живе у нашим селима. Дајмо подршку нашим женама које живе на селу, које тамо остају да живе, које тамо рађају децу. Још нешто је врло битно. Од 1. јула ће се примењивати закон којим ће жене на селу по први пут имати накнаду за рађање деце. То је нешто што досада није било.

Још једном се захваљујем председници Владе. Сигуран сам да ћемо наставити да радимо за југоисток Србије, да ћемо упошљавати наше људе на југоистоку Србије, а самим тим развијати нашу земљу Србију.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Поштоване даме и господо народни посланици, са овим бисмо завршили са данашњим радом и настављамо сутра у 10.00 сати.

(Седница је прекинута у 20.00 сати.)